11/2009

Skorumpovaná medicína a kolaborujúce úrady
– ako sú podvádzaní pacienti a spotrebitelia

Regina Nowack
(preklad z nemčiny ďurino, február 2010, www.auria.sk/blog)

Neexistuje žiaden zločin, žiaden úskok, žiaden trik, žiaden podfuk, žiadna nerest', ktoré by dokázali prežiť bez utajenia. Stačí ak sa tieto tajnosti vytiahnu na denné svetlo, opíšu, zosmiešnia pred očami všetkých, a skôr či neskôr ich verejná mienka začne prehliadať. Samotné zverejnenie možno nestačí; je to však jediný prostriedok, bez ktorého všetky ostatné zlyhajú.

Joseph Pulitzer

Zhrnutie

Podvod a korupcia v tunajšom zdravotníctve nie sú žiadnou raritou, skôr základným fenoménom. V rozhodujúcej miere sú do neho zapletené aj úrady, ktoré sotva kontrolujú (farma) priemysel, lekárov a zdravotné poisťovne, skôr s nim kolaborujú. Mocenské a obchodné záujmy týchto miest sa teda principiálne uprednostňujú pred zdravotnými záujmami širokej verejnosti. Pacienti a spotrebitelia sú tak často ohrozovaní na živote a zdraví. Preto je naliehavo potrebné šíriť informácie o týchto nešvároch a politických súvislostiach. Iba ten, kto sa informuje z nezávislých miest a nazrie za noblesnú fasádu modernej medicíny, dokáže sa ochrániť pred kriminálnymi machináciami v zdravotníctve.

Z aktuálneho podnetu sa v exkurze preberá téma „epidémie“, predovšetkým aj „**prasacia chrípka**“ (**str. 32-58**), ktorá je ďalším zavádzaním zo strany medicínskych inštitúcií a spolupracujúceho štátu . Neexistujú žiadne vírusy, ktoré by útočili na ľudí prasacou chrípkou, vtáčou chrípkou a takýmito chorobami. Sú to len vymyslení strašiaci, nástroj mocných v priemysle a politike na vykorisťovanie a utláčanie ľudí.

Na základe mnohých konkrétnych vedecky podložených príkladov si čitateľ vytvorí obraz o katastrofických zdravotnopolitických pomeroch. Dôrazne sa požaduje oprava nášho pohľadu na údajne humánne lekárstvo a starostlivý štát. Je potrebné postaviť sa protichodným skutočnostiam a naštartovať zmenu, ktorá môže vyjsť iba zo základu spoločnosti, občanov. Musíme dokázať rozoznať bluf, prevziať zodpovednosť a bojovať za lepšiu, hodnotnú budúcnosť.

Obsah

Skorumpovaná medicína a kolaborujúce úrady

Zhrnutie....1
Úvod....3
Organizovaná kriminalita v zdravotníctve....3
Kolaborácia zdravotníckych úradov....4
Kríž s byrokraciou ministerstiev....8
Od Tretej ríše k Spolkovej republike....9
Európska únia a veľkoúzemný kartel....12
  Mocenský aparát EÚ....12
  Veľkoúzemný kartel podľa starého vzoru....13
Nový svetový poriadok....14
Dlhový peňažný systém....15
Medicínsky kartel....18
  Záplava liekov....19
  Preventívne prehliadky....20
  Mamografický skríning....21
Manipulácia na všetkých úrovniach....22
  Podvod a korupcia medicínskeho/farmaceutického priemyslu....22
  Závislosť a korumpovanie spoločnosti lekárov vo vzťahu k (farma) priemyslu a politike....22
  Obchodný záujem zdravotných poisťovní....25
  Prepojenie politiky a priemyslu....25
  Prepojenie médií s priemyslom a politikou....26
Motor systému....27
  Perpetuum mobile....27
Záver....30
Výhľad....31

Exkurz

Zhrnutie....33
Úvod....33
Falšovanie vedy a korupcia....33
Baktérie....34
Vírusy....35
Nepriame spôsoby dokazovania....35
Vakcíny proti vírusom....37
Detské choroby....40
Španielska chrípka....41
Humánne papillomavírusy a rakovina krčka maternice....41
Antivirálne lieky (virostatiká)....43
Vtáčia chrípka....44
Prasacia chrípka....45
AIDS....47
Antibiotiká....50
Hodnovernosť....50
Záver....53
Kritické internetové stránky....54
  Očkovanie....54
  AIDS....54
Odporúčaná literatúra....54
Zdroje....55

Úvod

Systém urob-si-sám je v súčasnosti veľmi rozšírený. Bežní ľudia si robia sami skoro všetko. Renovujú svoj byt, opravujú svoje auto, tlačia si vizitky na domácom PC… a často vôbec nie fušersky. Snoria v odborných časopisoch, surfujú v internete alebo diskutujú na odbornej úrovni s profesionálmi, na získanie expertných poznatkov. Iba v otázkach zdravia, nášho najdôležitejšieho aktíva, je väčšina z nás dosť nevzdelaná. Anatómia, spôsoby fungovania a potreby nášho organizmu sú knihou so siedmymi pečaťami, ktorú sa neodvažujeme otvoriť. To ponechávame špecialistom. V otázkach starostlivosti o zdravie a boja s chorobami sa väčšina z nás slepo podriadi autoritám medicínskeho podniku a zdravotníckych orgánov. Bez toho, aby sme modernej medicíne položili dôležité otázky, sa dávame očkovať, hlceme pilulky, necháme sa rezať alebo ožarovať – v pevnej viere, že to všetko sa deje len pre naše dobro. Je však táto prastará dôvera namieste? Majú správcovia nášho zdravia skutočne kompetenciu a integritu, ktorú predstierajú, a na ktorú sa úplne samozrejme spoliehame?

Nasledujúci text poskytuje na túto tému mnohé údaje o skutočnom pozadí. Brizancia informácií – a to je iba špička ľadovca – hádam poskytne čitateľovi objasňujúce vhľady a oprávni tak dĺžku článku.

Organizovaná kriminalita v zdravotníctve

Existuje množstvo literatúry kritickej voči medicíne, ktorú však odborný svet a verejnosť žiaľ skoro vôbec neberie na vedomie.

V nedávno vydanej knihe „Korrupte Medizin – Ärzte als Komplizen der Konzerne“ [5] je rozsiahlym spôsobom doložené, že farmapriemysel kontroluje naše zdravotníctvo v nepredstaviteľnom rozsahu – tiež a práve za aktívnej súčinnosti lekárov (od prednostu až po všeobecného lekára), ktorí sa nechajú koncernami štedro odmeňovať. Takíto „experti“ v medicíne fungujú aj ako mienkotvorcovia a rozhodujú tak o tom, čo je „vedecky uznané“, t. z. čo je považované za medicínsky štandard – aj keď to je pre pacienta viac škodlivé ako užitočné. V konečnom dôsledku si týmito machináciami ľudia masovo poškodzujú svoje zdravie (aj s následkom smrti) a sociálny systém zdravotníctva je úplne vyrabovaný. V mnohých oblastiach medicíny sa etika javí iba ako propaganda.

Táto kniha sa zaoberá základným fenoménom v zdravotníctve; v Nemecku ako aj v iných štátoch západného sveta. Korupcia a podvod v tejto inštitúcii dosiahli medzičasom gigantický rozmer. Už v r. 1941 kritik systému Ivan Illich pranieroval: „Existuje zjednotenie lekárov, nemocníc, farmaceutického priemyslu, poisťovní a medicínskej vedy, ktorí majú rozporný – zdravie nepodporujúci – monopol na služby zdravotnej starostlivosti a ktorí využívajú strach a neznalosť ľudí na svoju moc a svoj ekonomický prospech [1].“ Po Druhej svetovej vojne bol tento systém ďalej rozšírený a vládne prakticky na celom svete ako stále mocnejúci medicínsky syndikát.

V roku 2006 bolo v odbornom časopise *Annals of Internal Medicine* uvedené: „V súčasnosti je to tak, že medicína je pretkaná marketingom a hranice medzi výskumom, medicínskou výukou a reklamou sú oveľa viac deravé, ako je známe [citované podľa 5 (str. 75)].“

Rovnako v r. 2006 sa v časopise amerického združenia lekárov JAMA konštatuje: Vzťahy medzi farmapriemyslom a medicínou sú „vážnou hrozbou pre serióznu medicínu a pre dôveru, ktorú pacienti vkladajú v lekárov. Vydlabávajú integritu vedeckej medicíny a poškodzujú pacientov [2].“

Za „veľmi perfídne“ označil nedávno Uwe Dolata, nemecký expert kriminálnej polície na korupciu, metódy farmapriemyslu. „Postupuje sieťou korupcie, ktorú rozhodil po celom Nemecku.“ Politika, administratívy, lekári a zdravotné poisťovne sú preniknuté vplyvom farmaloby. Ovplyvnené sú dokonca aj výskumné správy a univerzity [12].

To, že v oblasti medicíny je množstvo dezinformácií šírených lobistami, uvádza aj *Zahnärztliche Mitteilungen*. Výslovne je tam o. i. uvedené, textový príspevok odhaľuje dilemu, „že v lekárskej oblasti je na dennom poriadku“ a dokumentuje, „v akej problematike dnes naša veda uviazla [160].“

A nemecký spolkový kriminálny úrad dokonca konštatoval: „Kriminálne štruktúry v zdravotníctve sú porovnateľné už iba s 'organizovaným zločinom' [55].“

Kolaborácia zdravotníckych úradov

Naše dozorné orgány – vrátane širokých kruhov politickej triedy – nepotláčajú tieto machinácie v tomto (ne)zdravotníctve, ale horlivo paktujú, národne a medzinárodne. Uvádzam nasledujúce príklady; špička ľadovca:

- V nemeckom ***Spolkovom ministerstve zdravia (BMG)*** platení zástupcovia hospodárstva (zdravotné poisťovne, združenie lekární, Bertelsmannova nadácia) zastávajú vplyvné funkcie (až po vedúceho referátu a osobného poradcu spolkovej ministerky zdravia; u nového spolkového ministra to zrejme tiež nebude inak). Lobisti dopredu naformulujú celé pasáže zákonov [3 (str. 101-122)]. (Aj v iných spolkových ministerstvách sa zástupcovia priemyslu podieľajú na návrhoch zákonov.)

- ***Spolkové ministerstvo zdravia (BMG)*** dostáva sponzorské peniaze; v roku 2006 to bolo asi 50 000 eur [38]. Kto si zaplatí, spravidla aj mieša karty. V zmysle toho sa tieto sponzorské peniaze nazývajú úplatok. BMG sa v uplácaní vyzná; i úplne aktívne. Táto štátna inštitúcia si u PR novinárov za peniaze daňových poplatníkov objednala rozhlasové príspevky, ktoré manipulovali verejnú mienku v súvislosti so (spornou) reformou zdravotníctva 2007. Politická a skrytá reklama sú však podľa spolkového zákona o rozhlasovom vysielaní (Rundfunkstaatsvertrag) [39] zakázané. A v ústave je uvedené: „Sloboda tlače a sloboda spravodajstva rozhlasom a filmom sú zaručené.“ (Článok 5 (1), veta 2 nemeckej ústavy).

- Štátne ***Výskumné centrum GSF pre životné prostredie a zdravie*** (predtým Spoločnosť pre skúmanie žiarenia), o. i. príslušné pre posudzovanie škodlivín (upravuje, ktoré jedy a v akom množstve má obyvateľstvo zniesť), je vo významnej miere financované výskumnými úlohami práve priemyslu produkujúceho škodliviny, teda chemicko-farmaceutického priemyslu [10]. Priamu podporu dostáva informačný orgán Biomonitoring GSF zo Združenia chemického priemyslu (VCI) [42]. Štátna inštitúcia je teda platená práve tým priemyslom, ktorý má regulovať.

- Naopak firmy – ktoré vytvoria na trhu zdravotníctva miliardové zisky – dostanú formou štátnych výskumných úloh milióny peňazí daňových poplatníkov [11 (str. 207-257)]. Jedna ruka tak myje druhú.

- Členovia vedeckých ***komisií*** na politické poradenstvo spravidla nie sú nezávislí, ale žijú buď zo zákaziek štátu alebo súkromného hospodárstva; sú teda predĺženou rukou politiky resp. priemyslu. Odborník na štátne právo Prof. Hans Herbert von Arnim: „Aj doslova 'dvorné komisie' sú na dennom poriadku. Majú naoko politicky legitimovať politicky požadované výsledky, ktoré sú prinajmenšom čo do smeru od samého začiatku stanovené, a členovia sú cielene dosadzovaní v záujme toho. (...) Ak sa podarí, do takýchto komisií dosadiť vhodných či dokonca stranícky poslušných 'znalcov' bez toho aby verejnosť prišla na falošnú hru, politická trieda môže formálnu autoritu zariadenia využívať na svoje účely [13]."

  Že je táto konšpirácia medzi priemyslom, úradmi a znalcami na presadenie politických cieľov a hospodárskych záujmov bežná a rozšírená aj a predovšetkým v oblastiach súvisiacich so zdravím, dokazujú príslušní vedci.[1] Pod pláštikom „objektívnej vedeckosti" experti v službe štátu a priemyslu manipulujú a zavádzajú verejnosť. Takýmto spôsobom bývajú odvrátene politické a obchodné nevýhody ako aj náhrady škôd a trestnoprávne dôsledky.

- V nemeckom ***Ústave na registráciu liečiv*** vo vedeckej rade spolurozhodujú zástupcovia farmapriemyslu [6 (str. 150)]. Že to slúži vedeckému hľadaniu pravdy a teda pacientovi, o tom možno pochybovať. Farmainsider John Virapen (bývalý konateľ švédskeho farmaobra Lilly) o praktikách farmapriemyslu: „Predávajú vám nebezpečné lieky, aby na tom zarobili. (…) Ak si myslíte, že farmapriemysel uvádza lieky na trh preto, aby vám pomohol, zabudnite na to [12]."

- ***Stála očkovacia komisia (STIKO)*** štátneho ***Inštitútu Roberta Kocha (RKI)*** (ktoré vydáva vakcinačné odporúčania pre obyvateľstvo) pestuje taktiež úzke kontakty k farmabranži [7 (str. 2 a nasl.), 33]. 12 zo 17 členov komisie je činných pre výrobcov vakcín. Doterajší predseda STIKO, Prof. Schmitt, dostal finančné príspevky hneď od deviatich výrobcov vakcín. Dostal aj cenu 10 000 eur sa svoje zásluhy, zvýšiť vakcinačnú pripravenosť oby-

---

[1] Fyziológ a znalec byrokracie na ministerstvách Prof. Helmuth Müller-Mohnssen (kedysi štátne Výskumné centrum GSF pre životné prostredie a zdravie) objasňuje: „Občana však treba oklamať o zdravotnom riziku a strate hodnoty života [škodlivými priemyselnými produktmi, R.N.]. S týmto cieľom používajú, podobne ako v reklame na tovar, služby a politické koncepcie, `kúpených` expertov, ktorí poskytnú argumenty vo frazeológii vedy. (…) Takto zakúpení experti sú s obľubou vysokoškolskí profesori alebo iní členovia vedeckej komunity, ktorí majú prístup do komunikačného systému vedeckých spoločností (vydavatelia odborných časopisov, usporiadateľov a organizátorov kongresov). Často bývajú do týchto pozícií dosadzovaní až pomocou svojich partnerov z priemyslu a štátu [14]."

Ako často a úspešne skorumpovaní znalci zneužívajú svoje remeslo vyplýva z listu (1990) toxikológa Prof. Otmara Wassermanna (kedysi Univerzita Kiel) svojmu vtedajšiemu predsedovi Nemeckej spoločnosti pre farmakológiu a toxikológiu Boltovi. V súvislosti s kúpenými znalcami Wassermann o. i. uvádza: „Mnou používaný výraz `kolegovia` by ste nemali obmedzovať na toxikológov, ale podľa možnosti chápať širšie, aby ste poctili napríklad aj niektorých farmakológov, či dokonca aj niektorých hygienikov, ale aj lekárov pracujúcich na klinikách. Nemalo by sa zabudnúť ani na profesorov vo funkciách, dokonca v spolkových funkciách. To isté platí nielen pre medicínu, ale pre všetky oblasti. / Pýtate sa ma, `ktorí odborní kolegovia kedy predložili na mieru ušité posudky`. / Zrejme neočakávate, že vám vzhľadom na hore rozšírený `okruh kolegov` predložím kompletný katalóg. Taký katalóg by bol výsledkom mnohoročných, rozsiahlych – a naliehavo odporúčaných – rešerší, ktoré by mali zamestnať početné prokuratúry a investigatívnych novinárov už len v okruhu pôsobnosti chemického priemyslu. Pretože na túto veľkú objasňovaciu akciu by bolo potrebné preskúmať objektívnosť niekoľko tisíc posudkov a u niekoľko sto `profesorov` by bolo potrebné preskúmať ich ochotu prijímať `milodary`, tiež na zistenie toho, či náhodou titul `profesor` neodvádzajú omylom od slova `profit`. (…) / Odhalil by sa nejeden skrášľujúci posudok o pochybných liečivách, nejedno chybné posúdenie toxicity impregnačných prípravkov na ochranu dreva – možno aj od vás a iných toxikológov? – a iných chemikálií a mnohé mizerné ´klinické štúdie´, všetky vysoko dotované. / Preskúmali by sa všetky hygienické posudky a verejnosť by videla ešte názornejšie, ako je už dnes v početných individuálnych prípadoch, aký nerozlučný vzťah je medzi autormi `dobrozdania` a ich objednávateľmi [15 (str. 255 a nasl.)]."

vateľstva. Cenu poskytol výrobca vakcíny proti rakovine krčka maternice [34, 35]. Inštitút Roberta Kocha zároveň na svojej internetovej stránke oznamuje, v STIKO pracujú „nezávislí vedci“ [36]. Investigatívnymi novinármi vyslovená žiadosť, aby RKI zverejnil všetky finančné príjmy svojich vedcov (peniaze za prednášky, honoráre za poradenstvo, peniaze na výskum atď.), však ostala bez odpovede [91 (str. 268)]. Prof. Schmitt sa nedávno svojich štátnych funkcií vzdal a prešiel naplno k výrobcovi vakcín Novartis [34].

Notabene: Očkovaním nevzniká žiaden úžitok, ale výlučne zdravotné riziko. Očkovanie je obrovský podvod a jedna veľká lúpežná výprava farmapriemyslu v spolupráci s úradmi. Podrobný opis týchto machinácií na najrozličnejších úrovniach (o. i. až do komisie rozhodujúcej o udelení Nobelovej ceny!) v exkurze „Hypotéza o nákaze a podvod s liekmi“, str. 32-58.

- V ***Inštitúte Roberta Kocha (RKI)*** sídlia o. i. aj ***Pracovná skupina pre osýpky a ovčie kiahne*** ako aj – farmaceutickým priemyslom založená [91 (str. 267)] – ***Pracovná skupina pre influenzu (AGI)***, ktorú sú v rozhodujúcej miere financované výrobcami vakcín [7 (str. 20)]. Vedecké rady týchto pracovných skupín sú až do polovice obsadené zástupcami farmapriemyslu [9]. Pracovníci AGI sú integrovaní do hierarchie RKI, ako aj do oddelenia epidemiológie. Tam prikrášľujú štatistiku o miere ochorenia na chrípku – resp. toho, čo sa ako chrípka deklaruje, ktorá ani zďaleka nie je tak vysoká, ako sa oficiálne uvádza. Hororovými číslami sa vytvára strach obyvateľstva a zvyšuje sa tak ich ochota nechať sa vakcinovať, čo do pokladní farmapriemyslu prinesie slušné peniaze [4 (str. 67)]. Tá istá AGI momentálne realizuje pandemické plány vo veci „Prasacia chrípka“. (pozri dole exkurz „Hypotéza o nákaze a podvod s liekmi“, časť „Prasacia chrípka“, str. 43-45.)

  Že v Inštitúte Roberta Kocha zjavne existujú pozoruhodné „spojenia“ s priemyslom, konštatovala aj sudkyňa, ktorá jedného vedúceho pracovníka RKI v „nie málo závažnom prípade“ korupcie odsúdila na podmienečný trest odňatia slobody a peňažný trest. Sudkyňa berlínskeho obvodného súdu Tiergarten bola „presvedčená“, že v samotnom úrade je toho známeho viac, „ako vysvitlo v procese [citované podľa 91 (str. 269 a nasl.)].“ Notabene: RKI bol významnou mierou zapletený do národnosocialistickej politiky násilia. Inštitút bol skoro úplne preniknutý ideológiou NS. Protesty proti hrôzostrašným činom nacistov neboli žiadne. Naopak: Vedci RKI sa podieľali na neetických pokusoch na ľuďoch v koncentračných táboroch a psychiatrických zariadeniach [37]. – Či vtedy alebo dnes: RKI pracuje bez škrupulí v prospech držiteľov moci a ich nekalých záujmov.

- Experti ***v Spolkovom úrade pre ochranu spotrebiteľov a bezpečnosť potravín (BVL)***, ktorí majú na starosti posudzovanie rizika geneticky modifikovaných organizmov (GMO) a povolenie ich rozšírenia, patria na druhej strane aj do lobistických organizácií priemyslu pre agrárne genetické inžinierstvo, sú teda sluhami dvoch pánov. Títo zamestnanci zastupujú oficiálne pozíciu priemyslu, ktorá GMO – napriek protichodným vedeckým poznatkom – deklaruje ako „bezpečné“ a bojuje za ich uvoľnenie na trh. Trójske kone z BVL vyčíňajú aj v zodpovedajúcom európskej inštitúcii, Európskom úrade pre bezpečnosť potravín (EFSA) [26 (str. 41, 43, 48].

  Asi 80 percent európskeho obyvateľstva geneticky modifikované potraviny odmietajú. Ich stále vyšší dovoz teda nemá nič spoločné s demokratickými pomermi, ale s diktátom priemyslu bažiaceho po ziskoch a moci. V súčasnosti je už 80 percent trhu pre agrárnu techniku v rukách firmy Monsanto [108], podniku chemicko-farmaceutického priemyslu. Cieľom je kontrola výživy – a tým aj zdravia – celého ľudstva a stať sa tak vládcom sve-

ta. Tomuto podniku veľkopriemyslu poklonkujú skorumpovaní vedci a úrady.

- V už skôr menovanom ***Európskom úrade pre bezpečnosť potravín*** (European Food Safety Authority, EFSA), pracujú inštitúcie, ktoré sú činné aj pre priemysel sladidiel. Sladidlá sú podľa vedeckých poznatkov karcinogénne. EFSA deklaruje ako zdravotne neškodné aj sladidlá [3 (str. 187)].

- V ***komisii EÚ*** (vláda EÚ, exekutíva) zástupcovia priemyslu ako „dočasní zamestnanci" resp. „delegovaní národní znalci" spolupracujú na vypracovaní návrhov zákonov. T. z. priemysel si sám píše zákony; „nemecký nápad" podľa komisára EÚ Siima Kallasa [3 (str. 197)]). Prezident komisie EÚ sa vyjadril, „Konferencia európskych priemyselníkov" (ERT; 45 kapitáni priemyslu najväčších viacnárodných koncernov s najväčším obratom) je rozhodujúcou časťou aparátu EÚ [136 (str. 38)]. Sic!

  Takto spolurozhoduje napr. vo vláde EÚ člen dozornej rady druhého najväčšieho farmakoncernu na svete, Merck, Sharp & Dohme, v otázkach zákazu vitálnych látok [124]. A mnohoročný manažér svetovo najväčšieho nemeckého chemického koncernu BASF sa podieľal na nariadení o chemikáliách REACH (registrácia, hodnotenie a povoľovanie chemikálií). Táto vysokopostavená „ponorka" vrátane zástupu ďalších lobistov a v neposlednom rade nemecká vláda (Schröder, Clement) boli úspešní: nariadenie REACH z r. 2007 dopadlo pre priemysel podstatne miernejšie, ako bolo pôvodne plánované – veľmi v zdravotný a finančný neprospech obyvateľstva [3 (str. 17, 163-173), 29]. Iba v nemeckom zdravotníctve by bolo možné usporiť ročne desiatky miliárd, ak by sa zaťaženie jedovatými chemikáliami znížilo, odhadujú experti [28]. Naopak, povinnosti vyplývajúce z REACH, tak ako boli pôvodne naplánované, by celý európsky chemický priemysel stáli asi 250 miliónov eur ročne. Náklady pre nemecký koncern BASF s obratom 52 miliárd v roku 2006 by pritom nezodpovedali ani len pol percentu (!) jeho ročného obratu [3 (str. 171)].

  Notabene: Horeuvedená „ponorka" BASF sa po svojom skoro trojročnom pobyte v Komisii EÚ presťahovala do kancelárie v nemeckom spolkovom ministerstve hospodárstva a je platená zo strany BASF. Ďalší pracovníci BASF sedeli v posledných štyroch rokoch v spolkovom tlačovom úrade, v ministerstvách financií, hospodárstva a životného prostredia. BASF pestuje ešte viac kontaktov do politickej triedy. V roku 2005 mal koncern zmluvne podchytených 235 politikov na spolkovej, krajinskej a komunálnej úrovni; napr. poslancov, ktorí sa v domácom parlamente značne zasadzovali za potreby chemického a farmaceutického priemyslu [3 (str. 181 a nasl., 167)].

- ***Európsky úrad na registráciu liečiv (EMEA)*** je z viac ako dvoch tretín financovaný farmapriemyslom [5 (str. 159)]. Vo vedeckej rade tohto úradu sedia zástupcovia farmapriemyslu [6].

- Americký ekvivalent, ***Food and Drug Administration (FDA)*** (Úrad pre potraviny a lieky), je z polovice financovaný farmabranžou [5 (str. 159)]. A to práve tými firmami, ktorých lieky posudzuje. FDA je teda tiež platený tým priemyslom, ktorý má regulovať [31].

  Vo svojej priateľskosti voči priemyslu FDA toleruje aj úmrtia pacientov zavinené farmaceutickými produktmi; nesťahuje tieto preparáty ihneď z trhu [54]. V prípade lieku Vioxx experti odhadujú, že v dôsledku neskorého stiahnutia z trhu v USA zomrelo najmenej 27 000 pacientov [5 (str. 19)]. Renomovaný vedecký časopis The Lancet otvorene označil

FDA za „prisluhovača priemyslu“ [52].

Journal of the American Medical Association oznámil, že „konflikt záujmov je vo FDA veľmi široký.“ FDA napríklad dostáva od farmapriemyslu „odmeny za užívanie“ vo výške miliárd dolárov za rýchlu registráciu liekov [citované podľa 91 (str. 15 a nasl.)].

V prípade zdravie poškodzujúceho *tiomerzalu* [ortuť, ktorá sa pridáva do vakcín ako konzervačná látka; R.N.] FDA paktuje s farmapriemyslom spoločne s americkým Centrom na kontrolu chorôb CDC a so Svetovou zdravotníckou organizáciou (SZO): Údaje o škodlivosti *tiomerzalu* boli potlačené, boli naverbovaní „znalci“, ktorí údaje učesali. Z peňazí daňových poplatníkov vybudovaná štátna databáza bola prenesená na súkromnú firmu a vedcom do nej zakázali prístup. Ďalšie štúdie k príčinnej súvislosti *tiomerzalu* a neurologických škôd (predovšetkým autizmus) boli zabránené. Corpus delicti, vakcína obsahujúca *tiomerzal*, bola v USA skúpená a za smiešne peniaze predaná do rozvojových krajín. Tam teraz exploduje miera autizmu; choroba, ktorá bola predtým v rozvojových krajinách skoro neznáma [91 (str. 254 a nasl., 258, 261, 264), v tomto zmysle aj 7 (str. 12 a nasl.)].

- Aj renomovaná ***Svetová zdravotnícka organizácia (SZO)*** je s 500 miliónmi amerických dolárov ročne financovaná prevažne medzinárodnými koncernami [5 (str. 101)] a nie je preto nezávislá.

  Naviac, experti SZO sú čiastočne činní aj pre farmapriemysel, slúžia preto dvom pánom. Počas jednej konferencie SZO o problémoch sledovania medikamentóznych rizík vystupoval napríklad ten istý Prof. Wilholm ako šéf švédskeho štátneho dozorného úradu a tiež ako „Senior Director“ firmy Marion Roussel koncernu Hoechst [130]; klasický konflikt záujmov.

  Aj v súvislosti s aktuálnym očkovaním proti prasacej chrípke existuje tesné prepojenie medzi SZO a farmapriemyslom (pozri podrobne dole v exkurze „Hypotéza o nákaze a podvod s liekmi“, časť „Prasacia chrípka“, str. 43-45).

Nikoho teda neudiví, že rozhodnutia týchto úradov sú zväčša priateľské voči priemyslu a nedopadnú v prospech pacientov a spotrebiteľov. Štát, spriahnutý a kúpený veľkopriemyslom, sa zasadzuje za jeho čiastkové záujmy smerujúce k dosiahnutiu zisku a moci, nie za všeobecné blaho.

Kríž s byrokraciou ministerstiev

To, že aliancia medzi priemyslom a byrokraciou ministerstiev mohla takto zrásť a rozšíriť sa, je imanenciou systému. Byrokracia ministerstiev nie je ani volená, ani odvolávaná, ale pretrvá všetky zmeny ministrov a partají. Je tak znamenitým úkrytom pre záujmové skupiny, aby prakticky bez kontroly a časovo neobmedzene vytvárala spriahnuté zoskupenia a siete. Vysoká politika vie o tejto bráne priemyslu. Dokonca aj v štúdiách, ktoré boli vytvorené na objednávku parlamentu a vlády, sa jednoznačne upozorňuje na mimoriadne ohrozenie spoločnosti v prípade kolaborácie úradov s priemyslom.

Napríklad jedna vynikajúca štúdia – objednaná poslankyňou za stranu zelených – na tému „Genetické inžinierstvo v agrooblasti a rola úradov“ dochádza k záveru: Nemožno sa spoliehať na to, že „úrady (resp. ich experti) majú dostatočný odstup od záujmov priemyslu. Na-

opak, možno nájsť jasné signály toho, že rozličnými aktérmi, z časti počas dlhých časových období, nebola dodržiavaná potrebná nezávislosť, bolo zabránené dostatočnej transparentnosti a bolo zanedbané aktívne plnenie kontrolných úloh. / Zatiaľ čo politici v parlamente a vlády prichádzali a odchádzali, v úradoch, ktoré mali a majú na starosti kontrolu genetického inžinierstva v agrooblasti, vládla celé desaťročia značná personálna kontinuita. (…) Spolčenia a siete vzniknuté za tie roky sú nielen o krok vpredu pred politikou, príslušní experti skúšajú v niektorých prípadoch dokonca politické rozhodnutia aktívne obchádzať resp. predvídať ich. Vzniká domnienka, že tu vznikol istý druh paralelnej štruktúry, ktorá stále viac hrozí vymknúť sa politickej kontrole. V týchto rámcových podmienkach aktéri na úradoch celé desaťročia sledovali agendu, ktorá sa javí byť zameraná skôr na spoluprácu s priemyslom ako na jeho nezávislú a kritickú kontrolu [26 (str. 37)].“

Kliku priemyslu a úradov priznal dokonca donedávna úradujúci spolkový minister životného prostredia Gabriel (SPD), ktorý sa v súvislosti s presunutím dozoru nad jadrovými technológiami zo spolkového ministerstva životného prostredia na ministerstvo hospodárstva (!), plánovaným novou vládou CDU/FDP vyjadril, že spolkové ministerstvo hospodárstva je až do úrovne úradníkov predĺženou rukou energetického hospodárstva [142].

Mimoriadne tesný vzťah medzi priemyslom a úradmi existuje v otázkach látok škodlivých pre životné prostredie. Priemysel má snahu utajiť škodlivé účinky svojich výrobkov na zdravie a životné prostredie, pričom ho účinne podporujú skorumpovaní vedci a úrady [15, 58]. Na zabránenie ekonomických a právnych dôsledkov (obchodné nevýhody, požiadavky náhrady škody, trestné stíhanie) sú spotrebitelia a predovšetkým už poškodení klamaní a podvádzaní [14, 15, 80, 121].

Ostáva otázka, prečo sa nikto nepostará o vyčistenie tohto chlievu, aby byrokracia na ministerstvách prestala byť agentom koncernov, a stala sa ochrancom všeobecného blaha. No kto v politike by mohol mať na tom záujem? Zo symbiózy politiky a hospodárstva vyplývajú pre jednotlivých politikov ako aj pre štát výhody nadobudnutia a zachovania moci, prestíže, privilégií a financií. Vlastné záujmy politikov a družiny úradov teda stojí spravidla pred záujmami spoločenstva. Predovšetkým však politika nemá moc, vtesnať priemysel medzi stanovené mantinely. Pretože v skutočnosti nevládne politika, ale veľkopriemysel sveta.[2] Na objasnenie týchto súvislostí ďalšia časť obsahuje malý výlet do nemeckej histórie, politiky EÚ a do sveta zajtrajška.

Od Tretej ríše k Spolkovej republike

Počas norimberských procesov s vojnovými zločincami sedeli na lavici obžalovaných vedľa nacistických pohlavárov špičky nemeckého hospodárstva, šéfovia IG-Farben, Krupp, Flick, Deutsche a Dresdner Bank… Hlavný americký žalobca dokonca videl v hospodárskych bossoch hlavných vinníkov nacistických barbarstiev. Nemecký veľkopriemysel s odpornou zis-

[2] Bývalý nemecký minister zdravia Horst Seehofer – pri príležitosti zlyhania zoznamu liekov preplácaných zdravotnými poisťovňami – verejne priznal, že je to priemysel, ktorý vládne, a nie politika: **Otázka moderátorky ZDF na Horsta Seehofera:** „Znamená to, že loby bola potom skutočne taká silná, farmaloby proti politike, a vy ste sa potom takpovediac musel stiahnuť?“ **Horst Seehofer:** „Áno, je to tak už 30 rokov, až doteraz, že účelné štrukturálne zmeny, aj v zmysel viac sociálneho trhového hospodárstva v nemeckom zdravotníctve, nie sú možné pre odpor lobistických zväzov.“ **Moderátorka ZDF:** „(…) Farmaloby sa presadila – masívnym tlakom.“ **Horst Seehofer:** „Ja vám viem uviesť iba to, že je to tak, a že to prebieha tak, a to veľmi účinne.“ **Moderátorka ZDF:** „Ale to predsa nemôže byť, aby bol priemysel silnejší ako politika, teda v konečnom dôsledku – kto musí premôcť – musí politika povedať, nie, takto to nejde“ **Horst Seehofer:** „Áno – nemôžem vám protirečiť.“ **Moderátorka ZDF:** „Zoznam preplácaných liekov zlyhal. Poisťovne musia preplácať príliš drahé alebo zbytočné lieky, pretože farmaloby si to tak praje [132].“

kuchtivosťou, bez akýchkoľvek rozpakov a s ohromnou kriminálnou energiou využil politickú situáciu v krajine. Pomáhal pri rozbití odborov, naštartoval zbrojársky priemysel, zmocnil sa židovského majetku, vykorisťoval 15 miliónov nútených pracovníkov, postavil vlastné koncentračné tábory, vyrábal plyn Zyklon B na ničenie židov v koncentračných táboroch, vyraboval priemysel krajín prepadnutých nacistickými vojskami atď. [60 (str. 2-5)].

Že tieto koncerny a ich predstavenstvá v povojnovom Nemecku napriek tomu nezanikli, dokonca sa pozdvihli do nových výšok, za to vďačia skutočnosti, že veľkopriemysel je súčasťou finančnej aristokracie, od ktorej Nemecko – a skoro všetky štáty na svete – závisí (pozri časť Dlhový peňažný systém). Finančná aristokracia a podniky patriace do jej kartelov, zvané koncerny, vládnu svetu. Nemecká hospodárska elita nacistickej éry sa tak dokázala v rozhodujúcej miere podieľať na fáze založenia SRN a dokázala rozhodnúť o zostave vlády vo svoj prospech (resp. v prospech finančnej aristokracie). To znamenalo nielen pracovať proti právnemu štátu, ale sa do neho aj zahniezdiť, kúpiť si ho a zapriahnuť vo svoj prospech. V prvých rokoch novej republiky si hospodárstvo naklonilo štát ani nie tým, že by kupovalo popredných politikov, ale tým, že tieto role obsadilo vlastnými ľuďmi: Adenauer, Erhard, Flick, Schleyer, Thyssen, Oetker a mnoho iných. V ďalšej fáze zvýšilo nemecké hospodárstvo svoj vplyv príspevkami politickým stranám. S cieľom transferu úplatkov z priemyslu politici zakladali nastrčené organizácie, ktoré predstierali štátnopolitický účel, neboli však nič iné ako pračky peňazí. Deutsche Bank, Daimler-Benz, Bosch, Flick, Siemens, Mannesmann, Volkswagen, Karstadt, FAZ, Reemtsma, Edeka, Melitta, Blendax, Madaus, Rheinmetall, Underberg, Henkel atď. si takto kupovali politické strany [60 (str. 2-5)].

Na tejto praxi sa nič nezmenilo. Hospodárstvo do dnešného dňa plošne maže nemeckú politiku gigantickými sumami. Prevalené škandály ako Flick (ktorý svojou „mimoriadnou starostlivosťou o okolie Bonnu“ podporoval ciele Straußa), Kohl, Schäuble atď. sú iba špičkou ľadovca. Aj vo verejnej priazni vysokopostavené osoby ako Brandt, Bahr, B. Vogel, Schmidt, Genscher, Geißler atď. trčia takým či onakým spôsobom v bahne úplatkárstva [60 (str. 2-13)]. Ani nehovoriac o množstve bezmenných politikov [61 (str. 399 a nasl.)], zamestnancov[3] a poslancov[4], ktorí si napchávali vrecká.

Úplatky hospodárstva podporujú profesný a súkromný blahobyt jednotlivých politikov (funkcie, privilégiá, špičkový príjem) a umožňujú hlavným politickým stranám, potichu uplatňovať svoje vplyvy. A politika ako protislužbu odstraňuje veľkopriemyselným dobrodincom kamene z cesty. Priemysel je úplne odkázaný na pomoc štátu. Ten má legitimovať od osemdesiatych rokov postupne uprednostňovaný neoliberálny model hospodárstva (všetky spoločenské činnosti a hodnoty sú podrobované kapitalistickej zhodnotiteľnosti) a vytvoriť priaznivé politické podmienky pre koncerny (privatizácia verejného majetku, deregulácia trhov, liberalizácia obchodu atď.). Takto vznikne v spoločnosti finančné prerozdelenie zdola nahor: Bohatá elita bude ešte bohatšia na účet chudobnej a strednej vrstvy.[5] Fasáda demokracie a právneho

---

[3] „Pruský, na svoje povinnosti dbajúci a nepodplatiteľný úradník – ak taký v minulosti vôbec existoval – v žalostne veľkom počte takzvaných ‘ojedinelých prípadov’ ustúpil agilnému, svojmu osobnému obohateniu a pritom multikultúrnym úplatkárskym zvyklostiam naklonenému funkcionárovi.“ (generálny prokurátor Fätkinheuer) [citované podľa 60 (str. 16)]

[4] Viac ako dve tretiny (!) nemeckých poslancov pracujú pre priemysel (ako poradcovia, ako členovia dozorných rád, predstavenstiev atď.); väčšina z nich za finančnú odmenu [11 (str. 210, 214)]. Ďalšie ilegálne úplatky lobistov nad rámec týchto odmien sú pravdepodobné.

[5] Splnomocnenec OSN Jean Ziegler sumarizuje: „Noví koloniálni páni, nadnárodné koncerny – ja ich volám kozmokrati – sa prispôsobujú bohatstvám sveta. Toto nové feudálne panstvo je 1 000 razy brutálnejšie ako aristokratické za čias francúzskej revolúcie. (…) Teóriou

štátu je bezpodmienečne potrebná na zakrytie nehorázností neoliberalizmu (znižovanie sociálnych istôt, masová nezamestnanosť, svetová chudoba, vojny atď.) a učičíkanie podvedených más.

Nemecké vlády tak v posledných volebných obdobiach priemyslu veľmi pomohli. Kohlova vláda zaviedla v osemdesiatych rokoch prvé „reformy“ v zmysle nespútaného kapitalizmu. Kohl a kresťansko-demokratická únia (CDU) však pre veľkopriemysel/finančnú aristokraciu z viacerých príčin stále viac strácali na atraktívnosti. S kolapsom socialistických štátnych zriadení vo východnej Európe resp. vo východnej časti strednej Európy v rokoch 1989-1991 však zanikol významný bod programu CDU: antikomunizmus (zrútením komunizmu zanikol úhlavný nepriateľ kapitalistickej finančnej aristokracie). Čo viac, Kohl a CDU boli priveľmi zameraní na sociálny konsenz, na zvyšky sociálneho štátu; predsa len príliš konzervatívni, príliš pomalí na tempo globálne sa šíriacich koncernov. Preto Kohla a jeho ľudí uvoľnili na odstrel. Masmédiá – všetky v rukách kapitálu – smeli čiastočne „odhaliť“ aféry s príspevkami CDU a odvrátiť tak sympatie verejnosti od Kohla a nasmerovať ich na iného popredného politika: človeka Sociálno-demokratickej strany Nemecka (SPD) Schrödera, zarytého prívržen-ca veľkých koncernov, predovšetkým automobilového priemyslu. Neskôr zmanipulovaným národom „slobodne“ zvolená červeno-zelená koalícia – potom čo predbežne sprotivili ľavičiara Lafontaina – postupne poháňala napred neoliberálny vývoj v prospech nadnárodných koncernov (daňové úľavy pre podniky, rozbitie sociálneho štátu, deregulácia finančného trhu[6] atď.). Iba červení/zelení – zdanlivo ľavé, sociálne strany – nie však CDU a FDP, dokázali vo vtedajšej situácii presadiť tieto masívne sociálne škrty bez väčších protestov obyvateľstva. „Osobitná starostlivosť“ priemyslu o politickú krajinku sa tak vyplatila [60 (str. 13-15, 20)].

Medzičasom sa v úzadí usilovne pripravovala budúca čierno-žltá koalícia, ktorú teraz, vo fáze neoliberálneho cementovania, ďalšej demontáže sociálneho trhového hospodárstva a demokracie národu možno „predať“ ako potrebnú a užitočnú. Iba nemecké banky v krátkom časovom období od októbra do decembra 2008 – začiatok krízy bánk – ošetrovali politickú krajinku teplým dažďom finančných darov. Práve vtedy, keď štát s prostriedkami daňových poplatníkov priskočil na pomoc paralyzovaným bankám, tieto obdarovali CDU sumou 400 000 eur, malú FDP sumou 300 000 eur a SPD sumou 100 000 eur [63]. Táto sejba vyklíčila – po ďalšom „ošetrovaní“ ďalší rok – túto jeseň v „slobodných“ voľbách do spolkového snemu; nemecké hospodárstvo mohlo osláviť dožinky[7].

---

legitímnosti koncernov je washingtonský konsenzus. Podľa neho musí na celom svete dôjsť k úplnej liberalizácii. Všetky majetky a služby vo všetkých oblastiach života treba úplne privatizovať. Verejné majetky ako voda neexistujú. Aj gény ľudí, zvierat a rastlín budú privlastnené a patentované. Všetko je podradené maximalizácii zisku. Súčasný kanibalský svetový poriadok znamená koniec všetkých hodnôt osvety, koniec základných hodnôt a ľudských práv. Buď bude štrukturálne násilie koncernov zlomené alebo je po demokracii a príde džungľa. Je to existenčná otázka [62].“

[6] Štát dereguláciou finančného trhu v rozhodujúcej miere umožnil súčasnú bankovú/finančnú krízu.

[7] **Banánová republika Nemecko:** V tomto volebnom roku 2009 pre CDU/CSU kvaplo skoro 3,5 miliónov eur od podnikov a bohatých osobností. FDP dostala viac ako 1,3 milióna eur finančných darov. Naproti tomu sa SPD musela uspokojiť s asi 460 000 eurami. Zelení dostali iba rovných 60.001 eur a ľavica vyšla úplne naprázdno (hlavnými sponzormi boli: Finančníctvo a poisťovníctvo, chemický, kovospracujúci a automobilový priemysel ako aj odvetvia mobilnej telefónie a energie). Finančne najsilnejšie strany si mohli dovoliť väčšinu reklamných kampaní a ovplyvniť tak národ voličov. Takto si finančná aristokracia so svojimi koncernami zaistili svoj vplyv na vládu CDU/FDP. „Teraz stoja pred dverami páni v drahých oblekoch, požadujú zaplatiť formou politických rozhodnutí“, komentuje túto prax prispievania politickým stranám – žiaden konšpiračný teoretik, ale – Renate Künast, predsedkyňa frakcie zelených. Pani Künast asi vie čo hovorí, pretože aj zelení sa zjavne nechali viesť finančnými darmi.
Z rešerší hospodárskej vedkyne Diany Wehlau z Brémskej univerzity vyplynulo: Finančné dary stranám zastúpeným v spolkovom sneme sú mimoriadne vysoké predovšetkým počas rokov konania volieb. Keď však červeno-zelená vláda koncom deväťdesiatych rokov oznámila rozsiahlu reformu dôchodkov, finančné odvetvie náhle masívne zväčšilo rozsah a počet svojich finančných darov – aj keď predo dvermi neboli žiadne voľby. Tak napríklad *Allianz* po oznámení reformy prispela sumou viac ako milión eur. Dvanásť razy viac ako inokedy a to

Európska únia a veľkoúzemný kartel

Také isté spoločensko-politické ničivé pomery existujú v Európskej únii (EÚ) a v jej administratíve v Bruseli, ktorej konanie má ďaleko k demokratickým princípom. Cieľom je vytvorenie supernárodného štátneho útvaru na európskej úrovni, s cieľom vyrovnať sa hospodárskej veľmoci USA či dokonca prekonať ju a dostať EÚ na vedúcu pozíciu – podľa okolností aj násilím. Usiluje sa o vytvorenie samostatnej vojenskej veľmoci EÚ s intervenčnými jednotkami nezávislými od NATO, ktoré by boli schopné zasiahnuť kdekoľvek na svete [64 (str. 20)]. To znamená, ide o ekonomické a politické ambície svetovej veľmoci: Čo najvyšší zisk pre koncerny a politická nadvláda vo forme zdanlivej demokracie. Vnútropoliticky to znamená: Zbavenie jednotlivých členských štátov EÚ moci a vytvorenie policajného/kontrolovaného štátu na ochranu pred kritikmi systému; pod maskou „protiteroristických zákonov“. Z pohľadu zahraničnej politiky to znamená: kolonializáciu iných štátov, etablovanie svetovlády ak treba aj vojenskými prostriedkami; povedzme pod pláštikom „mierových jednotiek“ alebo „oslobodzovacích armád“ až do ďalekého Hindukúša.[8] Svet má byť vyrabovaný až do posledného kúta a nanovo usporiadaný v záujme koncernov/finančnej aristokracie a prísne organizovaný. V tomto ambicióznom zámere Nemecko ako hospodársky obor hrá ústrednú rolu [65].

Mocenský aparát EÚ

Stručný prehľad najdôležitejších inštitúcií a funkcií (zdanlivo demokratickej) vlády EÚ [24, 25, 64 (str. 15 a nasl.)]:

- ***Komisia EÚ*** (vláda EÚ, exekutíva) pozostáva z komisárov EÚ, ktorí nie sú demokraticky volení (!), ale menovaní členskými štátmi. Komisia vypracúva všetky návrhy zákonov (direktívy) – ktoré sa týkajú života v súčasnosti skoro 500 miliónov obyvateľov Európy. Komisia EÚ je masovo infiltrovaná zástupcami priemyslu, ktorí sa spolupodieľajú na príprave zákonov („nemecký nápad“, pozri vyššie str. 8). Potom čo komisári EÚ svoje pletky s priemyslom kuli až príliš očividne, v roku 1999 celú komisiu vymenili pre korupciu a úplatky medzinárodným koncernom [72 (str. 15)]. Je nepravdepodobné, že v súčasnosti je komisia „čistejšia“.

- ***Rada EÚ*** (komora štátov, legislatíva) sa skladá z (voči priemyslu poslušných) ministrov a predsedov vlád jednotlivých členských štátov. Rada rozhoduje o návrhoch zákonov Komisie EÚ. Inými slovami: Členovia Rady EÚ sú zástupcami vlád členských štátov, t. z. patria do exekutívy na úrovni národných štátov. Na európskej úrovni však náhle mutujú do legislatívy. Občanom Európy nie je dovolené, Radu ministrov politicky odmeniť opä-

---

všetkým stranám, ktoré podporovali politiku krátenia dôchodkov. Aj zeleným. A ajhľa: poistná a finančná loby bola v rámci dôchodkovej reformy v roku 2001 prvý raz pri sociálnom zákone vypočutá ako znalec. Reforma na záver dopadla úplne v prospech finančnej loby: Nároky zo zákonného dôchodku boli drasticky skrátené, súkromné dôchodkové poistenie bolo subvencované štátom. Takto každý, kto chce v starobe uniknúť chudobe, nutne potrebuje súkromné dôchodkové poistenie; super biznis pre finančný a poistný priemysel [143].

[8] „Vojna proti teroru“ nie je nič iné, ako legitimácia a kapitalistickej globalizácie, ktorá sa dostala pod paľbu kritiky, a jej presadenie násilím. Pod pláštikom obrany západnej civilizácie a v rámci garantovania „vnútornej a vonkajšej bezpečnosti“ pre domáce obyvateľstvo, sa v rastúcej miere zavádza systém autoritatívnej a vojenskej kontroly [65]. Kľúčové slová: Ukladanie údajov o telefonickej a emailovej komunikácii v Nemecku. Protiústavná prestavba spolkovej armády na jednotky preventívneho úderu a globálne zásahové jednotky; napr. útočná vojna bez mandátu OSN v Juhoslávii. (Pri rozširovaní Európskej únie a NATO „smerom na východ“ ide o kšefty vo výške miliárd. Po vojenskom spustošení sú v rámci obnovenia krajiny očakávané lukratívne zmluvy a politicko-hospodárske ovplyvňovanie v krajine slúži na nasmerovanie finančných tokov peňazí „správnym“ smerom. Balkánska akcia je „väčšia ako Marshallov plán“, povedal Olaf Henkel, svojho času prezident Združenia nemeckého priemyslu [60 (str. 28)].)

tovným zvolením alebo potrestať odvolaním. Rada EÚ so svojou obrovskou zákonodarnou mocou sa teda v skutočnosti nikomu politicky nezodpovedá.

- ***Parlament EÚ*** pozostáva z poslancov, teda osôb priamo zvolených občanmi členských štátov – v tom lepšom prípade. Slobodné a priame voľby sa skutočne často stávajú fraškou, pretože kandidáti, ktorých stranícke výbory umiestnili na takzvanú zaručenú pozíciu na kandidátke, sú zvolení prakticky už v okamihu nominácie.

  Parlament EÚ – pôvodne s iba čisto „poradnou funkciou“ (!) – sa od roku 1987 v niektorých oblastiach podieľa formou „súhlasu“ alebo „spolurozhodovania“ – ktoré sú spojené s mnohými prekážkami. Na tak dôležitú oblasť akou je napríklad politika v otázkach životného prostredia a v otázkach zdravia parlament nemá žiaden priamy vplyv. Ani len v prípade nasadenia vojska EÚ nie je potrebný súhlas parlamentu (Lisabonská zmluva). Parlament EÚ (národ) tak spravidla nemá žiadnu možnosť kontroly, slúži iba ako figový list vládnucej diktatúre kartelov.

- ***Centrálna banka EÚ*** (ECB) je vedená bossmi centrálnych bánk jednotlivých členských štátov EÚ ako aj „riaditeľstvom“, ktorého členovia sú vyberaní premiérmi a ministrami EÚ bez akejkoľvek parlamentnej účasti a pochádzajú z popredných finančných kruhov. ECB je úplne nezávislá. Nie je podriadená žiadnemu demokraticky prijatému rozhodnutiu zo strany výborov EÚ alebo národných štátnych parlamentov/vlád a môže tak pracovať bez demokratickej kontroly. (Aj to bol „nemecký nápad“; presadil ho kancelár Kohl [66].)

- Predpisy EÚ majú prednosť pred národným právom a prebíjajú tak zákony a ústavu jednotlivých členských štátov a tým aj ich suverenitu. Možnosti zasahovania občanov, ako sú referendum, občianska iniciatíva... (priama demokracia) v EÚ neexistujú.

Záver: Rozhodnutia EÚ robia priemyslom ovládané výkonné orgány (Komisia EÚ, Rada EÚ). Naproti tomu v demokracii je centrálnym zákonodarným orgánom parlament. Členské štáty EÚ sú v mnohých odvetviach zbavené moci, občania zbavení svojprávnosti. Bruselská EÚ je tak kvázi diktátorským politickým orgánom veľkopriemyslu/finančnej aristokracie.

Veľkoúzemný kartel podľa starého vzoru

Organizačná štruktúra vlády EÚ sa na počudovanie podobá „veľkoúzemnému kartelu“, ktorý chcela zaviesť koalícia IG-Farben a nacistov (kartel chemického, farmaceutického, petrochemického a zbrojárskeho priemyslu a jeho politickí prisluhovači)[9] po Druhej svetovej vojne a ktorej cieľom bolo ekonomické podrobenie Európy resp. celého sveta. Do „veľkoúzemného kartelu“ mali patriť európske štáty a v závislosti od vojenských úspechov aj Rusko, Ázia, Amerika… („Dnes nám patrí Nemecko, zajtra celý svet!“). Mala vzniknúť organizácia kartelov, ktoré by si veľké územie nárokovali ako svoj trh a ktoré by operovali mimo akejkoľvek demokratickej kontroly a metódami policajného štátu. Príslušné plány boli podrobne vypracované už v roku 1941. Zdá sa, že došlo k plynulému prechodu veľkoúzemných stratégov Tretej ríše k architektom bruselskej EÚ [22, 23] – podľa diktátu finančnej aristokracie.

[9] Kartel IG-Farben sa lukratívny svetový trh petrochémie, chémie a farmaceutík pokúšal dobyť pomocou nacistov. Kartel financoval uchopenie moci nacistami a ich vojnovú mašinériu. Ako protislužbu dostal IG-Farben petrochemické a chemické koncerny v krajinách obsadených nacistami [22, 23]. Po Druhej svetovej vojne z IG-Farben vznikli firmy Bayer, Höchst a BASF.

Národné a medzinárodné úrady sú riadené globálne pôsobiacim veľkopriemyslom/finančnou aristokraciou. Náterom demokratickej právnej štátnosti je široké obyvateľstvo stále viac vykorisťované, zotročované a obetované na bojiskách kapitalizmu. Funkcia národa je obmedzovaná na rolu konzumentov bez vôle. Panovnícke nároky tohto hospodárskeho totalizmu úplne otvorené vyjadrila Angela Merkelová počas predvolebného prejavu pri príležitosti 60-ročného výročia CDU dňa 5.07.2005: „My [ľudia v Nemecku/Európe; R.N.] skutočne nemáme žiaden právny nárok na demokraciu a sociálne trhové hospodárstvo na celú večnosť [27].“

Nový svetový poriadok

Najneskôr od posledného storočia je svet reorganizovaný do novej vládnuteľnej formy, do nového svetového poriadku (New World Order, NWO). Žiadna konšpiračná teória, ale prax. Počas stretnutia na najvyššej úrovni G20 v Londýne dňa 02.04.2009 potvrdil aj anglický premiér Gordon Brown vznik „nového svetového poriadku“ [102]. Takisto aj iní globálni funkcionári a mienkotvorné médiá počnúc aktuálnou svetovou finančnou krízou stále častejšie používajú pojem NWO. Chcú nám však pritom nahovoriť, že NWO je dobrá vec, pri ktorej svetoví bankári a iné globálne elity majú za cieľ iba náš prospech. V skutočnosti NWO nemá nič so záchranou sveta, jeho cieľom je centralizácia moci a kontroly finančnou aristokraciou a veľkopriemyslom, ktorí chcú dominovať planéte na úkor obyvateľstva. NWO je totalitný; Moc suverénnych štátov je odovzdaná globálnym inštitúciám, ktoré občanom neskladajú žiadne účty a do rozhodovania ktorých občania nemajú právo zasahovať. Ako je vysvetlené vyššie, v Pentagone a v mocenskej centrále EÚ sa horúčkovito pripravuje táto centralizovaná svetovláda. Nemecko existuje už iba ako administratívny okres EÚ, pretože podriadením sa cudzím zákonom a vzdaním sa vlastnej meny stratilo kontrolu nad vlastným osudom. Aj Európa je iba časťou útvaru nového svetového poriadku. Šéfom je a ostane – pokým máme úrokový peňažný systém (pozri nižšie) – finančná aristokracia, ktorá nás pomocou veľkopriemyslu nechá bežať ako škrečka v kolieske: tvoriť, tvoriť, tvoriť, aby sme mohli žrať a konzumovať a predovšetkým, aby sme mohli platiť dane a splácať tak dlžoby štátu. Čím viac sa bežci v kolieskach zaujímajú o hodnotu svojich ťažko vydobytých peňazí (vyššie dane, inflácia, krízy bánk atď.), tým bojazlivejšie agitujú za zachovanie existujúceho dlhového peňažného systému a zotročujú sa tak stále viac. (Tu treba uviesť, že najväčší finančníci nového amerického prezidenta, Baracka Obamu, boli finančným priemyslom ako aj najvyššími mocenskými centrami Ameriky (skupina Bilderberg, Výbor pre zahraničné vzťahy, Fordova nadácia atď.) Osoby, ktoré pobehujú v Obamovom kabinete, sú práve najdôležitejší aktéri finančnej katastrofy a vojnového štvania [141]. Pozoruhodné je aj to, že Rusko a Čína sa stále viac posúvajú k západnému systému panstva, podriaďujú sa teda globálne pôsobiacej finančnej aristokracii/veľkopriemyslu, a raz tiež budú patriť do nového svetového poriadku.)

Prvá a Druhá svetová vojna boli predjazdcami týchto snáh o nový svetový poriadok. Ako prvé bola zavedená závislosť meny národných štátov od meny vedúcej zeme sveta – amerického dolára. Nasledovala systematická demontáž národnej svojbytnosti krajín a zvyšovanie závislosti od kapitálu. Ťažiskami boli pritom zvyšovanie závislosti a) od *energie* (predovšetkým od ropy), b) od *chemického priemyslu*, t. z. aj usmerňovanie zásobovania potravinami (hnojivá, pesticídy, prísady v spracovaných potravinách, zelené genetické inžinierstvo atď.), c) od *produktov farmapriemyslu* a d) od *finančnej aristokracie* cez ďalšie zadlžovanie štátu.

Vysoké zadlženie národných štátov bolo najskôr dosiahnuté predovšetkým zrušením ciel. Národná nezávislosť spočívala v minulosti hlavne v tom, pomocou ciel vyrovnávať

a zachovávať kultúrnu a hospodársku samostatnosť. Zavedením GATT (General Agreement on Tariffs and Trade; Všeobecná dohoda o clách a obchode) v roku 1947 boli clá systémovo zrušené. To viedlo k obrovským výpadkom príjmov národov, ktoré preto u finančnej aristokracie čerpali peniaze. Zrušenie colných bariér viedlo zároveň k presunutiu pracovných miest do krajín s nízkymi mzdami. Začal sa hospodársky úpadok západných národných štátov a tým dramatické zvýšenie ich zadlženia, zatiaľ čo krajiny s nízkymi cenami sa museli zároveň vo zvýšenej miere zadlžiť, aby vytvorili nové pracovné miesta.

Zadlženiu štátov nadmerne pomohla súčasná svetová finančná kríza. Zadlžením štátov vyvolaný dopyt po peniazoch je finančnou aristokraciou usmerňovaný do bublín, ktoré tu a tam nechajú občas prasknúť, aby umožnili vytvoriť nový dopyt resp. aby očistili finančný trh (pozri časť Dlhový peňažný systém). To značí, že náš štát aj iné štáty patria finančnej aristokracii a v zmysle toho je politika podriadená vôli finančnej aristokracie a s ňou zbrataného veľkopriemyslu. Sme zotročení, štáty sveta sa nachádzajú v zajatí.

Všetky medzinárodné organizácia, ktoré vyvíjajú svoju činnosť údajne v náš prospech, nikdy neboli demokraticky zvolené, ale boli vytvorené a sú vedené osobami v úzadí z finančnej aristokracie/veľkopriemyslu. Všetky ich snahy boli a sú zamerané na privatizáciu a prenesenie moci na kapitál. Privatizácia, t. z. prevzatie národných štátov súkromnými osobami prostredníctvom finančnej aristokracie/veľkopriemyslu odvtedy napreduje bez akéhokoľvek obmedzovania stále vyššou rýchlosťou. Krajiny, ktoré nespolupracujú, sú vylúčené zo svetového obchodu, znevažované (kapitálom riadenými) médiami a priradené „osi zla“. Ultimatívnym cieľom je kontrolovať všetok život na tejto planéte. Pokým ľudstvo bude možné viesť za nos a udržiavať v slepej ekonomickej závislosti, zdanie demokracie a slobody ostane zachované. Ak by sa však značné časti obyvateľstva zobudili a začali klásť odpor, vyšla by najavo diktatúra vládnuca v úzadí, vrátane jej moci.[10]

Dlhový peňažný systém

Jadrom našej politickej a hospodárskej katastrofy je panovnícky nárok mafiánskej menšiny a jej dlhového peňažného systému, ktorému sme viac či menej nič netušiac podriadení. Autorom charakterizujúceho citátu je americký veľkopriemyselník Henry Ford: „Vlastne je dobre, že ľudia nerozumejú nášmu bankovému a menovému systému. Ak by mu rozumeli, hneď zajtra ráno by sme tu mali revolúciu [146].“

Z tejto komplexnej témy v ďalšom texte rozoberám iba tie body, ktoré sú podstatné na pochopenie politicko-hospodárskych pozadí nášho systému zdravotníctva.

Súčasný peňažný systém, ktorý je na územiach monoteistického náboženstva etablovaný už tisícročia, vytvorili templári.[11] Je to úrokový peňažný systém, ktorý predpokladá hmotné za-

---

[10] Ústava EÚ (Lisabonská zmluva) počíta s tým, že zabitie s cieľom „zákonného“ potlačenia vzbury je dovolené. Akcie ako bol napríklad brutálny zásah čínskej vlády na Námestí nebeského pokoja a v Tibete tak budú možné aj v Európe. Podľa zmluvy z Lisabonu by pokojné východonemecké demonštrácie v roku 1989 (ktoré viedli k pádu berlínskeho múru) skončili krvavým kúpeľom. Počas vojny alebo v prípade bezprostrednej hrozby vojny je trest smrti v EÚ principiálne opäť možný; pričom vojnu bude možné viesť aj na „zachovanie hodnôt únie a v službách jej záujmov“, t. z. aj na zaistenie napr. zdrojov ropy alebo iných zdrojov [139]. Lisabonská zmluva nie je nič iné ako „zákon o zmocnení“, na ukotvenie diktátorských záujmov koncernov a ich politických bábok.

[11] Peniaze majú svoj pôvod v chrámovej službe a kultúre obety. Zvieracia obeta – problematická preprava a hygiena, predovšetkým počas sviatkov, počas ktorých boli zabité obrovské množstvá zvierat – bola časom nahradená znakom obety: zlatom a striebrom. Chrámové inšti-

dlženie. Mocichtivá a ziskuchtivá skupina spravidla dostala od templárov kapitálový preddavok, čím sa presadil monopolistický nárok územie. Po vojenskom dobytí krajiny si mocnári vyberali svoj kapitálový preddavok späť cez zdanenie obyvateľstva. Model čoskoro našiel nasledovníkov, ktorí takisto pokúsili obohatiť sa prostredníctvom daní.

Všetci mocní tohto sveta boli a sú dlžníkmi požičiavateľov peňazí, ktorí financujú všetky štáty a predovšetkým aj ich vojny (množenie peňazí: dobytím inej krajiny a jej zdrojov, obnovenie zničenej oblasti a predovšetkým daňami). Za predchádzajúceho systému istenia zlatom však nebolo možné, nahospodáriť úroky požadované za požičaný kapitál, pretože toľko zlata jednoducho nebolo. Takto sa vytvoril smrtiaci kolobeh vojen a zotročenia, pretože každý z mocných chcel svoje teritórium rozšíriť, aby sa dostal k ďalším daniam a zdrojom. (Dnes bojuje finančná aristokracia (profesionálna požičovňa peňazí) samozrejme už iba proti štátom, ktoré si ešte nepodrobila; preto v našich šírkach, čo sa týka vojen, vládne viac menej pokoj.)

Vzhľadom na nedostatok zlata sa vymysleli papierové peniaze (pôvodne to boli dorastajúce listy morušovníka), ktoré boli obyvateľstvu pod hrozbou trestu vnútené ako zákonné platidlo. Papierové peniaze môžu byť natlačené v ľubovoľnom množstve – finančnou aristokraciou, nie štátom. Existujú dve kategórie peňazí. Väčšina peňazí je virtuálna. Ich hodnota je založená na *hmotných* veciach (zdrojoch) a na ich množení prostredníctvom úroku a úroku z úroku, ktoré nikdy neboli reálne podložené vykonanou prácou. Tieto peniaze sú teda iba účtovným procesom, nikdy neboli reálne vytvorené. Národ, ktorý na rozdiel od finančnej aristokracie nevlastní zdroje a nemôže (prinajmenšom nie v relevantnom rozsahu) vytvárať peniaze zadlžením iných(úroky), tvorí tzv. kúpyschopné peniaze *ideálnou* hodnotou vykonanej práce, ktorou sa reálne niečo vytvára (hrubý domáci produkt; HDP). V dôsledku toho proti neustálemu množeniu virtuálnych peňazí vyberaním úroku a úroku z úroku stojí viac či menej nemenné množstvo reálnych hodnôt (HDP) [147]. Z toho vyplýva naša katastrofa. Pretože na odmenenie požičiavateľov peňazí, ktorí nikdy nevykonali žiadnu prácu, treba hodnotu ich odmeny zobrať tým, ktorí ju vytvárajú prácou. Tento úrokový systém, ktorý nie je založený na žiadnej reálnej práci, je vlastne krádežou.

Pokým sú miery rastu hospodárstva vyššie ako úrokové sadzby, krádež si sotva kto všimne alebo sa javí byť znesiteľnou. V západnom povojnovom Nemecku boli 12-percentné miery rastu a úroková sadzba 5 percent, preto bolo možné 7 percent rozdeliť tým, ktorí sa o tento rast zaslúžili prácou. Naproti tomu dnes je Nemecko zrelým národným hospodárstvom s nízkou resp. nulovou mierou rastu. Pri nanajvýš 2 percentách rastu a úrokovej sadzbe 5 percent a viac, treba chýbajúcu čiastku 3 percentá a viac niekomu zobrať. To ucíti široké obyvateľstvo: reálne platy klesajú, štátne výkony sú krátené, infraštruktúra pustne alebo sa dokonca ruší, verejný majetok sa privatizuje, t. z. zašantročí [146].

Aby mohol platiť dane a konzumovať, národ škrečkov musí stále usilovnejšie šliapať v koliesku, zatiaľ čo bohatá elita vo svojom kasíne, na burze, stále rýchlejšie množí svoje peniaze. Vytváraním peňazí bez výkonu práce peniaze podliehajú inflácii, t. z. kúpna sila klesá, v čoho dôsledku masy chudobnejú. Veľkokapitalisti sa však svojimi peniazmi kupujú moc. Skupujú naše suroviny, naše elektrárne a vodárne, poštu a železnicu, telefónnu sieť, rozhlas a televíziu, univerzity, lekárov a vedcov, ako aj našich členov vlády a parlamentu.

---

túcie/templári tak v záujme priebehu kultu obety ako aj svojej vlastnej obživy (chrámová daň) ako prví zaviedli do obehu platobné prostriedky. Templári sa pre svoje kšeftovanie netešili dobrej povesti. V biblii sú podľa Ježiša označení ako vrahovia.

Takto je celý spoločenský systém pod kontrolou veľkokapitalistov, t. z. finančnej aristokracie vrátane podnikov ich kartelov, zvaných koncerny.

V oblasti zdravia to znamená toto: Vzdelávanie lekárov a iných liečiteľských povolaní obsahovo určuje finančná aristokracia/veľkopriemysel. To isté platí pre medicínsky výskum. Aj informovanie odborníkov a verejnosti i záležitostiach týkajúcich sa zdravia sa uskutočňuje – formou odborných podujatí, úradov a médií – prostredníctvom finančnej aristokracia/veľkopriemyslu. Ich vplyv sa premieta rovnako aj na legislatívu a tým o. i. aj na poisťovníctvo a justíciu (napr. či a koľko musia poisťovne platiť v prípade škody alebo čo je považované za medicínsky štandard, čo je považované za medicínske pochybenie). T. z. odbornú kompetencia liečiteľov, definíciu chorôb a ich terapie ako aj súvisiace odborné a verejné spravodajstvo riadi veľkokapitál so svojimi prapôvodnými záujmami. Potláčanie informácií a dezinformovanie ležia na dlani. Kto môže mať v takýchto podmienkach čo i len iskru dôvery v naše zdravotníctvo?

Inými slovami: Štát je odjakživa útvarom mafiánskej elita a finančnej aristokracie, a nie je etablovaný napríklad národom. (Dnešnú finančnú aristokraciu/veľkopriemysel a mafiu možno od seba odlíšiť iba ťažko. Najväčšie a obratovo najsilnejšie európske koncerny sú akciové spoločnosti, v ktorých väčšinu vlastní mafia. Medzinárodné zločinecké organizácie majú v EÚ kľúčové pozície. Vplyvní politici štátov EÚ sú mafiáni, vrahovia a pedofili. Asi polovica subvencií EÚ končí v rukách veľkopodvodníkov a mafie. Aj keď počet odhalených prípadov podvodov z roka na rok rastie, Komisia EÚ plánuje vraziť ďalšie miliardy ako veľký roh hojnosti do štátov ovládaných mafiou. Hlavnú ťarchu pritom znášajú nemeckí daňoví poplatníci ako najväčší prispievatelia do EÚ [144]. To všetko ukazuje, že EÚ je útvarom trojzáprahu finančnej aristokracie, veľkopriemyslu a mafie.)

Založiť štát stojí oveľa viac peňazí ako založiť podnik. Takéto papierové hodnoty môže vytvárať iba finančná aristokracia. Odbúraním feudalizmu bola väčšina štátov pod pláštikom demokracie premenená na eseročky patriace finančnej aristokracii. Boli založené iba na administráciu más a zavedenie a legalizáciu dlhového peňažného systému. U politických volieb ide iba o nomináciu PR politikov, ktorí slúžia syndikátu a národ upokojujú klamstvami. Kto národ neklame presvedčivo, je vystriedaný. Politika je bábkové divadlo, nič iné.

Peniaze slúžia finančnej aristokracii v prvom rade na výkon moci a na jednej strane sa vyberajú cez konzum más a daňový systém zákonodarcu a na strane druhej sa množia na burzách. Finančná aristokracia si vynucuje udržanie svojej moci neustálym ďalším zadlžovaním štátov (v súčasnosti „krízou bánk“: Banky boli zachránené ďalším zadlžením štátov, čo štáty ruinuje ešte rýchlejšie). Štát sa zaviazal, že dlh vrátane úrokov vráti zo svojich daňových príjmov. Zodpovednosť za splatenie tak presúva na národ a núti ho, podriadiť sa moci peňazí. Úroky si vyžadujú stále ďalšie úvery, za ktoré musí národ škrečkov behať v koliesku stále viac. Týmto sa do systému vniesol nekonečný tlak na ďalší rast, ktorý slúži finančnej aristokracii a spol., nie však širokej verejnosti. Pretože neustály rast hospodárstva zruinuje zdroje a zruinuje životné prostredie, zničí tak základ života ľudstva.

Finančná aristokracia riadi svetové dianie cez dostupnosť peňazí. Aj súčasná „finančná kríza“ je súčasťou tohto manévru. Slúži na zničenie obrovských množstiev „virtuálnych hodnôt“ (bezprácny príjem), aby sa opäť vytvorilo isté bilančné vyrovnanie so „skutočnými hodnotami“ (výkony podieľajúce sa na HDP). Pretože súčasný problém finančnej aristokracie je, nechať natiecť do reálneho hospodárstva peniaze na umožnenie nakupovania, aby ich politickí gašparkovia neboli priveľmi vystavení tlaku národa, požadujúceho zachovanie (prázdnych)

sľubov o „blahobyte pre všetkých“. Aj preto ohlásila nová vláda CDU/FDP daňové úľavy, čo je však iba utieranie si zaslzených očí. Škrečky sú uspokojované vždy iba na tej úrovni, aby sa rebeli nedostali k činu. V konečnom dôsledku však s pokračujúcim neoliberalizmom bude rásť chudoba. Vládcom sveta pritom príde vhod, že zbedačení ľudia nie sú viac schopní povstať proti systému. To isté platí aj v prípade chorých a oslabených ľudí. Trojzáprah pracuje neustále aj na tomto vývoji. Zdravie národa je systematicky podkopávané, predovšetkým postupnými otravami (očkovania, amalgámové plomby, pesticídy, geneticky modifikovaná strava a iné priemyselné výrobky). To zasa opäť vlieva peniaze do pokladníc medicínskeho priemyslu, v dôsledku klesajúceho životného očakávania odľahčuje dôchodkové poisťovne a znižuje preľudnenie, kritizované vládcami sveta. Pretože škrečky pre nedostatok práce (koncerny zarábajú peniaze prevažne na burze, nie výrobou tovaru) nemajú už žiadne peniaze (aby platili dane a konzumovali), sú zbytoční, v dôsledku čoho sa ich finančná aristokracia chce zbaviť.

Záver: Náš peňažný systém vznikol nie pre výmenný obchod, ale v prvom rade za účelom podriadenia sa a odvádzania odvodov finančnej aristokracii. Bol nám vnútený. Len preto, že bol potrebný na platenie daní, museli ho ľudia zamieňať za svoje výkony, v opačnom prípade porušili zákon mocných (bandy kriminálnikov) a boli potrestaní.

Štát je zaviazaný finančnej aristokracii, ktorá ho založila, nie však národu. Občania sú v konečnom dôsledku otroci štátu a všetci tak pracujú pre mafiu [145].

Medicínsky kartel

Predchádzajúce kapitoly o politicko-hospodárskych pozadiach nášho sveta objasnili nasledovné:

a) Sektor medicíny je pre vládcov sveta strategicky nesmierne dôležitý. Kto ovládne túto oblasť, má obyvateľstvo priamo pod kontrolou. Rozhoduje sa tu o utrpení a živote ľudí, čo znamená totálnu moc.

b) My a naše zdravie nie sme chránení našimi úradmi, ktoré sú prisluhovačmi finančnej aristokracie/veľkopriemyslu, naopak sme vystavení ich záujmom.

c) Na rozšírenie svojej moci potrebujú vládcovia sveta mnoho peňazí. Väčšina peňazí, ktorá je nám vytiahnutá z vrecka, neslúži v prospech nášho zdravia, ale na rozšírenie moci veľkokapitalistov.

Nemecké zdravotníctvo patrí medzi najdrahšie na svete (tretia priečka po USA a Švajčiarsku). Napriek tomu zdravie a životné očakávanie Nemcov v medzinárodnom meradle nijako nevyčnieva, je niekde uprostred [88 (str. 68, 78), 61 (str. 164, 303)]. Medicína nám uskutočnenie svojich ctižiadostivých vízií a sľubov o vyliečení ostala do značnej miery dlžná. Napriek stále rastúcemu medicínskemu zaopatreniu sa v súčasnosti viac ako inokedy trpí a zomiera na ľudové choroby. Inteligentná a seriózna politika by teda mala hľadať iné riešenie. Tým by bolo: Zabránenie príčin chorôb, ktoré sú v hlavnej miere zapríčinené priemyslom: Zaťaženie škodlivinami a nedostatočná výživa. Politika však nemôže priemyslu zobrať uzdu z rúk, pretože je naopak pod jeho diktátom, ako je opísané vyššie. V dôsledku toho je skutočná medicínska starostlivosť – zabránenie príčin chorôb rozumnou hospodárskou a zdravotníckou politikou – vytláčaná z povedomia obyvateľstva. Poistencom sa podsúva, že

zdravie možno získať iba u lekára, z hľadiska zdravotnej prevencie vraj nemusí robiť nič iné, iba sa zúčastňovať na medicínskych preventívnych prehliadkach. Zdravie však – toľko oficiálne heslo – má jednoducho svoju cenu, preto má byť do systému pumpovaných stále viac peňazí.

Od roku 1950 sú v tejto veci výdavky na zdravotníctvo viac ako stonásobné. Farmapriemysel, lekárska loby, zdravotné poisťovne a politika v súčasnosti inkasujú na zdravotnú starostlivosť pre 82 miliónov občanov Nemecka asi 300 miliárd eur ročne [61 (str. 46), porovnaj 11 (text na záložke)]. Moloch však chce stále viac a medicínska loby preto neustále lamentuje o „chronicky nedostatočnom financovaní“ zdravotníctva. Že sú tým sledované iné záujmy ako zdravotné záujmy poistencov bolo úplne nezaobalene vyslovené o. i. v publikačnom orgáne Spolkovej lekárskej komory *Deutsches Ärzteblatt*[12] (*DÄ*) – povinné čítanie pre každého nemeckého lekára: „Súťaž si vynucuje otvorenie nových trhov. Cieľom musí byť premena všetkých zdravých na chorých, teda na ľudí, ktorí sa podľa možnosti celý život chemicko-fyzikálne ako aj fyzicky nechajú expertmi manipulovať terapeuticky, rehabilitačne a preventívne, aby mohli zdravo žiť”. V oblasti telesných ochorení to už ide celkom slušne, v oblasti psychických porúch je to však podstatne lepšie… [51].“ Podobne v inom vydaní *DÄ* zaznelo: „našou úlohou je, zo všetkých zdravých spraviť chorých [citované podľa 61 (str. 298 a nasl.)].“

Intenzívnou propagandou sa podarilo vsugerovať ľuďom myšlienku, že medicínska starostlivosť je to isté čo zdravie. V skutočnosti však treba skonštatovať: „Etablovaná medicína sa rozvinula do vážneho ohrozenia zdravia“ (Ivan Illich, sociálny kritik) [citované podľa 61 (str. 35)]. Pod pláštikom vedeckosti a humanity sú v mnohých prípadoch vynucované obrovské sumy za zbytočné a – čo je horšie – škodlivé medicínske opatrenia. Tak napríklad asi polovica všetkých operácií (4 z 8 miliónov ročne) má ekonomické a nie terapeutické dôvody a rovnako až 50 percent všetkých röntgenových vyšetrení je zbytočných [61 (text na záložke, str. 384)]. Hraničné hodnoty pre napr. hustotu kostí, krvný tlak a cholesterol boli svojvoľne (bez vedeckého zdôvodnenia) sprísnené, takže stále viac ľudí prestáva vyhovovať norme a sú považovaní za zrelých na terapiu [125]. O drahej, medicínsky zbytočnej resp. dokonca škodlivej nadmernej starostlivosti uvádzam ďalšie príklady s podrobnými údajmi.

Záplava liekov

Podľa expertov by na zabezpečenie najlepšej medicínskej starostlivosti stačilo 3 000 liekov [88 (str. 100)]. Na svete však existuje viac ako 200 000 liekov s ročným obratom asi 300 miliárd dolárov [61 (str. 361)].

V Nemecku spotreba liekov na jedného obyvateľa vzrástla od roku 1950 na viac ako 20-násobok [101]. V krajine sa predáva asi 45 000 liekov (stav z roku 2000). Z toho je iba polovica registrovaná a asi 7 800 preparátov nikdy nebolo overovaných [67]. Podľa zdravotníckych úradov pre viac ako 50 percent liekov (asi 24 000) neexistuje žiaden dôkaz o ich terape-

[12] Spolková lekárska komora je pod kontrolou farmapriemyslu: Potom čo *DÄ* v roku 2000 uverejnila inzerát istého lekára, ktorý svojich kolegov vyzýval na spoluprácu v oblasti terapií vitálnymi látkami, boli redakcii doručené protesty zo strany farmapriemyslu: Nie je predsa možné, podporovať tento „druh prírodného liečiteľstva“. Následne redakcia zatelefonovala prírodnému liečiteľovi a „s poľutovaním“ zamietla jeho ďalšie inzercie. Písomné zdôvodnenie zamietnutia nebola ochotná predložiť [96]. – Pozadie: Príjmy *Deutsches Ärzteblattes (DÄ)* z inzerátov farmapriemyslu predstavovali v roku 2002 odhadom 35 miliónov eur [61 (str. 141 a nasl.)]. Spolková lekárska komora rozhodla príznačne proti názoru Nemeckej liekovej komisie (*Deutsche Arzneimittelkommission*), že dôležité oznamy o nebezpečenstvách liečiv nesmú byť prikladané do týždenne vychádzajúceho *DÄ* [61 (str. 397)]. Spolková lekárska komora teda potláča dôležité zdravotné informácie v záujme farmapriemyslu.

utickej účinnosti. Napriek tomu však zdravotné poisťovne musia znášať náklady na tieto prostriedky [68].

Ročne ide v tejto krajine asi 300 000 (drahých) hospitalizácií na vrub vedľajším účinkom liekov (stav: 2001-2003) [69]. Celkovo zomrie ročne asi 55 000 Nemcov na vedľajšie účinky a neskoré následky liekov [61 (text na záložke)]. V porovnaní s tým je v Nemecku zaznamenaných „iba“ asi 6 500 prípadov úmrtia ročne v cestnej premávke [71]. Smrtiace vedľajšie účinky farmák sú v tejto krajine štvrtou najčastejšou príčinou smrti [72].

Masa liekov nie je oprávnená ani medicínsky. Obrovské výdavky zdravotných poisťovní za lieky – ktoré smú byť v Nemecku predávané bez cenového stropu, čo výrobca považuje za primerané [11 (str. 179)] – sú významnou príčinou finančnej krízy zdravotných poisťovní resp. vysokých sadzieb odvodov poistencov.

Preventívne prehliadky

Najlepším príkladom nadstarostlivosti sú aj takzvané preventívne prehliadky, ktoré nie sú vôbec žiadnou skutočnou zdravotnou prevenciou, ale pochybným pokusom, zavčasu rozpoznať a pokúsiť sa liečiť choroby, ktorým nebolo preventívne zabránené rozumnou životosprávou. Je to (drahé) zavádzanie poistencov. Pretože poistenci napriek „preventívnej prehliadke“ skôr či neskôr ochorejú, pretože v našom systéme o príčinách chorôb (predovšetkým: chybná/nedostatočná výživa a zaťaženie škodlivinami) a ich predchádzaniu nie sú pravdivo informovaní. Pretože školskomedicínske opatrenia spravidla neliečia, iba potláčajú symptómy, tí čo ochoreli ostávajú medicínskej prevádzke k dispozícii ako (lukratívne) chronicky chorí. Ak by naproti tomu bola vykonávaná skutočná (primárna) zdravotná preventívna starostlivosť, v rámci ktorej by poistenci boli systematicky poučovaní o skutočných príčinách chorôb resp. ak by nebezpečenstvá zo životného prostredia (priemyselné noxy) boli politicky redukované, bolo by ďaleko menej chorých a tým by aj náklady v zdravotníctve boli podstatne nižšie. Účinná medicína však nie je žiaduca a je potláčaná. Tri príklady:

- Spolková ministerka zdravia Schmidtová plánovala program na podporu zdravia. Loby nedovolila tento program prijať [77].

- Prírodné liečivá (homeopatiká atď.) – mnohé z nich osvedčené, bez vedľajších účinkov a lacné – boli medzičasom z katalógu výkonov zdravotných poisťovní vytlačené ako celok; aj keď väčšina pacientov by chcela byť liečená prírodnou liečbou. Preplácané bývajú už iba drahé, silnými vedľajšími účinkami zaťažené farmaká. (Predpísateľnosť lieku ešte nič nehovorí o jeho účinnosti, spočíva výlučne na jeho silných vedľajších účinkoch.)

- Vysokokvalitné výživové doplnky (vitamíny a spol. optimálne dávkované a v širokej skladbe) sú v Nemecku odjakživa zakázané. V EÚ, kde sú ešte dovolené, sa pripravuje ich zákaz;[13] zjavne na podnet farmapriemyslu. Príčina toho je na dlani: Vysokokvalitné výživové doplnky majú vynikajúci preventívny i terapeutický účinok, pretože za mnohými ochoreniami sa ukrýva nedostatok vitálnych látok.[14] Ak by sa tento nedostatok napra-

[13] Čoskoro bude v celej EÚ ilegálne, ak si svojprávny dospelý kúpi vysokokvalitné vitamínové preparáty, ale legálne, ak si puberťák kúpi cigarety a alkohol.

[14] Príčiny častého nedostatku vitálnych látok sú:
a) značne rozšírená chybná/nedostatočná výživa,*

vil, ľudia by boli menej chorí, čo by ohrozilo „obchod s chorobou“.

Medicínsky priemysel vie medicínsku účinnosť odvrátiť svojim politickým vplyvom. Nemilá konkurencia v podobe preventívnych zdravotných programov a prírodných liečiv je principiálne odstavená a tým sa rozšíri trh odbytu pre vlastné, spravidla viac škodlivé ako užitočné (farmaceutické) produkty. To, že vláda[15] príslušnými predpismi poisťuje nadvládu farmapriemyslu v neprospech pacientov, je iba ďalším znakom toho, že ňou zaprisahávané ubezpečovanie o „odvrátení škôd z národa“ (čl. 64 (2) resp. čl. 56 nemeckej ústavy) nie je nič iné ako propagandistické táranie.

Mamografický skríning

Príkladom toho, že „preventívne prehliadky“ sú nielen neefektívne, ale dokonca môžu byť aj škodlivé, je mamografický skríning (rutinné röntgenové vyšetrenie ženských prsníkov na údajnú prevenciu rakoviny pre ženy vo veku od 50 do 69 rokov). Medicínskej branži to prináša asi 200 miliónov eur ročne.

Vedecká skutočnosť je však taká, že mamografický skríning je zbytočný a škodlivý. Opatrenie mamografie na včasné zistenie preukázateľne nemá žiaden efekt predĺženia života pacientkam s rakovinou prsníka, nesie však vysoké zdravotné riziko [73, 107 (str. 111)]. Jednak sa v dôsledku u mamografie častých takzvaných falošných pozitívnych nálezov tejto zbytočne zaťažujúcej terapii podrobuje viac žien ako doteraz. (Pred zavedením mamografického skríningu bolo v Nemecku pri počte asi štyri milióny mamografií ročne vykonaných už asi 100 000 zbytočných (drahých) operácií [74 (str. 30)]). Za druhé, zaťaženie žiarením je podstatne nebezpečnejšie ako sa oficiálne priznáva, takže mnohé ženy ochorejú na rakovinu vyvolanú práve týmto žiarením [75, 74 (str. 28)]. Mamografia ako údajná prevencia rakoviny teda v sebe nesie značné riziko rakoviny. Pretože prsná žľaza je najviac citlivý orgán ženy na žiarenie, medzi skutočne preventívne opatrenia patrí práve čo najdôkladnejšie vyhýbanie sa röntgenovému snímkovaniu hrude [76].

Záver: Náš systém o skutočnú zdravotnú prevenciu, o zabránenie príčin chorôb nemá záujem. Ba čo horšie: Choroba je v mnohých prípadoch dokonca podporovaná, udržiavaná a spôso-

---

b) zvýšená biologická spotreba vitálnych látok v dôsledku vysokého zaťaženia obyvateľstva škodlivinami v priemyselných oblastiach,
c) Úbytok obsahu živín v potravinách v dôsledku zlých pestovateľských, chovateľských, prepravných a skladovacích podmienok,**
d) Denaturácia potravín rozličnými manipuláciami (varenie, pečenie, vyprážanie…, ožarovanie, genetická manipulácia atď.).***

* Nemecké hodnotenie desiatich najčastejšie konzumovaných jedál: 1. mliečne výrobky, 2. chlieb, 3. sladkosti (!) u mužov a žien. 5. ovocie (ženy), 9. ovocie (muži). Zelenina v zozname oboch pohlaví celkom chýba. Iba asi polovica mužov a žien požíva oficiálne odporúčanú minimálnu dennú dávku 400 g ovocia a zeleniny [133]. Z vedeckého pohľadu na výživu je nedostatočnou dávkou dokonca aj množstva cca 1 banán, 1 paradajka a 1 mrkva. Čerstvá zelenina a ovocie sú najdôležitejšou súčasťou zdravej výživy. T. z. skoro celé nemecké obyvateľstvo je nedostatočne vyživované.

** Za posledné dve či tri desaťročia obsah mikrovýživných látok v ovocí a zelenine značne [134 (str. 167)] poklesol, o 30-70 percent [137].

*** Úpravou potraviny sa stratí asi 30-60 % živín [134 (str. 55, 58)].

15 Spolkové ministerstvo zdravia (BMG) sa rado skrýva za Spoločný spolkový výbor (G-BA) a odmieta zodpovednosť napríklad za katalóg výkonov zdravotných poisťovní. G-BA je výborom zástupcov spoločnosti lekárov a poisťovní, ktoré určuje prakticky všetky zručnosti zdravotníctva. G-BA je však nasadený zo strany BMG, čo svedčí o tom, že diktátorská moc G-BA je politicky žiaduca. Výboru G-BA chýba demokratická legitímnosť a kontrola. 21 členov G-BA nie je demokraticky zvolených, ale menovaných Združeniami lekárov a poisťovní. Vo výbore nie sú zástupcovia pacientov, ako ani jeden expert pre prírodné liečiteľské postupy a medicínu životného prostredia. G-BA svoje rozhodnutia nemusí verejne zdôvodňovať, svoje rokovacie podklady deklaruje ako potrebné utajovať, do spisov nedovolí nahliadnuť. Spolková vláda tak na klan zástupcov medicínskeho priemyslu fakticky preniesla zdravotno-politické vládne obchody. Rozhodnutia G-BA na rozdiel od návrhov zákonov vlády nemusí požehnať parlament [11 (str. 285- 290)].

bovaná, pretože to nesie peniaze, ktorými veľkokapitalisti ďalej rozširujú svoj mocenský aparát. Čím viac peňazí z nás vytiahnu a rozmnožia na burzách, tým viac si kupujú našu spoločnosť a získavajú tak moc nad nami. Náš magnátmi riadený medicínsky systém tak nielen škodí zdraviu a peňaženke každého jednotlivca, ale aj našej spoločnosti, ktorá je skupovaná veľkokapitalistami a dostáva sa tak stále viac pod ich diktát. (pozri vyššie časť Dlhový peňažný systém, str. 15-18.)

Manipulácia na všetkých úrovniach

Základom nášho zdravotníctva nie je etika a veda, ale korupcia a podvod. Od nás vynútené peniaze sú používané aj na podmazanie medicínskych mienkotvorcov ako sú lekári, lekárnici, vedci, politici, novinári atď., aby odborníkom a verejnosti vychvaľovali medicínsky nezmysel. V ďalšej časti sú objasnené najdôležitejšie úrovne tejto manipulácie.

Podvod a korupcia medicínskeho/farmaceutického priemyslu

Priemysel a a za ním stojaca finančná aristokracia ťahajú za šnúrky v zdravotníctve.

1) Medicínsky priemysel vplýva nekalým spôsobom na všetky relevantné spoločenské oblasti (medicína, politika, médiá atď.), predovšetkým uplácaním a falšovaním vedy (manipulujú sa údaje, utajujú sa nepohodlné súvislosti/výsledky[16], vymýšľajú sa údaje atď.). Podľa správy *Transparency International* o korupcii v nemeckom zdravotníctve v roku 2005 bolo 40 percent medicínskych štúdií preukázateľne sfalšovaných alebo zmanipulovaných sponzormi [78]. Skutočné číslo je zrejme vyššie. Experti odhadujú, že podiel čestných vedeckých zverejnení v tejto branži predstavuje asi 5 (!) percent.

2) Časté je aj infiltrovanie svojpomocných skupín [11 (str. 242), 78, 127, 128]. Dokonca ani tam pacienti často nedostávajú žiadne objektívne informácie.

3) Existuje mnoho podvodných cenových manipulácií v neprospech sociálnych poisťovní [5 (str. 53 a nasl.)].

Profesor medicíny a spoluvydavateľ kritického listu „*arznei-telegramm*“, Peter Schönhöfer, konštatuje: „Je trpké vidieť, ako dokonca známi univerzitní klinickí lekári, funkcionári lekárskych profesijných združení, autori návodov na terapiu a svojpomocné skupiny visia na špagátoch farmakoncernov. Skutočne úspešný je priemysel už iba v jednom: v korumpovaní medicínskej prevádzky [citované podľa 126 (str. 108)].“

Závislosť a korumpovanie spoločnosti lekárov vo vzťahu k (farma) priemyslu a politike

Slepá dôvera v našich zdravotných expertov (lekári, farmakológovia, vedci atď.) nie je oprávnená.

1) Univerzity a výskumné zariadenia už skoro vôbec nie sú financované štátom, ale vo vy-

[16] Predovšetkým u nových liekov ostávajú rozhodujúce povoľovacie štúdie v Nemecku beztak tajné [11 (str. 132 s ďalšími dôkazmi)]. Lekári tak nerozhodujú na základe vlastného kritického posúdenia pôvodných informácií, skôr na základe pripravených externých správ, ktoré vypracujú spravidla zástupcovia záujmov.

sokej miere (farmaceutickým) priemyslom (tzv. terciárne prostriedky [niekedy nazývané i prostriedky tretích osôb, pozn. J.M.] a účasť na zisku [94]). Signifikantným spôsobom odmena vysokoškolských učiteľov závisí od úspechu alebo neúspechu získavania terciárnych peňazí [11 (str. 110 a nasl.)]. Priemysel teda ako finančník obsahovo ovplyvňuje výučbu a výskum [80, 81]. Študenti/lekári tak mnohonásobne preberajú doktríny priemyslu a šíria – väčšina nič netušiac, časť vedome – nesprávne informácie, sú teda násobiteľom nepravdy.

2) Vysokoškolskí profesori sú, ako bolo povedané, spojení prostredníctvom univerzity alebo dokonca osobných (lukratívnych) zmlúv s farmapriemyslom [5 (str. 147-191), 11 (str. 109)] alebo s inými zaujímajúcimi sa hospodárskymi odvetviami [15, 82 (str. 46-54)] – a to nie výnimočne, ale typicky [88 (str. 67)]. Vyjadrenia týchto expertov v službe priemyslu (tzv. prenajaté huby) treba preto posudzovať mimoriadne kriticky (pozri tiež poznámku pod čiarou 1).

3) Medicínske kongresy – dôležitý zdroj informácií pre lekárov – sú spravidla financované priemyselnými branžami (napr. aj tabakovým priemyslom), ktoré chcú niečo ovplyvniť, čo často nebýva zverejňované (skrytý sponzoring) [82 (str. 52 a nasl.)]. Medicínske kongresy usmerňuje predovšetkým farmapriemysel. Prenajaté huby tam často opakovane vystupujú ako prednášajúci, čím sa priemyselná propaganda šíri do odborného sveta [5 (str. 89, 90, 93, 94)].

4) Aj pri iných druhoch doškoľovania lekárov má farmapriemysel [5 (str. 70-74, 11 (str. 137-142), 126 (str. 100-110] alebo iné zaujímajúce sa hospodárske odvetvia (napr. priemysel mobilnej telefónie [83][17]) skoro vždy svoje železka v ohni, aby manipuloval lekárov. Investícia sa vyplatí. Priemyselné výrobky, o zdravotných rizikách ktorých lekári – a v dôsledku toho ich pacienti/konzumenti – nie sú informovaní (napr. pasívne fajčenie, mobilná telefónia), tak netrpia poklesom odbytu. Aj pochybné farmaká sa na základe priemyslom riadeného dezinformovania naďalej usilovne predpisujú. Aktuálne údaje dokazujú: Každé euro, ktoré farmakoncerny vydajú na „medicínske doškoľovanie“, zvyšuje obrat o 11,70 eur [5 (str. 70)].

5) Členovia medicínskych komisií sú často v tesnom finančnom spojení s farmapriemyslom. Rozhodnutia komisií v súlade s tým preto často dopadnú v prospech farmapriemyslu (napr. pri lekárskych „metodických postupoch“: oficiálne stanovenie hraničných/referenčných hodnôt, diagnostických/terapeutických prostriedkov atď. pri rozličných ochoreniach, ktoré platia ako záväzný medicínsky štandard [5 (str. 95-104)]). Najmenej 87 percent (!) lekárov, ktorí stanovujú smernice, je prepojených na priemysel; toľko štúdia v tejto veci [92].

6) Aj už usadení lekári sú pevnou súčasťou tohto korupčného systému. Získavajú si ich zástupcovia farmy – v Nemecku je ich v teréne asi 20 000 [5 (str. 37), 126 (str. 106)] – bezplatnými liekmi, darčekmi alebo podielmi na zisku, aby ovplyvnili ich predpisovanie lie-

[17] Dokonca aj na doškoľovacích podujatiach organizovaných Spolkovou lekárskou komorou (BÄK) vystupujú prednášajúci, ktorí sú platení priemyslom mobilnej telefónie a dezinformujú v jeho prospech (ututlanie zdravotných rizík). BÄK má poznatky o tomto lobizme. Tým cielene porušuje lekársku úlohu, lekársku prísahu a Lekársky profesijný a doškoľovací poriadok [83]. Požiadavky v zákone sú jasne stanovené: Obsahy doškoľovania musia byť očistené od hospodárskych záujmov [89]. Konanie lekára je podriadené výlučne vedeckej objektivite a prospechu pacienta. Dokonca aj najvyššie lekárske stavovské zastúpenie je tak zapletené do nekalých machinácií priemyslu.

kov [5 (str. 18, 52, 57), 11 (str. 119-122)]. Úspešne! Trhový podiel niektorých liekov tak možno zvýšiť až o 30 percent [5 (str. 36)]. Pacienti v mnohých prípadoch nedostanú liek, ktorý má najväčší zmysel pre ich diagnózu, ale ten, za predpisovanie ktorého lekár od farmapriemyslu dostane najviac. To platí aj pre tzv. aplikačné štúdie, ktoré sú v skutočnosti pseudoštúdiami; trik, aby sa nepriame úplatkárstvo tolerovalo pred zákonom: Lekár informuje – v tej najchatrnejšej (vedecky nerelevantnej) forme – farmapriemysel za peniaze alebo vecnú odmenu o efekte určitého (spravidla veľmi drahého) lieku, ktorý svojmu pacientovi predpíše. Pacient sa nedozvie, že sa zúčastňuje na štúdii; nikto sa ho na to neopýta, ani ho o tom neinformuje. Jeho údaje idú farmapriemyslu bez jeho vedomia [88 (str. 98)]. Ani v rámci iných dohôd s priemyslom lekári nemajú žiaden problém s pravidelným poskytovaním všetkých údajov o pacientoch firmám zaoberajúcim sa prieskumom trhu, tieto údaje často nie sú ani len anonymizované [5 (str. 26, 31, 33)]. Úplatky zaplatia v konečnom dôsledku poistenci cez náklady na liečivá.[18]

V akom obrovskom rozsahu sú títo nesprávne vzdelaní resp. skorumpovaní lekár indoktrinovaní, je zrejmé z nasledujúceho: Vedkyňa Dr. Johanna Budwig konštatuje: „Lekári majú na svojom školení iba veľmi úzko zamerané vzdelávanie, nie reálne vedecky podložené a v tomto ohľade je kapitál veľmi účinný [140].“ Závažnosť problému je zrejmá aj z nasledujúcich čísel: Podľa štúdií – farmapriemysel dokumentuje veľmi presne ziskovosť svojich lobistov – *veľké* farmakoncerny platia na celom svete až 16 500 lekárov za to, aby takým či onakým spôsobom šírili posolstvá firiem. Na výplatnej listine veľkých koncernov je v priemere na jednu firmu 259 lekárov medzinárodného postavenia. Na „udržiavanie“ týchto lekárskych mienkotvorcov vydávajú veľké koncerny ročne v priemere 61 miliónov amerických dolárov, najväčšie firmy až 300 miliónov. Lekárske hviezdy ako prenajaté huby zarábajú ročne asi 80 000 – 250 000 dolárov a viac [5 (str. 77 a nasl., 86, 109)]. Každý z týchto lobistov má svoju vlastnú veľkú oblasť pôsobenia (univerzita, kongresy, iné lekárske doškoľovanie, komisie, medicínske časopisy, masmédiá, politické poradenstvo…), takže falošné informácie majú veľmi široký záber. Tým sa ovplyvňuje predovšetkým skladba lekármi predpisovaných liekov.

V helsinskej deklarácii, ktorá je v Nemecku súčasťou lekárskeho profesijného poriadku, je o. i. uvedené: „Zdravie môjho pacienta nech je mojim najvznešenejším cieľom. Lekár má pri výkone svojej lekárskej činnosti konať výlučne v záujme pacienta [citované podľa 5 (str. 144)].“ Aj v texte Hippokratovej prísahy stojí: „primum nil nocere“ a myslí sa tým: predovšetkým pacientovi neuškodiť. Skutočnosť je od toho často na míle vzdialená.

---

[18] Lekársky systém je tak nastavený na ziskuchtivosť, že ľudské kvality sú už iba zriedkavé. Medzi lekármi je napríklad značne rozšírená diskriminácia pacientov na poisťovňu. V internetovom fóre www.facharzt.de sa vyskytli okrem iného nasledujúce príspevky lekárov [citované podľa 88 (str. 73-77; pôvodný spôsob písania)]:

a) *Claus L.:* “Iba leňosi alebo hlupáci požadujú jednotriednu spoločnosť.“ / „Keď 20 `pacošov` v čakárni už od vysedávania bolia zadky, dvere sa zamknú a zapne sa odpovedač. Nadnes fajront.“ / „Za jednu hodinu prejde aj 10 čipsov [čipová karta zákonne zdravotne poistených; R.N.], ak to musí byť. A , zariadenie súkromnej konzultácie (…). To potom pribudne do čakárne kávovar a automat na vodu, `*Vogue*` a `*Golf aktuell*` cha. Momentálne to tak robím poobede môjho operačného dňa, ide to ako po masle. (…) Hlupáčikov na poisťovňu nech si ošetruje niekto iný.“

b) *Dipl. med. Peter L.:* “Sú to lacní Jožkovia/pacienti na poisťovňu/poistení v poisťovni pre chudobných/lavičkári/zle poistení/dotieraví a majú nárok iba na to, čo ich práve udrží pri živote/idú mi na nervy/pripravujú ma o čas/iných pripravujú o čas/sú bezočiví a vypadnú. A čau. (…) Ak človek nechce mrhať slovami, postačuje aj dobre namierený kopanec do zadnej časti. Pritom sa odporúča, z dôvodu pracovnej ochrany nosiť pevnú, uzavretú obuv.“

c) *Dr. med. Stefan T.:* „Nie, s dnešnými `chudobnými`, s `prekariátom` nemám ani troška súcitu. Samotnou hanbou je to, že náš sociálny štát túto vypasenú spodinu vytvára a živí.“

d) *Albrecht H.:* „našim súperom sú tí pacienti, ktorí chcú naše výkony získať čo najlacnejšie, najlepšie zadarmo (…). / „[Národ; R.N.] pochopí, že lekár stojí peniaze a to toľko, koľko on chce (…).“

e) *Dr. med. Bert U.:* „Zatvoriť prax, nechať zdochnúť, inak to nikomu nevojde do palice.“

Obchodný záujem zdravotných poisťovní

Zdravotné poisťovne nezastupujú, ako sa propaguje, záujmy poistencov, ale záujmy medicínskej mašinérie, ktorej súčasťou sú.

1) Čím väčší dopyt po zdravotníckych výkonoch (t. z. čím horšie zdravie národa a čím viac klamu medicínsky priemysel dokáže presadiť), tým vyššie sú odvody poistencov. To vytvára dobre platené pracovné miesta v zdravotných poisťovniach. Pretože čím viac výkonov zdravotných poisťovní je nárokovaných a čím vyššie sú odvody, o to viac pracovníkov pracuje v správe poisťovní a tým vyššie sú ich platy. Zdravotné poisťovne preto na rozdiel od toho, čo sa oficiálne tvrdí, vôbec nemajú záujme na tom, udržiavať nízku chorobnosť obyvateľstva a nízke sadzby odvodov.

2) Podvod a úplatky nie sú zriedkavé ani u zdravotných poisťovní na presadenie svojich záujmov: Dezinformovanie, príspevky so skrytou reklamou v médiách, „kúpa“ lekárskych komôr a znalcov atď. Jeden vysokopostavený pracovník istého ministerstva sociálnych (Bavorsko) dokonca označil zdravotné poisťovne za jeden mafiánsky spolok. [84].

3) Zákonné zdravotné poisťovne sa na podvodoch a korupcii podieľajú aj pasívnou formou tým, že sa financujú peniazmi farmapriemyslu. Tak napr. v roku 2001 kvaplo poisťovniam asi 200 miliónov eur na základe dohody spolkového kancelára Schrödera s farmabossami: Spolková ministerka zdravotníctva Schmidtová plánovala na nadchádzajúce dva roky (2002, 2003) zníženie cien liekov o 4 percentá – pri nákladoch na lieky asi 20 miliárd eur to pre poistencov predstavuje úsporu asi 800 miliónov eur. Schröder tomu promptne zabránil a postaral sa o to, že výrobcovia tabletiek zaplatili poisťovniam iba jednorazový – ako dar daňovo odpočítateľný – „príspevok v rámci solidarity“ vo výške 200 miliónov eur [11 (str. 300 a nasl., 61 (str. 335 a nasl.)] –„politická korupcia na najvyššej úrovni“, kommentoval to *Spiegel* [93].

Prepojenie politiky a priemyslu

Vláda, úrady a poslanci v parlamente nie sú neutrálni.

1) Štát je – ako je vysvetlené vyššie – zaviazaný finančnej aristokracii a jej koncernom. Preto má v nemeckej politike moc a ziskuchtivé záujmy priemyslu zásadnú prednosť pred záujmami širokej verejnosti o zdravotníctvo a o životné prostredie.

2) Množstvo politikov je s priemyslom prepojených aj priamo. Zastávajú v ňom platené funkcie v dozorných radách, poradenské funkcie atď., slúžia teda dvom pánom a v prípade politických rozhodnutí, týkajúcich sa týchto hospodárskych odvetví, ich nemožno považovať za objektívnych.

3) Mnoho úradov, predovšetkým aj zdravotných úradov, je infiltrovaných zástupcami priemyslu a sú nimi riadené (pozri vyššie str. 5-11).

Prepojenie médií[19] s priemyslom a politikou

Manipulovanie s mienkou odborníkov i verejnosti sa uskutočňuje predovšetkým za pomoci závislých médií.

1) Vydavateľstvá, verejno-právne a súkromné rozhlasové a TV stanice resp. ich najaté produkčné firmy sú zbratané s veľkopriemyslom tými najrozličnejšími spôsobmi [85]. Dva príklady: a) Farmapriemysel si na vyvíjanie vplyvu zakúpil špeciálne na tento účel založenú dcérsku spoločnosť nemeckej ZDF („medi cine“ a „ZDF enterprises“) [129]. b) Farmapriemysel a vydavateľstvá majú tých istých členov predstavenstva [100].

2) Značne rozšírený je PR žurnalizmus. T. z. novinári na voľnej nohe píšu o témach na objednávku zástupcov záujmových skupín, tieto príspevky však často vydávajú za nezávislé redakčné príspevky. Dva príklady: a) Zástupcovia farmapriemyslu boli proti úhrade prepašovaní do poradenskej relácie ZDF „Gesundheit“, resp. v tejto relácii zazneli správy o farmaproduktoch [85]. b) V lekárňach bezplatne rozdávaný časopis *Apothekenumschau* uverejňuje texty platiacich objednávateľov [86].

3) Existuje aj priama skrytá reklama. Tak napr. v seriáli ARD „In aller Freundschaft“, kde boli do diania vložené určené lieky. Celkovo z toho kvaplo viac ako 250 000 eur [126 (str. 107)].

4) Verejno-právne stanice tiež podliehajú vplyvu politiky, predovšetkým rozhodnutiami o personálnom obsadení [87].

5) Všetky masmédiá sú existenčne závislé od príjmov z reklamy priemyslu.

6) V redakciách a radách médií sedia aj často priemyslom platení lekári, ktorí sú činní v prospech svojich chlebodarcov ako lobisti [5 (str. 10)]. Skorumpovaný je už aj „peer review“ (pôvodne: posúdenie vedeckých publikácií nezávislými tretími osobami) [94].

7) Autori odborných publikácií sú často spojení s priemyslom. *New England Journal of Medicine* (*NEJM*) svoje smernice pre autorov pozmenil v tom zmysle, že prehľadové články a úvodníky smú byť písané aj expertmi, ktorí od farmafiriem inkasujú honoráre až 10 000 amerických dolárov ročne. Honoráre pritom zrejme pochádzajú aj od firiem, ktorých výrobky autor spomína vo svojom *NEJM* článku! Klasický konflikt záujmov. Podstatnou príčinou zmeny smerníc bola skutočnosť, že časopis vraj už nebol schopný nájsť dostatok autorov, ktorí by nemali finančné väzby na farmapriemysel [91 (str. 233)]. V Nemecku sú pomery zrejme sotva iné.

Záver: Propagandistická mašinéria medicínskeho priemyslu a jeho prisluhovačov beží na plné obrátky. Klamstvo a pravdu možno od seba odlíšiť už iba ťažko. Je to zločin aký nemá páru, že medicína pod pláštikom humanity ľudí, ktorí sa im s dôverou odovzdali do rúk, ktorí potrebujú pomoc a ktorí veria autoritám, podvádza a existenčne ohrozuje.

[19] Vynikajúci článok o podstate a účele mienkotvorných médií od Noama Chomského je na adrese http://zmag.de/artikel/Warum-die-Mainstreammedien-Mainstream-sind

Motor systému

Zdravotníctvo je už druhým najväčším hospodárskym odvetvím v Nemecku [103] s viac ako štyrmi miliónmi zamestnancov [104]. V iných krajinách západného sveta to vyzerá podobne. Samozrejme, ani vlády ani zamestnanci nechcú v systéme zdravotníctva tento obrovský hospodársky faktor zdecimovať. Znamená to tiež, že medicína a politika nemá záujem na tom, aby zdraví ostali zdravými a chorí aby sa opäť uzdravili, a keď už, tak aby uzdravenie aspoň spôsobilo vysoké náklady. Že podvod a korupcia na všetkých úrovniach zdravotníctva sú v záujme toho na dennom poriadku, bolo objasnené už vyššie. Ako však vyzerá motor systému, ktorý to celé poháňa a koordinuje? Pretože systém nie je založený ani na náhode, ani na individuálnych páchateľoch.

Istý profesor medicíny, ktorý mal tú príležitosť spraviť hlboký vhľad do štruktúry nášho sveta, napísal vo svojej senzačnej správe, že na celom svete boli cielene nainštalované „systémy" na manipuláciu ľudí a opísal, ako fungujú [105]: „Fabriky na myslenie", súkromné firmy angažujú vysokointeligentných ľudí za astronomické honoráre[20], ktorých úlohou je vymyslieť v prospech svojich platiacich zamestnávateľov „systémy", aby ľudia bez najmenšieho tušenia robili to, čo chce menšina z nich. Hlava takýchto firiem pozostáva z iba niekoľkých „kreatívcov", prefíkaných líšok, ktorí predstavujú takpovediac exekutívu. Zvyšok zamestnancov, tisícky po celom svete, sú bez výnimky príjemcovia rozkazov, ktorí si myslia, že majú úplne normálne zamestnanie; predovšetkým vo vydavateľstvách, marketingových firmách a televíznych/rozhlasových staniciach.

Najdôležitejšou tehličkou takýchto systémov na ovládnutie ľudí je strach. „Fabriky na myslenie" a ich dcérske spoločnosti tak zarábajú miliardy tým, že v ľuďoch – najlepšie vo veľkej skupine ľudí – v prvom rade vyvolávajú strach. Komu sa podarí vnútiť ľuďom strach pred chorobami, strach pred vojnami, strach pred náboženstvami, strach pred inými štátmi atď., ten donúti ľudí robiť všetko, čo sa mu zmyslí. Strach funguje mimoriadne dobre ako zdroj peňazí alebo politický vodca vtedy, ak sa ľuďom zároveň dá aj kúsoček nádeje; nie je podstatné, či reálnej alebo nereálnej. Pretože ak je šírený iba strach, mnohí ľudia rezignujú, čo brzdí ich „spoluprácu". Ak sa však spolu s vyvolaným strachom pred chorobou naservíruje aj zázračný prostriedok, teda nádej, títo ľudia sa ochotne pripoja – a ešte budú za to aj vďační. Objednávateľmi takýchto systémov sú mocní tohto sveta, predovšetkým vlády a farmafirmy. Ak teda ide napríklad o to, vyvolať strach pred Ruskom alebo v súčasnosti pred moslimskými krajinami, dosiahnuť väčšie rozpočty v spolkovom sneme alebo kongrese, vyvolať strach pred chorobou, ktorá vôbec neexistuje alebo ktorá vôbec nie je nebezpečná, za tým ukrýva systém vytvorený vo „fabrike na myslenie" a za ňou mocný objednávateľ. Existujú mnohé systémy, ktoré nás udržiavajú „medzi mantinelmi", o čom väčšina z nás nemá ani najmenšie tušenie. Kto pochopil princíp – vytváranie veľa strachu a máličko nádeje – dokáže v budúcnosti systémy lepšie rozpoznať a prinajmenšom im nebude úplne vydaný napospas [105 (str. 8, 13, 121 a nasl., 126-129, 133)].

Perpetuum mobile

Mimoriadne rafinovane vymysleným systémom je „perpetuum mobile". Perpetuum mobile, ako vieme, je stroj, ktorý dodáva neobmedzené množstvo energie. Prenesené na svet potentá-

[20] Už v sedemdesiatych rokoch čistá mzda od 150 miliónov až po miliardu amerických dolárov ročne.

tov energia znamená „peniaze“. Perpetuum mobile z dielne fabriky na myslenie je teda systém ktorý sa sám udržiava, a neustále generuje zisk. Keď sa raz uvedie do chodu, prakticky ho nemožno zastaviť a bez akéhokoľvek ďalšieho pričinenia produkuje peniaze, peniaze, peniaze…

Príkladom Perpetuum mobile z oblasti medicíny je zaobchádzanie s rakovinou: V roku 1970 existovala v rakovinovej scéne nasledujúca situácia: V priemyselných národoch stále viac ľudí ochorelo a umieralo na rakovinu (pre nezdravú životosprávu). Školská medicína proti nej nasadila operácie a ožarovanie („oceľ a lúč“) a pred niekoľkými rokmi aj chemoterapiu (jed). To bolo nielen pomerne bezúspešné, ale predovšetkým chemoterapia dokonca zvýšila utrpenie pacientov a ich úmrtnosť. Stále viac lekárov a väčšie skupiny obyvateľstva preto prišli k názoru, že za prvé nie je bezpodmienečne nutné rýchle zničenie nádoru a za druhé rakovina vôbec nie je smrteľné ochorenie.[21] Túto začínajúcu plošnú a verejnú obmenu názoru bolo možno pozorovať predovšetkým na obrate chemoterapeutík (cytostatík), ktorý zďaleka nerástol tak, ako si to priemysel naplánoval. Bolo na dlani, že stále viac európskych, predovšetkým nemeckých popredných rakovinových koryfejov, ktorí úspešne aplikovali terapie alternatívne k oceli, lúči a jedu, by získavalo stále viac a viac pacientov a tým podstatne znižovalo tak profit ako i autoritu školskej medicíny. Momentálne bola v jednej fabrike na myslenie zadaná objednávka na perpetuum mobile, ktoré má byť navrhnuté pre najmenej 100 rokov a má byť medzinárodne inštalované. Nasledujú rámcové parametre tohto perpetuum mobile:

- Náklady na výskum rakoviny, ktoré doteraz znášal výlučne priemysel, sú teraz čiastočne prenesené na daňových poplatníkov. Priemysel tak zinkasuje kompletný zisk z predaja svojich výrobkov, nemusí však financovať celý výskum. Pacient však zaplatí dvakrát: za prvé za výskum (daňami) a za druhé za terapiu (odvodmi zdravotnej poisťovni). Štátne dotácie na výskum možno presadiť iba s podporou vlád a žiaľ iba v krajinách, ktorých vlády si možno kúpiť– takže skoro vo všetkých dôležitých krajinách odbytu.

  [V Nemecku medzičasom zavedená štátna podpora výskumu rakoviny predstavuje už asi 250 miliónov eur ročne[106] – pozn. R.N.].

- Treba systematicky budovať strašiaka rakoviny. „Vylepšené“ údaje majú odbornej i laickej verejnosti ukázať nasledovné: aká nebezpečná rakovina je, že rakovina sa bude šíriť ako epidémia a predovšetkým, že od istého štádia je neliečiteľná. Nástrojmi propagandy sú autori kníh, hollywoodske spojky a normálna novinárska mašinéria.

  [Údaje nezávislé od priemyslu dosvedčujú, že rakovina ani zďaleka nie je tak nebezpečná, ako sa oficiálne podsúva, a konvenčná terapia je často horšia ako samotné ochorenie. Dokonca aj pacienti v poslednom štádiu, nad ktorými školská medicína už iba zalomila rukami, sa dokážu uzdraviť prírodnými liečiteľskými terapiami [109, 110].

  V roku 1971 bola v Nemecku zavedená zákonom predpísaná prevencia proti rakovine [107 (str. 109)]. Aj to je jeden z prostriedkov, ako šíriť strach pred rakovinou medzi obyvateľstvom (a zarábať na zdravých.) – pozn. R.N.]

---

[21] Rakovinové bunky nie sú nič cudzorodé, sú to evolúciou podmienené naprogramované reakcie symbióz našich buniek, ktoré sú principiálne reverzibilné, ak organizmu dôsledne privádzame substancie, ktoré skutočne potrebuje a v maximálnej miere zabránime škodlivým vplyvom [114 (str. 99)].

- Aby obyvateľstvo akceptovalo štátne príspevky na výskum, treba ľuďom podsúvať nádej v podobe novej medicínskej metódy: genetickej manipulácie. Učenci síce dodnes v podstate nevedia nič o tom, čo sú gény a ako fungujú, ale to je práve to geniálne na tejto koncepcii, pretože takto možno vybudovať úplne nové výskumné odvetvie a dlhý čas nechať všetkých tápať v tme. Na túto „reklamnú kampaň" je potrebný politický galión: najmocnejší muž sveta, americký prezident.

  [Dňa 23.12.1971 predniesol Richard Nixon svoj slávny verejný prejav, v ktorom vyhlásil „vojnu rakovine". Uviedol tak do chodu najväčšiu kapitálovú investíciu v histórii medicíny. Štátne výdavky na výskum rakoviny odvtedy neustále rástli, súbežne s tým sa zvyšuje aj úmrtnosť [91 (str. 90 a nasl.)] – pozn. R.N.]

- Treba bezpodmienečne zastaviť tých ľudí, ktorí tvrdia, že rakovinu možno liečiť aj inými ako konvenčnými prostriedkami (oceľ, lúč, jed). Treba zabrániť tomu, aby sa alternatívni lekári spojili.

  [Alternatívni lekári resp. alternatívne metódy v medicínskom establishmente v skutočnosti nemajú žiadnu platformu (výučba, výskum, klinika). – pozn. R.N.]

- V budúcnosti treba – bez ohľadu na zámienku – zabrániť porovnávaniu konvenčných terapií s alternatívnymi terapiami. Porovnávať smú byť už iba chemoterapie s chemoterapiami a ožarovania. Tak bude zabezpečené, že vždy bude iba jeden víťaz, a to objednávateľ tohto perpetuum mobile.

  [Výskum skutočne ukázal, že neliečení pacienti s onkologickým ochorením žijú oveľa dlhšie a s vyššou kvalitou života ako školskou medicínou liečení pacienti [17 (str. 100, 114 a nasl.), 107 (str. 107 a nasl., 124)]. O tom a rovnako ani o úspešných prírodných liečiteľských terapiách rakoviny však establishment lekárov ani pacientov neinformuje. – pozn. R.N.]

- Tzv. poľovníci mastičkárov – spravidla sklamaní podivíni, ktorí radi neustále proti niečomu bojujú – majú bojovať proti odpadlíkom systému; o. i. „pomocou Johna Wayna" (zabiť). Objednávatelia tohto perpetuum mobile ich platia skryte, čiže cez tretie osoby. Špinavú prácu majú spraviť poľovníci mastičkárov, aby si objednávatelia nemuseli zašpiniť ruky.

  [V skutočnosti proti lekárom a vedcom, ktorí propagujú alternatívne terapie rakoviny, medicínsky establishment veľmi agresívne bojuje; napr. Prof. Hackethal, Dr. Issels, Dr. Budwig, Dr. Rath. Posledne menovaný verejne vystupuje už iba s osobnými strážcami. – pozn. R.N.]

- Na celom svete treba zakladať „všeobecne prospešné" protirakovinové združenia. Čím lepšie budú zastupovať záujmy priemyslu (reklama konvenčnej onkológie, konvenčného výskumu rakoviny atď.), pričom budú považované za nezávislé združenia, tým vplyvnejšie budú a získajú tak finančné príspevky. Čím viac onkologických pacientov zomrie, tým početnejšie a väčšie budú finančné príspevky, pretože zasvätenci smrti budú svoj majetok odkazovať združeniam v nádeji, že týmito prostriedkami bude bič rakoviny konečne premožený.

  (Medzičasom do takýchto združení proti rakovine po celom svete tečú každý rok miliardy

eur. Viac ako polovica príjmov združenia Deutsche Krebshilfe (viac ako 30 miliónov eur) pochádzala z dedičstiev. U American Cancer Society sú to každý rok dokonca až trojmiestne sumy v miliónoch.) [American Cancer Society investovala v auguste 1976 viac ako 42 percent (!) svojho kapitálu priamo v bankách [17 (str. 111)]. Rakovina je teda aj vynikajúci investičný obchod. – pozn. R.N.]

Toľko táto rovnako geniálna ako diabolská koncepcia z roku 1970. Podľa tohto modelu by miliónom onkologických pacientov boli úmyselne zatajené úspešné terapie a milióny by ich muselo kvôli zisku a profilovaniu hospodárskej branže v bolestiach umrieť v dôsledku neúčinných konvenčných terapií. Ale – a to je na tomto systéme geniálne – nikto by si to neuvedomil. Pretože aj keby pacienti pod terapiou školskej medicíny hromadne trpeli a umierali, lekári, pacienti a ich rodinní príslušníci by boli utvrdení vo viere, že bolo spravené to najlepšie čo sa dalo. Boli použité iba vedecky uznávané terapie a najdrahšie lieky, povedalo by sa, a napriek tomu. Osud, povedalo by sa. A: Treba investovať ešte viac peňazí, na definitívne porazenie rakoviny [105 (str. 129-141)]. – Ak sa pozrieme na súčasnú realitu tak sa zdá, že toto v roku 1970 vytvorené perpetuum mobile bolo skutočne úspešne nainštalované.

Záver

Európske štáty, ktoré boli vybudované mafiánskou finančnou aristokraciou/veľkopriemyslom, sú pod ich svetovládnym panstvom. Preto politika podľa požiadaviek týchto mocností presadzuje úplnú ekonomizáciu a politickú kontrolu spoločnosti (neoliberalizmus). To platí predovšetkým aj pre naše zdravotníctvo, v ktorom je zdravie – vlastne naše základné právo – kupčené ako tovar a medicína sa používa na manipuláciu más. Zdravotnícke úrady, úlohou ktorých je vlastne občanov chrániť, ich vystavujú veľkokapitalistickým potentátom, ktorí z mocenských a obchodných záujmov právo človeka na život a zdravie mnohonásobne pošliapavajú. Štát tak spotrebiteľov a pacientov zrádza a – doslova – predáva. Demokracia a štátna právnosť sú prevažne iba zdanie. Namiesto toho vládne plutokracia a silnejúci totalizmus.

My občania štátu sme sa v Nemecku a Európe primálo politicky angažovali a netrvali sme na našej – prinajmenšom na papieri priznanej – suverenite ako národ. Teraz, v medzičasom ďaleko pokročilej neoliberalizácii, zdáme sa byť bez akýchkoľvek zbraní úplne vydaní napospas tyranom, aj a predovšetkým ako pacienti.

Moderná medicína – na čele s farmapriemyslom – na rozdiel od svojej propagandy nie je žiadnym dobročinným spolkom, ale nemilosrdným, vo svojej nenásytnej túžbe po moci a ziskoch dokonca kriminálnym a kanibalským cechom. Medicínsky kartel ako taký nemá žiaden záujem na zdraví ľudstva, ale výlučne na chorobe, pretože iba z nej možno v existujúcom systéme finančne a politicky ťažiť. Aby sa biznis a moc dali stále viac expandovať, kartel využíva klamstvo a podvod (vymýšľanie, podporovanie, udržiavanie a zapríčiňovanie chorôb) a infiltruje všetky relevantné spoločenské úrady (medicínska výučba a výskum, médiá, politika atď.). Štátni zdravotníci sú v rozhodujúcej miere spoluzapriahnutí do tohto mafiánskeho systému falšovania a korupcie a sú mu v konečnom dôsledku podriadení.

Aby obyvateľstvo povoľne plnilo požiadavky systému, je manipulujúco nasadený prostriedok strachu. Zo strachu pred zlým utrpením a zo strachu pred smrťou ľudia hlcú jedovaté tabletky, podrobujú sa nebezpečným alebo mrzačiacim operáciám, poškodzujúcim očkovaniam,

ožarovaniam atď. Čím viac strachu sa zaseje, tým povoľnejší, t. z. ochotnejší platiť, a vďačnejší voči svojim údajným záchrancom ľudia budú.

Informáciám zo zdravotníctva treba preto principiálne nedôverovať; mali by byť mimoriadne kriticky overované. Kto v liečiteľských povolaniach aktívne nepodvádza, ten sa na katastrofe podieľa spravidla pasívne, pretože sa podieľa na všadeprítomnej indoktrinácii a v dobrej viere šíri chybné informácie resp. na nich zakladá svoje konanie. Ak by v medicíne mala prednosť skutočne vedecká objektívnosť, veľmi veľa kapitol školskomedicínskych učebníc by sa muselo prepísať nanovo.

Nezávislej, t. z. pravdivej osvete o príčinách chorôb a ich predchádzaní sa medicínsky kartel bojí ako čert svätenej vody. Choroby tunajšieho národa nie sú osudové, ale zapríčinené ľudskou činnosťou (chybná výživa, zaťaženie škodlivinami z priemyselných produktov) a dalo by sa im preto vyhnúť. To by však medicínsky kartel do značnej miery obralo o jeho existenčný základ. Rovnako z mocenských a obchodných záujmov sú mu tŕňom v oku efektívne prírodné liečiteľské postupy. Podobne tvrdo bojujú proti alternatívnej medicíne – v čom im asistuje štát príslušnými predpismi.

Ako orientačná pomôcka pre pacientov a serióznych liečiteľov môže vo všeobecnosti platiť nasledujúce železné pravidlo: V našom zdravotníctve je to, čo je škodlivé, dovolené a podporované. Kto je však naproti tomu pre zdravie osožnejší a beztak spravidla oveľa lacnejší ako metódy propagované v (ne)zdravotníctve, je ignorovaný, utlmovaný alebo dokonca zakazovaný. Preto je namieste opatrnosť voči všetkému, čo je oficiálne vychvaľované (pod plášťikom akademickej a úradnej autority). Pozornosť si zasa zaslúži to, čo je oficiálne preklínané alebo zakazované. Väčšinou platí, menej (školskej/farmaceutickej) medicíny znamená viac zdravia!

Výhľad

V západnom svete sa u lekárov, pacientov a zvyšku demokratických politikov musí rozšíriť základné poznanie, že náš medicínsky systém je v podstate nesprávny a nebezpečný.

Čo robiť? John Abramson z Harvard Medical School sumarizuje: „Prvý krok je, oslobodiť sa od ilúzií a uvedomiť si, že primárny cieľ modernej komercionalizovanej medicínskej vedy nie je maximalizovať zdravie pacientov, ale svoje zisky [citované podľa 91 (str. 21)].“

O tom treba informovať v širokom meradle. Prispejte svojim dielom a informujte iných. Hnutie kritické voči globalizácii sa na celom svete vzrástlo a spojilo sa tak so sociálnym ako aj mierovým a ekologickým hnutím. Rastie odpor proti bezohľadnému vykorisťovaniu Zeme a ľudí finančnou aristokraciou/veľkopriemyslom, podporovanými nezodpovednou politikou, a – v záujme docielenia zmeny – sa našim angažovaním musí prerásť do masového hnutia.

Kto ten podvod rozpoznal, bude v budúcnosti medicínsky establishment s jeho viac škodlivými ako užitočnými opatreniami bojkotovať a oslabí tak jeho moc. Predovšetkým: kto sa aktívne stará o svoje zdravie, t. z. dôslednou rozumnou životosprávou do značnej miery predchádza chorobám, je tak či tak sotva na medicínu odkázaný. Ak sa podarí takýmto spôsobom odstaviť školskú medicínu so svojimi kriminálnymi výstrelkami, humánny, výkonný a solidárny systém zdravotníctva pre všetkých bude možné bez problémov financovať s iba zlomkom súčasných odvodov do zdravotných poisťovní.

Devíza znie: Prevziať zodpovednosť za vlastný spôsob života, kriticky sa informovať a bubnovať, bubnovať, bubnovať, až sa indoktrinovaní duchovia zobudia, až narastie morálne rozhorčenie, až sa rozhýbe odpor proti utláčaniu a stane sa z neho veľký spoločenský proces; mierová revolúcia v najlepšej nedávnej nemeckej tradícii. K tomu nech prispeje tento článok a na záver uvedená odporúčaná literatúra (str. 58) s cieľom osvety.

Z aktuálneho podnetu **kampane strachu z prasacej chrípky** ďalšie brizantné informácie v nasledujúcom exkurze „Hypotéza o nákaze a podvod s liekmi“ (str. 32-58).

Exkurz

Hypotéza o nákaze a podvod s liekmi

Jednoduchšie je uveriť klamstvu, ktoré sme počuli už sto razy,
ako pravde, ktorú sme ešte nikdy nepočuli.

Robert Lynd

Zhrnutie

Medicínskym establismentom a úradmi proklamované „epidemické choroby“, ako sú BSE, AIDS, vtáčia chrípka, aktuálna **prasacia chrípka (str. 43-45)** atď., sú zavádzanie. Neexistujú žiadne vírusy, ktoré by na nás útočili takýmito chorobami. Sú strašiakom, nástrojom mocných v priemysle a politike na vykorisťovanie a potláčanie ľudí.

Úvod

„Nezažívame žiadne vírusové epidémie – zažívame epidémie strašenia“, uvádza sa v úvode vysoko odporúčanej knihy „Vírusové šialenstvo“ (*Virus-Wahn*) [91]. Autori (jeden lekár a jeden vedecký novinár) v tejto vynikajúcej prehľadovej práci s množstvom vedeckých dôkazov dokladajú, ako medicínsky priemysel, opierajúc sa o úrady, neustále vymýšľa epidémie a na účet verejnosti robí miliardové kšefty. Vtáčia chrípka (H5N1), SARS, BSE, hepatitída typu C, AIDS, polio atď. sú strašiakom, nástrojom mocných v priemysle a politike na vykorisťovanie a potláčanie ľudí.

Vykynožiť treba nie údajné nákazy, ale falošný strach pred nimi. To si vyžaduje osvetu o medicínsko-biologických súvislostiach a o trikoch nákazových teoretikov. Početní zodpovední vedci a občania sa už takýmto spôsobom angažujú. Malý (neúplný) zoznam príslušných internetových stránok je uvedený na konci tohto exkurzu.

V nasledujúcej časti sú stručne zhrnuté najdôležitejšie body podvodu s baktériami, vírusmi a súvisiacimi liekmi.

Falšovanie vedy a korupcia

Hypotézu o nákaze – (nedokázané) tvrdenie toho, že baktérie a vírusy vraj spôsobujú epidemické choroby – zaviedol koncom 19. storočia nemecký bakteriológ Robert Koch (s podporou ríšskeho kancelára Otta von Bismarck[22]) a francúzsky chemik a biológ Louis

[22] v. Bismarck mal záujem v tom, presadiť choleru ako nákazlivú chorobu, a tým odvrátiť pre Nemecko negatívne hospodárske dôsledky Suezského kanálu. Kanálu mal byť pripisovaný zdravie ohrozujúci účinok, a to zavlečenie nákaz do Nemecka [19 str. 31 a nasl.)]. S týmto úmyslom bol v roku 1883 Robert Koch poverený, v Egypte dokázať infekčnú teóriu, čo sa mu však nepodarilo. nato bol Robert Koch na štátne útraty poslaný do Indie. Ale ani odtiaľ nedokázal priniesť požadované výsledky výskumu. Nakoniec bola Robertom Kochom pri svojvoľnom zmenení vedeckých pravidiel (Henle-Kochove postuláty) a za pomoci laboratórnych trikov „dokázaná“ infekčná teória [16 (str. 25 a nasl.)]. Udelením Nobelovej ceny Robertovi Kochovi bola táto „veda“ upevnená aj smerom navonok a Nemecko si tak v stratenej propagandistickej vojne o Suezský kanál zachovalo tvár [138 (str. 18)].

Pasteur. No Koch i Pasteur boli podvodníci s obchodným duchom. V spojení samoľúbosti, ziskuchtivosti a túžbe po moci sa niektorí poprední vedci vtedajšej doby – proti odporu bezúhonných kolegov – na tomto podvode spolupodieľali a preniesli ho na ďalšiu generáciu. Čím staršou hypotéza o nákaze bola, tým menej bola vedecky skúmaná, jednoducho sa na ňu verilo; dôkazy o jej platnosti nie sú.

Medicína založená na pokusoch na zvieratách si zaumienila deklarovať mikróby ako smrteľných nepriateľov človeka a zvieraťa s cieľom vyvinúť (údajné) zázračné pilulky proti konkrétnym chorobám. Stal sa z toho obrovský biznis a politický nástroj na kontrolu obyvateľstva [19 (str. 29-33), 91 (str. 50 a nasl.)].

Baktérie

Baktérie sú samostatné mikroorganizmy, ktoré plnia mnohé užitočné úlohy v prírode, tak aj u človeka a zvieraťa. Baktérie za normálnych okolností nie sú choroboplodné. Pretože nebezpečné toxíny (jedy) tvoria baktérie – niektoré, nie všetky – iba pri vylúčení kyslíka, t. z. v mŕtvolách a v laboratóriu [19 (str. 30-32), 16 (str. 25)]. Lekár a pôrodník Ignaz Semmelweis v roku 1847 preukázal, že príčinou „ťažkých epidémií“ horúčky šestonedieľok (obraz sepsy) neboli baktérie, ale „čiastočky mŕtvoly, ktoré sa dostali do krvného riečiska“, [citované podľa 16 (str. 31 a nasl.)]. Lekári vtedy chodili z pitevne priamo k šestonedieľkam bez toho aby sa dôkladne umyli. Hygienik Max von Pettenkofer v roku 1892 v pokuse na sebe prehltol kultúru baktérií cholery. Ostal zdravý a demonštroval tak svetu, že baktérie nie sú pôvodcami infekcie [16 (str. 27 a nasl.), 105 (str. 56)]. Aj v rámci neetických experimentoch na ľuďoch v rokoch 1940, pri ktorých probandi museli o. i. piť vodu s pridanými baktériami cholery, bolo preukázané, že baktérie nespôsobujú ani chorobu ani smrť [105 (str. 59), v tomto zmysle aj 19 (str. 20)]. Rovnako koncom 19. storočia patológ Rudolf Virchow v pokuse na sebe ukázal, že baktérie nevyvolávajú chorobu. Vypil bacily tuberkulózy a neochorel [16 (str. 29). Aj iní vedci dospeli k výsledku, že prenášané baktérie nevedú k chorobe [19 (str. 30)]. Skutočne nemožno nájsť žiadnu pôvodnú vedeckú publikáciu, ktorá by dokazovala príčinnú súvislosť baktérií a choroby [16 (str. 33)].

Mikroorganizmy majú o. i. aj úlohu „likvidácie odpadu“. Baktérie sa množia iba v prostredí pre ne prospešnom. Až keď sa tkanivo poškodí chemickým, fyzikálnym alebo mechanickým pôsobením (napr. jedy, nedostatočná výživa, pôsobenie horúčavy/chladu, mechanické zranenie), mikróby hromadne osídlia toto miesto, aby „zožrali“, t. z. odstránili odumretý materiál ako aj existujúce jedy (nie všetky jedy, predovšetkým syntetické, sú mikrobiologicky odbúrateľné.) Napríklad pri požiari domu tiež možno pri ňom nájsť hromadu požiarnikov. Nikto by však neprišiel na myšlienku, že medzi požiarnikmi a požiarom existuje príčinná súvislosť [16 (str. 31 a nasl.)]. Medicínsky establishment však mikróby, požiarnikov, označuje za zákerných podpaľačov a ignoruje pritom, že biológia funguje na princípe symbiózy (ekosystém); Vojna v biológii neexistuje. Louis Pasteur – pre svoje podfuky nazývaný aj „Tricky Louis“ [citované podľa. 91 (str. 48); v tomto zmysle aj 105 (str. 56), 16 (str. 7)] – na konci svojho života infekčnú hypotézu odvolal a uznal, že mikróby sú dôsledkom, nie príčinou choroby[23] („Zárodok nie je ničím, prostredie je všetkým.“).

[23] Tento eskamotérsky trik – otočenie príčiny a následku – školská medicína používa častejšie. Napr. u cholesterolu: aby predala ziskové lieky na znižovanie hladiny cholesterolu (neužitočné a škodlivé). Alebo veľakrát v psychosomatike: na zakamuflovanie chorôb (chronických otráv) zo životného prostredia (aby zbavili bremena tých, čo tieto škody spôsobujú, teda priemysel a politiku).

Baktérie teda nie sú nepriatelia, ale naopak naši najdôležitejší priatelia a pomocníci. Ničiť ich chemickým kyjakom, ako chemický a farmaceutický priemysel horlivo propaguje, vytvorí život ohrozujúce sterilné podmienky, ktoré zachovanie zdravia resp. uzdravenie sťažujú, ak mu dokonca nezabránia. Tieto jedovaté prostriedky z nás robia „čisté špinavé prasce“, pretože kašírujú chorobný civilizačný odpad a podporujú stále nebezpečnejšie choroby.

Vírusy

Medicínskym establishmentom za monštrá označené vírusy existujú iba vo veľmi malom počte, iba vo veľmi jednoduchých organizmoch (v baktériách a algách) a iba s pozitívnymi vlastnosťami. Víry sú bakteriálne súčasti bunky, svojou štruktúrou sú tak jednoduché, že nemajú ani vlastný metabolizmus, a nazývajú sa vlastne endosymbionty. Vírusy sú vedecky preukázateľné: opticky od roku 1931 vynájdením elektrónového mikroskopu a látkovo od rokov 1970 vývojom izolačných techník [19 (str. 30 a nasl.)]. Pri komplexnejších organizmoch – ľuďoch, zvieratách – vírusy (endosymbionty) takpovediac vyhynuli, pretože ich funkciu látkovej a energetickej prepravy plnia iné typy buniek a teliesok (krvná sústava, lymfatický systém atď.). Preto vírusy u človeka a zvieraťa pri práci s elektrónovým mikroskopom nikto – dodnes! – nepozoroval/neodfotografoval a neizoloval! T. z. ich existencia u ľudí a zvierat (v ich telesných tekutinách alebo tkanivách) nie je preukázaná. V súlade s tým chýba aj preukázanie patogénnosti (účinku spôsobovania choroby) [19 (str. 20-22)].

Medicínskym establishmentom uverejnený obrazový materiál o vírusoch je podvod. To, čo je vydávané za patogénne vírusy, sú – zistí to každý molekulárny biológ – výsledky majstrovania v laboratóriu: manipulované bunky alebo umelo vyrobené čiastočky z tukov a bielkoviny [19 (str. 22, 28 a nasl.), 111]. Všetky tie údajne chorobné, či dokonca smrtiace vírusy ako HIV, polio, vírus hepatitídy C, SARS, H5N1 (vírus vtáčej chrípky) atď. sú umelo vytvoreným strašiakom. Na strach naháňajúcej infekčnej hypotéze o nákaze je založený biznis so zázračnými pilulkami farmapriemyslu. Prísľuby vyliečenia, ktoré boli dávané spolu s týmito zázračnými tabletkami, nikdy – logicky – neboli splnené; chemické kyjaky organizmu iba škodia [19, 91].

Overte si to: Opýtajte sa príslušných úradov[24] a iných „lovcov vírusov“ na vedecké publikácie, v ktorých by bol ľudský alebo zvierací vírus zobrazený pod elektrónovým mikroskopom, izolovaný, charakterizovaný a bola by opísaná jeho patogenita! Na početné otázky doteraz z týchto miest neprišli žiadne alebo iba vyhýbavé odpovede (odkaz na medicínske učebnice – ktoré však neuvádzajú žiadne referencie na pôvodné vedecké práce. Alebo odkaz na „vedecký konsenz“ v medicíne – ktorý je však iba dohodou a nie je žiadnym dôkazom). Úspešní neboli ani prírodovedci, ktorí aktívne hľadali pôvodné publikácie o vírusoch a ich údajnom chorobnom účinku na ľudí a zvieratá. Takéto práce neexistujú [16 (str. 13, 32), 19 (str. 3 a nasl., 9-11, 29), 91 (str. 40)].

Nepriame spôsoby dokazovania

Niektorí z „lovcov vírusov“ na tvrdošijné naliehanie medzičasom priznávajú, že priamy dô-

[24] Svetová zdravotnícka organizácia (SZO), americké Centrum pre kontrolu chorôb (Center of Disease Control, CDC) a jeho nemecký náprotivok, Inštitút Roberta Kocha (RKI). Aké triky používa Inštitút Roberta Kocha pri dopytoch o dôkazoch vírusov, si možno prečítať na adrese: http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=59.

kaz vírusov (u človeka) nikdy nebol uskutočnený; ako napríklad Spolkové ministerstvo zdravia [19 (str. 27)]. Pre nedostatok skutočných dôkazov o deklarovaných vírusoch sa medicínsky establishment opiera na nepriame spôsoby dokazovania, ktoré sú však podfukom.

Napríklad z *testu na protilátky*, laboratórnym stanovením protilátok (imunoglobulíny = najmenšie bielkoviny) u ľudí a zvierat, možno spätne odvodiť prítomnosť určitého vírusu. Skutočnosť je však taká, že test na protilátky nie je kalibrovaný.

Čo to znamená?

Príklad: Vyutierate dlážku v kuchyni a vidíte, ako zo záhrady prichádza mačka, prebehne krížom cez kuchyňu a na ešte vlhkej dlážke zanechá stopy svojich paciek. Zaistíte mačku, zaistíte stopy a kalibrujete stopy na mačke. Niekedy inokedy opäť vyutierate dlážku v kuchyni. Krátko na to vyjdete z kuchyne von a dvere necháte otvorené. O chvíľu sa vrátite a síce nevidíte žiadnu mačku, ale všimnete si na ešte vlhkej dlážke vám známe stopy paciek. Použijete spôsob nepriameho dokazovania, ktorý ste si predtým kalibrovali na mačke a vyhlásite: „Cez kuchyňu prebehla mačka.“ Ak by ste však ešte nikdy v živote žiadnu mačku nevideli, toto tvrdenie by ste nemohli vyhlásiť. To platí rovnako aj na vírusy údajne infikujúce ľudí a zvieratá. Pretože vírusy u týchto bytostí nikdy neboli videné, test na prítomnosť protilátok nemôže dať odpoveď na existenciu vírusov [19 (str. 9 a nasl., 23)]. Test na protilátky preto nie je nepriamym dôkazom prítomnosti vírusov, ako sa tvrdí. K zvýšeniu titra protilátok dochádza zásadne u osôb, ktorých organizmus je niečím stresovaný, napríklad cudzími látkami, jedmi, chronickými zápalovými procesmi, pričom sa uvoľňujú tzv. stresové bielkoviny. T. z. zvýšenie protilátok po očkovaní nie je špecifickou reakciou na určitý údajne naočkovaný vírus, ale nešpecifická odpoveď na jedy obsiahnuté vo vakcíne, ako sú napríklad ťažké kovy a iné noxy (škodliviny) [19 (str. 7), 20 (str. 18-23), 138 (str. 20 a nasl.)]. (o zložení vakcín pozri nižšie časť „Vakcíny proti vírusom“, str. 36-39)

Popri tom je u určovania protilátok možná manipulácia – vedomá alebo nevedomá – použitím testovacích súprav v laboratóriu. Tieto testovacie súpravy obsahujú bielkoviny, ktoré údajne presne zodpovedajú tvaru týchto alebo iných (testovaných) mikróbov. (sú označované ako antigény). Pretože tieto testovacie bielkoviny (antigény) sú v laboratórnych podmienkach denaturované, reagujú inak ako vo svojom prirodzenom prostredí (človek a zviera). V rozhodujúcej miere zmenou teploty, koncentrácie solí a hodnotou pH možno dosiahnuť alebo potlačiť ľubovoľnú väzbu s inými bielkovinami (teda protilátkami = imunoglobulínmi), pričom stanovenie protilátok môže dopadnúť jedným alebo druhým smerom. Ďalej, v testovacej súprave sú obsiahnuté farbivá a iné substancie, ktoré môžu slúžiť na rozmnoženie pozitívneho signálu (zvýšenie titra). Nanešťastie presné zloženie takýchto testovacích súprav vrátane látok, ktoré tieto testovacie súpravy kalibrujú, podliehajú prísnemu utajovaniu, ich tajomstvo si farmapriemysel a zdravotnícke úrady strážia [16 (str. 9), 19 (str. 33 a nasl.)]. Overte si to! Opýtajte sa v laboratóriách, u firiem vyrábajúcich testovacie súpravy a v spolkovom ministerstve zdravotníctva na presné zloženie testovacích súprav.

Aj *PCR test (Polymerase Chain Reaction alebo polymerázová reťazová reakcia*) dokazuje iba to, že organizmus je stresovaný, imunologicky na niečo reaguje (nejaká porucha alebo aktivita na bunkovej úrovni). Ale ani PCR test nedokáže u ľudí a zvierat preukázať vírusy, práve preto, lebo presné stanovenie údajne patogénnych vírusov nikdy nebolo vykonané [20 (str. 21-23), 91 (str. 40 a nasl.)]. Izolácia vírusov – ktoré sa v jednoduchých organizmoch vyskytujú – je pritom technicky či dokonca principiálne možná, v prípade vírusov, ktoré vraj útočia na ľudí a zvieratá sa však nerobí. Prečo asi? Nuž práve preto, lebo v ľuďoch a zvieratách nie-

len neexistujú žiadne vírusy, ktoré by vyvolávali choroby, ale ani žiadne iné.

Problém metód nepriameho dokazovania vírusov, akou je napríklad PCR test, špičkoví virológovia „staršej gardy“ zhrnuli v apeli na mladú generáciu vedcov nasledujúcimi slovami: „Je to ako keby ste pohľadom na nechty nejakej osoby chceli zistiť, či jej smrdí z úst [citované podľa 91 (str. 47 s ďalšími dôkazmi)].“ To isté z pera mikrobiológa a virológa Dr. Lanku: „Testy reagujú na proteíny skutočne nešpecificky, podľa princípu veštenia z kávovej usadeniny: Je na veštenie z kávovej usadeniny vhodnejšia značka Eduscho alebo Tschibo? [19 (str. 35)].“

Záver: Vírusy spôsobujúce choroby rovnako ako baktérie spôsobujúce choroby sú iba tvrdením medicínskeho establishmentu; dogmou, v ktorú lekári i laici jednoducho veria – so zlými následkami na obyvateľstvo.

Vakcíny proti vírusom

Farmapriemysel vyrobil (lukratívne) bojové látky proti údajným zlým mikróbom a sužuje nimi – s účinnou podporou úradov – obyvateľstvo. Väčšina z nás je žiaľ tak zdeformovaná, že na túto chybnú prírodu, ktorú vraj možno vykompenzovať liekmi, veríme bez toho aby sme sa opýtali, ako ľudstvo dokázalo prežiť milióny rokov miliónov bez farmák.

Nemecký zákon o ochrane pred infekciami z roku 2001 požaduje dôkazy o choroboplodných zárodkoch a o úžitku očkovania [16 (str. 6)]. Dôkazy o choroboplodných zárodkoch a o ochrane pred infekciami očkovaním (medicínsky merateľné ako aj štatistické) však nie sú [16 (str. 16-18)].

Ústup epidémií (priliehavejšie: akútne sa vyskytujúce ľudové choroby, pretože žiadne nákazy, t. z. masové infekcie neexistujú) nejde, ako sa oficiálne tvrdí, na vrub očkovania, ale bol dosiahnutý zlepšením všeobecných životných podmienok (hygiena, výživa, podmienky bývania atď.). Dokazuje to už len skutočnosť, že výskyt „epidémií“ poklesol oveľa skôr ako sa zaviedlo očkovanie [17 (str. 129), 18, 91 (str. 9, 19, 39)]. Je tiež preukázané, že očkovaní ochoreli ďaleko častejšie, ako neočkovaní [17 (str. (str. 129, 131, 135, 135), 18 (str. 146 a nasl., 184 a nasl.), 91 (str. 38, 248). Očkovaním sa teda dosahuje presný opak propagovaného účinku.

O tom, že očkovanie sa nevzťahuje na vírusy, ukazuje aj skutočnosť, že v roku 1874 pri zavedení povinného očkovania proti kiahňam v Nemecku prostredníctvom Otta v. Bismarck preukázanie vírusu principiálne ešte vôbec nebolo možné, pretože zviditeľnenie vírusov bolo umožnené až v roku 1931 vynájdeným elektrónovým mikroskopom a ich technická izolácia až v rokoch 1970 [19 (str. 30 a nasl.)]. Pokým vírusy nebolo možné tak vidieť, ako ani látkovo izolovať, ich pestovanie a naočkovanie bolo jednoducho nemožné.

Nezmyselnosť teórie očkovania vyplýva aj z nasledujúceho: Ak sú po očkovaní diagnostikované protilátky, školská medicína nám tvrdí, že dotknutá osoba je odteraz pred infekciou údajne naočkovaným vírusom chránená. Pritom sa však zamlčuje, že osoby chorejú napriek prítomným protilátkam a osoby bez protilátok môžu ostať zdravé. Podľa školskej medicíny sa preukázanie protilátok (na základe očkovania alebo prekonanej infekcie) považuje za dôkaz ochrany pred týmto alebo iným vírusovým ochorením. V dôsledku toho by však pozitívnosť HIV (údajne: prítomnosť protilátok proti HI vírusu) mala byť tou najlepšou ochranou pred

AIDS. V tomto prípade však školská medicína svoj vlastný model uvažovania postavila na hlavu a prehlasuje dotknutú osobu za ťažko chorú [19 (str. 33, 35)]. (k AIDS pozri nižšie str. 50-54)

Zloženie vakcín je obchodným tajomstvom výrobcov, ktoré je striktne ochraňované aj štátom [19 (str. 7)]. To, čo očkovacie látky (vakcíny) údajne obsahujú, a to vírusy (ktoré nás v oslabenej forme majú imunizovať), práve tieto vírusy v preparátoch nenájdeme. V skutočnosti sa vakcíny skladajú z nasledujúcich látok: želatína, humánne bielkoviny, antibiotikum [19 (str. 50)], ortuť, hliník, formaldehyd a podľa preparátu ešte iné chemické substancie [19 (str. 8)]. Napríklad vakcína proti prasacej chrípke *Pandemrix*, ktorá je určená pre široké nemecké obyvateľstvo, obsahuje ako tzv. zosilňovač účinku skvalén (zmes vody a oleja) a to vo veľkosti umelo vytvorených nanočastíc [148, 149].

Sú to početné potentné jedy, ktoré sú zjemňujúco označované iba ako „pomocné látky“ resp. „adjuvanty“ [7 (str. 17)]. Čo sa za nimi skrýva, vedia iba máloktorí:

- ***Ortuť*** *(Hg)* je najjedovatejší nerádioaktívny prvok a pamäťový jed (v mozgu ostáva desaťročia!). Pre Hg neexistujú ani imunologicky ani toxikologicky bezpečné hraničné hodnoty (prahová hodnota účinku), t. z. aj tie najmenšie dávky môžu poškodiť zdravie [150-153]. Všeobecne známy potenciál ohrozenia ortuti (predovšetkým poškodenie nervovej a imunitnej sústavy) bol nedávno potvrdený aj vysokou politikou. Nick Nutall, hovorca programu životného prostredia OSN, sa vyjadril takto: „Ortuť je jedným za najjedovatejších jedov, aké existujú“. Z toho dôvodu má byť ortuť na celom svet – podľa predpisu, ktorý bude vypracovaný v priebehu nasledujúcich dvoch rokov – úplne stiahnutá z obchodovania a priemyslu [154]. – Ale ako prísada vo vakcínach (*tiomerzal*) a v zubnom amalgáme je vraj ortuť úplne neškodná, nahovára nám medicínsky priemysel a zdravotnícke úrady.[25]

- ***Hliník*** *(Al)* je rovnako ako Hg bunkovým a nervovým jedom, aj keď nie je tak extrémne toxický (jedovatý) ako Hg. Aj hliník sa v organizme z časti ukladá.

- ***Formaldehyd*** *(HCHO)* pôsobí toxicky, alergénne a mutagénne (vyvoláva mutácie).

- ***Antibiotiká*** zapríčiňujú početné poruchy látkovej výmeny a poškodzujú mitochondrie, t. z. dýchanie buniek (pozri nižšie str. 48).

- ***Skvalén*** je ako prírodná látka obsiahnutá napr. v olivovom oleji a pri orálnom použití samozrejme znesiteľná. Ak sa však skvalén vstrekne subkutánne (podkožne) alebo intramuskulárne (do svalu) (čo príroda nepredpokladá), pôsobí ako zápaly podporujúci imunoaktívny antigén/alergén (-> tvorba zodpovedajúcich protilátok). Takto možno vyvolať autoimunitné ochorenia resp. tie už existujúce zhoršiť. (V pokusoch robených na zviera-

[25] **Prefíkané zneškodňovanie odpadu:** V chlór-alkalickom priemysle vznikajú prebytky ortuti (Hg). Namiesto toho, aby sa ortuťový odpad za drahé peniaze zneškodňoval, so ziskom sa predáva ďalej a pridáva do konzumných produktov, ktoré sú zasa výhodným biznisom pre priemysel; napr. *Tiomerzal* vo vakcínach. Najväčšie použitie ortuťových odpadov v EÚ je však v zubnom amalgáme, ktorý sa miliónom ľudí vkladá do deravých zubov. V Nemecku sú amalgámové zubné plomby už dlho štandardným ošetrením pacientov na poisťovňu; vehementne obraňované školskou medicínou a zdravotníckymi úradmi. Z amalgámu ortuť neustále uniká v malých dávkach a človeka postupne otrávi. A na množstve sprievodných chorôb vyvolaných touto otravou medicínsky priemysel zarába obrovské peniaze.
Tento spôsob lukratívneho „zneškodňovania odpadu so humánneho materiálu“ býva používaný často: Kľúčové slová: hliníkový a oceliarsky priemysel/fluór/zubné lekárstvo, na údajnú prevenciu pred zubnými kazmi. Textilný a papierenský priemysel/chlór + uholný a oceliarsky priemysel/naftalín = prípravok na impregnáciu dreva pre domácich majstrov. Jedovatý koktail najrozličnejšieho priemyselného pôvodu/parfumy pre národ. Výsledok: stále viac chorá spoločnosť.

tách skvalén vyvolal príznaky reumatoidnej artritídy.) Skvalén je okrem toho považovaný za spúšťača golfského syndrómu (ťažké prevažne neurologické ochorenie amerických vojakov očkovaných antraxovou vakcínou). Naočkovaný skvalén je dávaný do súvislosti aj s ďalšími degeneratívnymi nervovými ochoreniami [149].

- ***Nanočastice*** (nano: grécky trpaslík) sú nepatrne malé častice substancií (všetko čo je menšie ako 100 nanometrov, t. z. viac ako 1 000 razy menšie ako priemer ľudského vlasu; 1 nanometer je 1 miliontina milimetra). Nanotechnológia, ktorá od rokov 1990 zažíva boom, má údajne značný (lukratívny) „potenciál inovácie" pre najrozličnejšie technické odvetvia, ale aj riziká pre ľudí a zvieratá, o ktorých – ako to pri uvádzaní nových technológií na trh zvyčajne býva – sa ešte veľa nevie. Nanočastice pôsobia chemicky aj fyzikálne spravidla viac ako väčšie častice tej istej látky; t. z. tiež, že dokážu ľahšie preniknúť do tkaniva a buniek ľudského organizmu. Ich silnejšia biologická reakčná schopnosť môže viesť aj k vyššej toxicite [155]. Nanočastice sú podozrievané, že poškodzujú ľudské bunky a nervy, predovšetkým v mozgu [156, 157, 158]. Spolkové ministerstvo **životného prostredia** v súvislosti s nanotechnológiou nedávno varovalo, že riziká pre ľudské zdravie nie sú predvídateľné [159].

  Vo vakcíne proti prasacej chrípke *Pandemrix*, ktorá je podávaná širokému obyvateľstvu, je obsiahnutý spomínaný skvalén vo forme umelo vyrobených nanočastíc (tzv. zosilňovač účinku AS03 a MF59; v Nemecku nový, sotva otestovaný postup). Spolkové ministerstvo **zdravotníctva** však utajuje resp. popiera túto okolnosť, argumentuje, že skvalén je prírodná látka a preto neškodná, a brojí za veľkopokus na obyvateľstve.

  Príznačná je skutočnosť, že členovia vlády, príslušníci úradov a spolkovej armády majú dostať vakcíny bez zosilňovača účinku [166, 167].

  Nemecké profesijné združenie lekárov medicíny životného prostredia *(Deutsche Berufsverband der Umweltmediziner)* [149] a iní informovaní lekári výslovne varujú pred týmto jedovatým koktailom vo vakcíne *Pandemrix*.

Záver: Jedovaté zložky vo vakcínach spôsobujú tvorbu protilátok, ktoré možno v krvi preukázať. Medicína tieto nešpecifické protilátky vydáva za vírusovo špecifické a tvrdí, že očkovanec je odteraz pred týmto alebo iným vírusovým ochorením (fantóm!) chránený. V skutočnosti očkovancovi poškodili zdravie.

V súčasnosti pri množstve očkovaní účinok jedov zjemňujúco označených ako „adjuvanty" nie je nepodstatný. Z krátkodobých a dlhodobých chorôb, ktoré z nich vyplývajú, opäť profituje medicínsky priemysel [8].

Škodlivý potenciál vakcín je mnohostranný. Predovšetkým sú poškodzované nervy a mitochondrie (500-2 500 baktérií v každej bunke, ktoré ako „energetické centrály" riadia látkovú výmenu a dýchanie bunky [19 (str. 39), 99 (str. 106, 108), 115]). Nervy sa dokážu regenerovať iba ťažko, mitochondrie vôbec. A čo je horšie: Kovy (Hg, Al) – akútne pohltené, ako aj uložené – môžu byť zdedené z matky na deti (pre priechodnosť placenty). Rovnako aj škody na mitochondriách môžu byť cez matku (cez vajíčko) odovzdané potomkom [19 (str. 38 a nasl.), 99 (str. 113)]. Tým sa vysvetľuje skutočnosť, že zdravie dnešné národa je predovšetkým po Druhej svetovej vojne – od postupného zvyšovania priemyselnej chemizácie a medikamentalizácie obyvateľstva (predovšetkým aj očkovania) – z generácie na generáciu horšie. Ešte nikdy nebolo toľko chronicky chorých (už aj v detskom veku) ako dnes. Je to éra

chronických otráv s následnými degeneratívnymi nervovými ochoreniami[26] a funkčnými mitochondropatiami.

Ako sa vakcíny vyrábajú biochemicky a pritom budí zdanie, že obsahujú vírusy, opisuje mikrobiológ Dr. Stefan Lanka o. i. na adrese:
http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=59.

Ešte raz: BSE, SARS, polio, vtáčia chrípka, prasacia chrípka atď. sú iba synonymá jedného a toho istého fenoménu: podvod. Ľudové choroby, ktoré sú oficiálne zapríčinené vraj infekciami cez vírusy a baktérie, vznikajú v skutočnosti ako dôsledok nedostatočnej výživy a škodlivých chemických a fyzikálnych vplyvov zo životného prostredia, kam patrí aj užívanie liekov a drog. (spúšťacími faktormi môžu byť psychický a telesný stres, nedostatok spánku, denného svetla a pohybu atď.)

V nasledujúcej časti sú uvedené tri príklady katastrofálnych dôsledkov očkovania: detské choroby, Španielska chrípka a údajné ochorenia krčka maternice údajným humánnym papillomavírusom.

Detské choroby

Proti tzv. detským chorobám (osýpky, mumps, ružienka atď.; žiaden z týchto deklarovaných vírusov nikdy nebol preukázaný) sa v Nemecku medzičasom odporúča 33 (!) očkovaní. Úžitok, ako bolo povedané, nie je dokázaný. Naproti tomu škody spôsobené očkovaním – predovšetkým deti reagujú na jedy veľmi citlivo – sú početne zdokumentované. Poškodenie zdravia sa pripisuje predovšetkým „pomocnej látke“ ortuť (*tiomerzal*), čo je, ako bolo vysvetlené vyššie, vysokopotentný bunkový a nervový jed, ktorý – od prípadu k prípadu je to odlišné – môže škodiť už v minimálnej dávke. Tiomerzal spôsobuje u detí okrem iných porúch predovšetkým neurologické ochorenia ako je syndróm hyperaktívneho dieťaťa, syndróm zníženej pozornosti a autizmus. Výskyt autizmu v USA vzrástol ešte explozívnejšie ako v Európe (je päťnásť-násobne vyšší! [91 (str. 254)]), potom čo boli začiatkom rokov 1990 naraz zavedené tri ďalšie povinné očkovania pre dojčatá a malé deti. V súčasnosti je v USA asi 1,5 milióna (!) autistických detí a každé šieste dieťa (!) má poruchy vývoja. Ďalšie výskumné práce o príčinnej súvislosti oficiálna strana zakazuje; panuje strach pred záplavou súdnych procesov o náhradu škody [41].

Robert F. Kennedy Jr. (syn zavraždeného Roberta Francisa Kennedyho, mladšieho brata taktiež zavraždeného amerického prezidenta Johna F. Kennedyho) sa ako profesor pre právo z oblasti životného prostredia intenzívne zaoberal očkovacím škandálom – fatálnou prísadou ortuti (*tiomerzal*) predovšetkým do vakcín pre deti – a vo vysvetľujúcom článku na záver uvádza: „História, ako úradníci zdravotníckych úradov vlády spolupracujú s Big Pharma, aby sa verejnosť nedozvedela o rizikách tiomerzalu, je strašidelnou prípadovou štúdiou arogancie, zneužívania moci a chamtivosti na inštitucionálnej úrovni.“ K následkom tejto machinácie Kennedy uvádza vyjadrenie o. i. aj znalca Marka Blaxilla: „Škoda, ktorá je zapríčiňovaná vakcínami, je obrovská. Je závažnejšia ak tá, ktorú zapríčinil azbest, tabak alebo všetko čo

[26] Najčastejšie škodlivinami vyvolané nervové ochorenie v tejto krajine sa prejavuje bolesťami hlavy/migrénou ako aj bolesťami chrbta; trpí ním asi 50 percent obyvateľstva. Bolesti vyplývajú zo zničenia myelínovej pošvy (ochrannej vrstvy nervov) škodlivinami, čo vedie k bolestivému kŕčovitému sťahu okolitého svalstva, vrátane cievneho svalstva. (Terapia: omega-3 mastné kyseliny rastlinného pôvodu a vitamíny B – rozumie sa pri čo najlepšej karencii škodlivín a výžive bohatej na vitálne látky.)

sme tu už videli [citované podľa 91 (str. 256, 264)].“

Naše deti teda očkovaním nie sú pred chorobou ochránené – ako sa tvrdí – ale naopak, majú poškodené zdravie, čo možno zistiť buď v priebehu krátkej doby alebo až oveľa neskôr.

Španielska chrípka

Ani Španielska chrípka z rokov 1918/1919, ktorá na celom svete pripravila o život asi 20 miliónov ľudí, nebola vírusovou infekciou, ako sa tvrdí. Skôr to bola zmes chorôb vtedajšieho obyvateľstva (ochorenia dýchacích ciest, tráviaceho traktu atď.). Dôsledok vojnou spôsobenej podvýživy ľudí a ich maximálnej medikamentalizácie. Obyvateľstvu masovo podávali vakcíny proti rozličným chorobám – až 24 (!) očkovaní na osobu – a iné lieky, teda jedy (napr. ťažké kovy, chinín, strychnín, kodeín, morfium, formalín/formaldehyd atď.) Nič nie je lepšie na vyprovokovanie choroby a smrti ako zmes nedostatočnej výživy a agresívnych noxov. Zatiaľ čo neočkovaní vtedy neochoreli alebo ochoreli iba ľahko a bolo možné ich vyliečiť jednoduchými liečebnými metódami, očkovaní vyvinuli dramatické symptómy (až po ochrnutia) a mreli ako muchy. Dotknutí boli predovšetkým vojaci; čiže mladí, zdraví, silní muži – tí dostali väčšinu vakcín. Medicínske pokusy prenosu nákazy s „dobrovoľníkmi“ (väzni, ktorým sľúbili omilostenie, ak sa na experimente zúčastnia) zlyhali; choroba nebola prenosná z človeka na človeka. T. z. Španielsku chrípka a milióny obetí nezapríčinil nejaký agresívny vírus, ale soptiaca medicína. [91 (str. 243-250)]. Túto skutočnosť medicínsky a politický establishment utajuje, Španielska chrípka je dodnes využívaná ako strašiak, na zvýšenie ochoty obyvateľstva nechať sa očkovať.

Humánne papillomavírusy a rakovina krčka maternice

Mladším príkladom očkovacieho škandálu a do neho zapletených úradov je v roku 2007 zavedené očkovanie proti tzv. humánnym papillomavírusy (HPV) (údajné vírusy, ktoré vraj spôsobujú rakovinu krčka maternice). Vedecky však nebola dokázaná ani hypotéza o existencii HPV, ani ich schopnosť spôsobiť rakovinu [97]. V skutočnosti ide o nezdravý spôsob života, ktorý provokuje rakovinové ochorenia.

Rakovina krčka maternice je v Nemecku už roky na ústupe [97] a relatívne zriedkavá (na jedenástej priečke rakovinových ochorení u žien) [32]. Individuálne riziko zomrieť na túto chorobu predstavuje v tejto krajine 0,3 percenta [56]. Preventívnymi prehliadkami možno tento druh rakoviny zavčasu rozoznať a liečiť. Už len z týchto dôvodov je totálne (drahé) preočkovanie mladého ženského obyvateľstva otázne.

Vakcína HPV bola zaregistrovaná bez toho, aby výrobcovia museli predložiť ukončené štúdie o úžitku a riziku! Od leta 2007 Stála očkovacia komisia (STIKO) odporúča vakcínu HPV pre všetky 12- až 17-ročné dievčatá v Nemecku (ako je uvedené vyššie na str. 7, šéf STIKO spriahnutý s farmapriemyslom dostal cenu výrobcu vakcíny HPV, pretože zvýšil ochotu obyvateľstva nechať sa zaočkovať). Očkovania odporúčané komisiou STIKO musia byť financované zdravotnými poisťovňami. Kompletné očkovanie HPV stojí v Nemecku momentálne 477 eur na jednu osobu (tri injekcie *Gardasilu* alebo *Cervarixu*, každá po 159 eur). Pre systém zdravotníctva sú to náklady naviac najmenej 200 miliónov eur ročne. Tým stúpajú ročné celkové výdavky zdravotných poisťovní na liečivá o najmenej 0,8 percenta. Ak by sa mali

zaviesť ešte aj udržiavacie očkovania, náklady očkovacieho programu by mnohonásobne vzrástli – za jeden jediný medikament, ktorého úžitok ani nebol preukázaný [32, 97].[27]

Preukázané sú za to časté vedľajšie účinky očkovancov, z časti závažného druhu (neurologické, autoimunologické) až po prípady úmrtia. STIKO však napriek tomu chlácholí: „Závažné reakcie, zapríčinené testovanými vakcínami, zatiaľ neboli pozorované.“ vyvrátené zatiaľ nebolo ani podozrenie expertov, že vakcína samotná by mohla podporovať rakovinu.

Vakcína *Gardasil* bola v roku 2007 v Nemecku[28] liekom s najväčším obratom vôbec; do jesene 2007 bola očkovaná až tretina 12- až 17-ročných dievčat [32] – vďaka rozsiahlej jednotnej reklamnej/zastrašovacej kampani farmapriemyslu, úradov a zdravotných poisťovní (aj v školách) [56].

Správy o ťažkých vedľajších účinkoch však obrat medzičasom výrazne zmenšili. Vzápätí nato boli písomne oslovení spolkoví lekári jednej „Nemeckej elitnej akadémie“ a vyzvaní na pokračovanie očkovania HPV. Medzi poradcov akadémie patrí predseda nemeckého dodávateľa *Gardasilu*, Sanofi Pasteur MSD. V tomto zmysle preto odporúčanie „elitnej akadémie“ očkovať nemožno považovať za objektívne. To isté platí pre „HPV-Management Forum“ Spoločnosti Paula Ehrlicha (PEG), ktorého jedenásť členov má deväť tesných vzťahov s farmakoncernami. Svojim odporúčaním očkovať je nevierohodná aj Európska spoločnosť pre rakovinu krčka maternice (ECCA), ktorá je na viac ako 50 percent sponzorovaná veľkými výrobcami vakcín Sanofi, Roche a GlaxoSmithKline. V radoch profitujúcich je aj štátne Nemecké centrum pre výskum rakoviny[29], ktoré je spoluvlastníkom patentov a tiež sa podieľa na zisku z predaja vakcín.

Kriticky treba vnímať aj udelenie Nobelovej ceny za medicínu v roku 2008 „objaviteľovi“ HP vírusu, Prof. Haraldovi zur Hausen, z Nemeckého centra pre výskum rakoviny. Farmakoncern AstraZeneca je v súčasnosti hlavným sponzorom dvoch dcérskych Nobelových nadácií a súčasne vlastníkom patentov pre obe HPV vakcíny *Gardasil* a *Cervarix*. Udelenie ceny Haraldovi zur Hausen mal zvýšiť odbyt HPV vakcín a nadeliť tak firme AstraZeneca veľké zisky. Ďalší členovia výboru pre udeľovanie Nobelovej ceny, ktorí spolurozhodujú o udelení ceny za medicínu, sú na výplatnej listine AstraZeneca [32]. Jeden člen Nobelovho

---

27 Dodávateľ *Gardasilu* Sanofi Pasteur MSD v istej správe pre tlač odvážne hovorí o „až 100-percentnej ochrane pred rakovinou krčka maternice“. Naproti tomu Lieková komisia nemeckých lekárov oznámila, že čísla u účinnosti „výrobca žiadnym spôsobom neprezentoval správne.“ Farmapriemysel sa skutočne vo svojich pokusoch trikom dostal na účinnosť 27 percent, podľa istého zákulisného dokumentu u amerického úradu na registráciu liekov na účinnosť iba 16,9 percent. Odporučiť liek na báze takejto praktiky (dodatočné vyhodnotenie podskupín) považujú experti za nezdôvodniteľné: „To je tým, že naše prianie je pritom otcom myšlienky a často sa s údajmi zaobchádza tak, že pri dodatočnom spracovaní vyjde to, čo sme si vlastne priali [57].“ Kritickí experti preto považujú účinnosť vakcíny HPV za nepreukázanú.

28 V USA má výrobca *Gardasilu* firma Merck najtesnejšie vzťahy s politikou (predvolebné dary, jeden člen predstavenstva Merck sedel zároveň aj v texaskej snemovni poslancov v službách republikánov George Busha). Na základe toho sa podarilo, že v americkom štáte Texas je očkovanie HPV od roku 2008 povinné pre všetky 11-12 ročné dievčatá. Existuje podozrenie, že Merck preto tak rýchlo namiešala svoju vakcínu, aby kompenzovala straty s dobiehajúcich patentov a z prostriedku proti bolesti *Vioxx*, ktorý pre svoju škodlivosť musel byť stiahnutý z trhu [97].

29 *Nemecké centrum pre výskum rakoviny* v Heidelbergu je na 100 percent financované štátom (90 percent Spolkovým ministerstvom pre vzdelávanie a výskum, 10 percent krajinou Baden-Württemberg) [40]. To je spolu viac ako 100 miliónov eur daňových poplatníkov ročne. Heidelberské veľké výskumné centrum zamestnáva 1 500 pracovníkov, z toho viac ako 650 vedcov a z nich zasa viac ako 50 s profesorským titulom; ktorí všetci intenzívne skúmajú a publikujú: na jeden pracovný deň dve publikácie [61 (str. 290)]. – Mnoho (finančného) úsilia, ale žiaden medicínsky úžitok pre verejnosť. Školská medicína – už desaťročia! – nemá žiadnu úspešnú koncepciu proti rakovine; je teda v slepej uličke, ktorú však neopúšťa. Aktivity oficiálneho medicínskeho rakovinového výskumu sú teda zrejme samoúčelom, opatrenie na zamestnanosť pre príslušníkov medicínskej branže.

výboru, Bo Angelin, patrí dokonca do dozornej rady AstraZeneca. Švédska prokuratúra vyšetruje pre podozrenie z korupcie [135 (str. 9)].

Táto Nobelova cena – o ktorú sa delí „objaviteľ" HPV zur Hausen a jeden z oboch „objaviteľov" HIV, Montagnier – upevňuje medicínsku dogmu nákaz. Výbor pre udeľovanie Nobelovej ceny v skutočnosti priamo priznal, že udelením ceny zur Hausenovi a Montagnierovi chcel vyslať jasný politický signál. Bjoern Vennstroem, člen poroty Nobelovej ceny, vo švédskom rozhlase prehlásil: „Dúfame, že tak definitívne umlčíme tých, ktorí šíria konšpiračné teórie a svoje pochybnosti opierajú o vedecky neudržateľné argumenty."

Porota Nobelovej ceny teda tvrdí, že argumenty kritikov vírusovej hypotézy o nákaze – tisíce medicínskych expertov na celom svete [91 (str. 129)] – nie sú vedecky fundované, aj keď je to presne naopak. Pretože výbor Nobelovej ceny nebol – rovnako ako iní poprední zástancovia hypotézy o nákaze [91 (str. 141 a nasl., 152)] – ani po viacnásobnom urgovaní schopný, uviesť preukazné štúdie k vírusu HP (a HIV) [97].

Nobelova cena je považovaná za pečať kvality vznešenej vedy. V skutočnosti je aj ona – ako mnohé časti medicínskej vedy – spolčená s podvodom a korupciou. Napríklad z držiteľa Nobelovej ceny Davida Baltimora sa vykľul podvodník, ktorého štúdia o imunitnom systéme zverejnená v roku 1986 sa zakladala na podfuku [53, 91 (str. 50)]. Aj Carleton Gajdusek, ktorý v roku 1976 dostal Nobelovu cenu za koncepciu pomalých vírusov, sa dopustil falšovania vedy [91 (str. 82 a nasl.)]. Zoznam úskočných držiteľov Nobelovej ceny – patrí k nim aj Robert Koch so svojou teóriou infekcie – je skutočne dlhý [97]. – „Kto potrebuje metál, iba dokazuje, že si ho nezaslúži. A kto si ho zaslúži, ten ho nepotrebuje." (Martin Keese)

Antivirálne lieky (virostatiká)

Popri vakcínach sa v rastúcej miere nasadzujú aj antivirálne lieky (virostatiká) proti údajným vírusovým ochoreniam; napríklad Tamiflu proti vtáčej/prasacej chrípke alebo AZT (*azidotymidín*) proti AIDS.

Virostatiká sú podobne agresívne ako cytostatiká (chemoterapeutiká proti rakovine). Dokážu ťažko poškodiť početné orgánové systémy (pľúca, nervovú sústavu, krv atď.), predovšetkým aj dedičnú substanciu v bunkách a mitochondrie, čo podľa okolností môže byť smrteľné [6 (str. 171), 91 (str. 137, 142, 144, 148, 196, 223, 230)]. Že virostatiká – nasadzované na údajnú liečbu infektov – poškodzujú práve imunitný systém [[91 (str. 103, 108)], je mimoriadne zlý vtip.

Je pozoruhodné, že v príbalovom letáku virostatík uvádzané vedľajšie účinky sú skoro identické so symptómami chorôb, ktoré údajne zdolávajú. Virostatikami tak v skutočnosti možno vyrobiť „epidémiu". A to vtedy, keby sa vyhlásila pandémia a mnohí ľudia by v rovnakom čase užili virostatikum (napr. *Tamiflu*). Chronicky chorí alebo starí oslabení ľudia by si vyvinuli silnejšie *Tamiflu* symptómy a zomreli na to, čo by sa považovalo za dôkaz existencie a nebezpečnosť deklarovaného vírusu. V skutočnosti by však ťažké ochorenie alebo dokonca smrť spôsobené iba virostatikami (nasadenými proti fantómu!).

Súčasná údajná pandémia prasacej chrípky by nám mohla nadeliť presne tento scenár. Situáciu zhoršuje aj to, že zdravie množstva ľudí už je oslabené jedovatými očkovaniami proti prasacej chrípke (pozri vyššie časť „Vakcíny", str. 36-39). Ďalšie užívanie *Tamiflu* – pretože

obyčajná chrípka je považovaná za chrípku nebezpečnú – by iba zväčšilo katastrofu. Medikamentmi zapríčinená vysoká chorobnosť a úmrtnosť bude pripísaná vírusu prasacej chrípky a úrady a farmapriemysel sa budú vyhrievať na slniečku starostlivosti v prospech ľudstva.

Biochemicky ničivý účinok *Tamiflu* opisuje mikrobiológ Dr. Stefan Lanka na adrese: http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=59.

V ďalšej časti sú uvedené tri ďalšie príklady vírusového šialenstva a jeho medicínske, hospodárske a politické dôsledky.

Vtáčia chrípka

Vtáčia chrípka bola považovaná za epidemickú u hydiny v rokoch 2005/2006, v ojedinelých prípadoch sa objavila aj u ľudí. V skutočnosti je vtáčia chrípka synonymom nedostatočnej výživy a príznakov otravy masovo chovaných úžitkových vtákov (denaturované priemyselné krmivo; antibiotiká, vakcíny atď.). Akonáhle sú väčšie počty zvierat poškodené zlými životnými podmienkami a ich výkonnosť klesá, čím klesá ich trhová cena, začne sa rozprávať o nákaze. Pretože v prípade nákazy dostanú chovatelia hydiny od národnej vlády resp. EÚ odškodnenie. Zároveň sa „zneškodnia“ zvieratá, pretože v prípade nákazy sa celý zlikviduje. Na západe je tak vtáčia chrípka nálepkou očistenia trhu a podvodu s dotáciami. Naproti tomu v Ázii a všade tam, kde hydinu chovajú úspešne, sa pod zámienkou údajnej nákazy udatne zlikviduje tamojší trh s hydinou pod návodom FAO (Food and Agriculture Organization; organizácia pre výživo a poľnohospodárstvo) pri OSN, aby sa pre západ znížila konkurencia [111].

Keďže vírus vtáčej chrípky H5N1 neexistuje, ľudia logicky na neho nemôžu ochorieť ani zomrieť, na rozdiel od toho, čo sa oficiálne tvrdí. Ľudia, ktorí údajne zomreli na vtáčiu chrípku, mali tú smolu, že so svojimi nešpecifickými problémami dýchacích ciest padli do rúk lovcom vírusov, ktorí im podali vysokotoxické, t. z. v konečnom dôsledku smrtiace antivirálne lieky [91 (str. 229)].

Virostatikum *Tamiflu* bolo pred údajným celosvetovým vypuknutím vtáčej chrípky v roku 2005 ležiakom. Keď sa však rozšírili strach naháňajúce správy o masovo hynúcich (likvidovaných) vtákoch a o údajne infikovaných a na túto infekciu zomretých ľuďoch, *Tamiflu* odporučila SZO (!) a stal sa z neho kasový trhák. Mnohé vlády, aj nemecká, uskladnili *Tamiflu* pere údajné zaopatrenie obyvateľstva v prípade núdze a bežní ľudia vo svojej panike behom krátkej doby skúpili všetko, čo v lekárňach ešte zostalo. Farmafirma Roche, ktorá *Tamiflu* dodávala, iba v roku 2005 zvýšila svoj obrat s *Tamiflu* o 370 percent na asi 1 miliardu eur [91 (str. 228 a nasl.)]. Na *Tamiflu* hystérii výborne zarobil aj vtedajší americký minister obrany Donald Rumsfeld. Vďaka bohatým štátnym nákupom *Tamiflu* (v hodnote 2 miliardy amerických dolárov z peňazí daňových poplatníkov) sa napakoval aj Rumsfeld ako akcionár a bývalý predseda dozornej rady farmakoncernu Gilead Sciences, ktorý Tamiflu vyvinul. Aj iní americkí vysokopostavení politici boli/sú s Gilead v tesnom zväzku a zrejme si vychutnali teplý dážď peňazí [91 (str. 234)].

Senzibilizovaného čitateľa na záver asi už neprekvapí, že nemožno objaviť žiadne nezávislé štúdie o úžitku a riziku *Tamiflu*. Zato však existuje množstvo farmapriemyslom financovaných *Tamiflu* štúdií, ktoré však práve preto nemôžu byť považované za vedecky objektívne [91 (str. 232 a nasl.), 112].

Prasacia chrípka

Údajný mor ošípaných resp. prasacia chrípka bol aktuálne ako epidémia v nemeckých správach vyhlásený dňa 24.04.2009 najskôr ako „mor ošípaných“, neskôr ako „prasacia chrípka“. Podfuk je zrejmý už len z označenia, ktoré sa menilo v priebehu niekoľkých dní. Podľa oficiálnej medicínskej náuky by ochorenie moru malo byť vyvolané baktériami *(Yersinia pestis)*, zatiaľ čo chrípkové ochorenie vraj vyvolávajú vírusy. V súčasnosti deklarovaný vírus prasacej chrípky – rovnako ako jeho fantómoví príbuzní – nikdy nebol preukázaný.

Prasacia chrípka je následníkom údajnej vtáčej chrípky. Systém je rozšíriteľný: zrejme nás očakáva mačacia, psia, mušia chrípka… Ako dobre informované kruhy informujú už niekoľko rokov, je „chrípková pandémia“ už dlho plánovaná mocnými tohto sveta. Farmapriemysel až do jesene 2008 bezhlavo vyrábal vakcínu proti vtáčej chrípke, ktorú si už viaceré štáty objednali, t. z. zaplatili [113]. Aj neutíchajúce pesimistické prognózy vysokopostavených signalizovali, že nám v blízkej budúcnosti údajne hrozí pandémia: „Pandémia príde na nás vo viacerých vlnách“, prorokoval napríklad Bernhard Ruf, vedúci lipského kompetenčného centra pre vysokonákazlivé choroby a obľúbenec SZO vo veciach vtáčej chrípky. „A budeme mať šťastie, ak prežijeme najbližších desať rokov bez pandémie. Iba v Nemecku ochorie až 40 miliónov ľudí a 150 000 ich zomrie. Hospodárstvo skolabuje. Svet bude ochromený [citované podľa 91 (str. 226 a nasl.)].“

No nejasali by niektoré záujmové skupiny nad takýmto scenárom? Potom čo pred rokom finančná kríza otriasla základmi štátov na celom svete, usporiadanie sveta by sa pod účinkami údajnej chrípkovej pandémie otriasť ešte viac. V závetrí týchto turbulencií by sa mohli napríklad zašiť osoby zodpovedné za svetovú hospodársku krízu a farmapriemysel a jeho investičné banky by svoje straty na burzách kompenzovali tučnými príjmami z predaja antivirálnych liekov a vakcín. Bolo by možné vyhlásiť výnimočný stav, dali by sa prijať zákony pre stav núdze na účet demokratických práv a sociálnych výdobytkov – čom by sa priemyslu cesta k neoliberalizmu vyhladila ešte razantnejšie ako doteraz.[30]

Už niekoľko dní po údajnom vypuknutí prasacej chrípky v Mexiku SZO vyhlásila pandémiu, aj keď podľa verejného spravodajstva na celom svete bolo iba niekoľko desiatok prípadov chorých a ojedinelé úmrtia (pravdepodobne uliečení k smrti medikamentmi). Zlá nákaza sa akosi nechcela rozhýbať ani neskôr. SZO však jednako prasaciu chrípku klasifikovala ako „nezadržateľnú“ a náhlivo zvyšovala pandemické stupne, čím farmapriemyslu a vládam chcela vyslať „jasný signál“, aby začali vyrábať lieky a realizovať plány pre prípad pandémie. A týchto dvoch kumpánov nebolo treba viac povzbudzovať. Nič nie je štátu a priemyslu milšie, ako šnurovať občanov predpismi a zinkasovať ich. Farmapriemysel inkasuje za svoje hračky s vakcínou miliardy. Niekoľko ďalších omrviniek tejto tak trpiacej branži kvaplo z vysokého zásobenia sa štátov virostatikom *Tamiflu*.[31] V neposlednom rade s údajne razant-

---

[30] Šoky všetkých možných druhov – teroristické útoky, finančné krízy, epidemické poplachy, prírodné katastrofy atď. – sú najlepším prostriedkom, ako ľuďom podsunúť niečo, čo by pri pokojnej a vecnej úvahe nikdy neakceptovali. „Ak chceš prírodnú alebo vytvorenú krízu alebo katastrofu využiť na presadenie svojich cieľov, na spravenie niečoho nepopulárneho, potom to sprav rýchlo, a všetko naraz, skôr než sa obyvateľstvo zo šoku preberie a vráti sa k zmyslom!“ To je jeden z hlavných výrokov školy v Chicagu, na doktríne ktorej spočíva väčšina globálnych a národných manipulácií a udalostí posledných desaťročí. Bližšie v knihe „Šoková stratégia“ kanadskej novinárky Naomi Klein.

[31] *Tamiflu* straší menovite a zatiaľ je úspešne dávané do pozornosti médiami (napr. *Tagesschau* 25.04.2009 a 01.05.2009), ako keby v tejto krajine neexistoval zákaz skrytej reklamy.

ným rozšírením prasacej chrípky rovnako razantne stúpali aj kurzy akcií výrobcov vakcín, predtým výdatne namastené [162].

Am 11.06.2009 zatrúbila SZO na útok: Pandemický stupeň 6, najvyšší možný stupeň poplachu pred nákazou pre celý svet! To implikuje katastrofu obrovského rozsahu, neutíchajúce umieranie ľudí, média však rovnako ako predtým hlásia prevažne mierny priebeh choroby a malé počty prípadov. (skutočne psie prechladnutia)

Aby údajnú prasaciu chrípku vôbec mohla vyhlásiť za pandemickú, SZO si zmenila definíciu pandémie! Kritérium, podľa ktorého u pandémie musí ísť o chorobu *s vysokou úmrtnosťou*, jednoducho škrtla [163]. SZO teraz odporúča vakcíny pre *všetky* krajiny!! To je 194 štátov Zeme na svete s 6,75 miliardou obyvateľov. Väčšiu marketingovú kampaň pre vakcíny svet ešte nezažil. Je to zároveň najväčšia akcia na kontrolu obyvateľstva. Nikdy predtým nebolo zdravie celého ľudstva jednou ranou atakované jedovatými farmakami. Kritici hovoria o globálnej genocíde.

Kto je za tým? V očkovacej komisii SZO, ktorá vymyslela pandémiu prasacej chrípky, sedia svorne vedľa úradníkov SZO veľkí výrobcovia vakcín ako Novartis, GlaxoSmithKline, Baxter, Sanofi Pasteur atď. ako aj rôzne zastrešujúce farmazdruženia [162].

Aj údajne nezávislí vedeckí poradcovia očkovacej komisie SZO sú v skutočnosti spojení s farmapriemyslom. Tak napríklad nemecký medik Robert Haas, ktorý je okrem svojej funkcie v SZO aj poradcom istého výlučne farmapriemyslom financovaného združenia, „European Scientific Working Group on Influenza“ (ESWI). ESWI je lobistickým združením výrobcov vakcín, ktoré podľa stanov politikom a zdravotníckym úradom vysvetľuje „výhody a bezpečnosť vakcín proti chrípke a antivirálnych liekov“ a ponúka im vedecké argumenty. Takže: kolóna farmaceutických kľučiek. Že Haas ešte aj v štátnom Inštitúte Roberta Kocha v Berlíne koordinuje pandemické plánovanie [citované podľa 164], je exemplárnym príkladom chorobného previazania priemyslu a úradov na národnej a medzinárodnej úrovni. Vznešení experti, ktorí sa podľa našich úradov tak príkladne snažia o naše blaho, sú v skutočnosti zástupcami farmy. Za farmapriemyslom (veľkopriemyslom) však stojí mafiánsky systém finančnej aristokracie ako vládcu sveta (pozri vyššie časť Dlhový peňažný systém, str. 15-18).

Pri takýchto vrúcnych vzťahoch priemyslu a úradov ďalej neprekvapí, že výrobcovia vakcín proti prasacej chrípke boli oslobodení z povinného ručenia za škody spôsobené výrobkami v prípadoch poškodenia zdravia. Veľkoryso prevzal ručenie náš štát [165], čiže daňový poplatník. Je jasné, že by to bola snaha bez akéhokoľvek východiska, zažalovať štát o náhradu škody, pretože naša vláda predsa disponuje – ako bolo v tomto článku mnohými spôsobmi dokázané – húfom „expertov“, ktorí príčinnú súvislosť medzi očkovaním a ochorením samozrejme nikdy neposúdia ako „vedecky“ preukázanú. Okrem telesného poškodenia preto budú musieť poškodení znášať aj finančnú ťarchu medicínskej liečby, výpadok príjmov atď.; mizéria, ktorá je už dôverne známa pacientom poškodeným životným prostredím (osoby poškodené priemyselnými produktmi). Obete farmácie klamstva o prasacej chrípke vytvoria ďalšiu veľkú skupinu osôb, ktoré v tomto systéme ťahajú za kratší koniec.

V USA sa katastrofa prasacieho moru posledne vyskytla v roku 1976. Na základe paniky šírenej medicínskym establishmentom a úradmi sa asi 50 miliónov vystrašených amerických občanov nechalo naočkovať farmapriemyslom narýchlo zbúchanou vakcínou. 20 až 40 percent dôverčivých utrpelo z časti ťažké vedľajšie účinky, medzi nimi ochrnutie a smrť. Následkom boli procesy nárokovaniu si náhrady škôd vo výške 2,7 miliárd amerických dolárov

a – jednako – k prepusteniu šéfa amerického úradu pre nákazy (CDC), Davida Spencera [91 (str. 92)].

Čo treba spraviť?

- Nenechajte sa prevalcovať kampaňou strachu (pozri vyššie „Perpetuum mobile“ str. 30).
- Informujte sa u zdravotníckych úradov, u politikov a lekárov o dôkazoch pre vírus prasacej chrípky: o *nezávislými* vedcami zverejnených pôvodných prácach, v ktorých by vírus u človek i zvieraťa bol znázornený pod elektrónovým mikroskopom, izolovaný, charakterizovaný a patogénne opísaný. (Aké triky používa RKI pri takýchto otázkach sa uvádza na adrese: http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=59.)
- Žiadajte od úradov písomný zoznam adjuvantov vo vakcíne proti prasacej chrípke a prísľub, že tieto sú absolútne neškodné.
- Ak vám neposkytnú žiaden dôkaz o víruse ani žiadne prehlásenie o neškodnosti adjuvantov, informujte spoluobčanov o skutočných súvislostiach tejto údajnej nákazy. Spojte sa a protestujte verejne (demonštrácie atď.).
- Vyhýbajte sa liekom proti údajnej prasacej chrípke. Ochránite tak svoje zdravie a bojkotujete štátom a priemyslom iniciovanú kampaň.

AIDS

Chorobou AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome = syndróm získaného zlyhania imunity) je ľudstvo strašené už od začiatku rokov 1980. HI vírus (HIV), ktorý údajne AIDS spôsobuje, dodnes – rovnako ako mnoho jeho bratrancov – nebol preukázaný. Prezentované snímky HIV z elektrónového mikroskopu sú podvodom: bunkové kultúry, ktoré nepochádzajú priamo z pacientovej krvi a a ktoré boli celé týždne stimulované v laboratóriu resp. z pacientovej krvi izolované proteíny a RNK častice (ribonukleová kyselina = genetický materiál), ktoré však nemajú morfológiu typickú pre vírusy [91 (str. 95 s ďalšími dôkazmi)].

Akými špecifickými laboratórnymi trikmi je HI vírus pacientom predstieraný, o tom oboznámil verejnosť emeritný medicínsky riaditeľ Dr. Heinrich Kremer. Táto správa je možno zaujímavá pre prírodovedcov, preto ju uvádzam v poznámke pod čiarou.[32]

Definícia AIDS je v vysoko ľubovoľná: SZO deklaruje (bez krvného testu, tzv. testu na HIV protilátky) ako chorých na AIDS tých pacientov, ktorí trpia viacerými, bližšie nešpecifikovanými symptómami; napr. hnačkou, úbytkom hmotnosti, svrbením – čiže symptómami, ktoré nachádzame u mnohých chorôb. Na rozdiel od toho v Nemecku vyhlásia za chorého na AIDS toho pacienta, ktorý je pozitívny v teste na protilátky a zároveň trpí najmenej jednou z 26 – taktiež dávno známych – chorôb; napr. Kaposiho sarkóm, tuberkulóza, rakovina lymfatických

---

[32] „Rovnako ako v Japonsku boli vyvinuté laboratórne techniky, na predstieranie existencie retrovírusov. (…) Imunobunky, ktoré v krvi AIDS pacientov boli znížené, sa kultivujú spolu s rakovinovými bunkami leukémie. Táto bunková kultúra sa ďalej stimuluje silne oxidujúcimi substanciami a rastovým faktorom interleukin 2. Z tejto bunkovej zmesi exportované stresové bielkoviny a jedna bielkovina opravného enzýmu bol exkluzívne vyhlásený nepriamy marker pre infekciu týchto buniek `novým retrovírusom`. Syntézu takýchto bielkovín vyprovokovaných prooxidačným bunkovým stresom bolo neskôr možné preukázať aj v iných ľudských bunkách. Takto bol vyrobený údajný `nový vírus oslabenej imunity HIV`. Inými slovami (…) `nový vírus` nikdy neexistoval. Tieto ľudské testovacie bielkoviny však spojili s ľudskými sérami, a logicky sa ukázala, rovnako ak pri iných cudzích bielkovinách, reakcia antigénov s protilátkami, ale takisto aj v sérach zdravých probandov. Takže sa vedelo, že tieto reakčné bielkoviny stimulované v bunkách AIDS a v rakovinových bunkách reagovali so všetkými možnými protilátkami aj v krvnom sére zdravých osôb, ktoré boli mimo podozrenia infekcie údajným `novým smrteľným vírusom HIV`. Pretože sa však vedelo aj to, že väčšina AIDS pacientov vykazuje zvýšené množstvá polyšpecifických protilátok, prah reakcie testu bol nastavený na stanovenú vysokú hladinu protilátok. Takýmto spôsobom bol zdanlivo dokázaný logický úsudok, že iba probandi z rizikových skupín s viac či menej vyvinutou zníženou bunkovou imunitou reagujú na tento `test na anti HIV protilátky` pozitívne, čiže podľa tejto prevrátenej logiky sú vraj infikovaní s `HIV`. Týmito zmanipulovanými `AIDS testami` boli za posledných 24 rokov vyselektované milióny ľudí ako údajné obete `smrteľnej sexuálnej a krvnej nákazy HIV`. V dôsledku toho bolo nespočetné množstvo ľudí odsúdených na smrť v dôsledku nasadenia agresívnych bunkových jedov pod pláštikom tvrdenia, že vraj pacientom predĺžia život [114 (str. 96)].“

žliaz. Pretože za prvé, test na protilátky na (neexistujúci) HI vírus nie je kalibrovaný a indikuje tak iba nešpecifickú poruchu imunity (pozri vyššie str. 38 a nasl.) a za druhé, pod AIDS je radená celá hromada chorôb, možno za chorých na AIDS označiť množstvo ľudí [91 (str. 95)]. Ešte viac údajných AIDS prípadov existuje, odkedy sa definícia AIDS v USA v roku 1993 opakovane rozšírila. Tam je za AIDS pacienta považovaný každý, kto má pozitívny test na protilátky a zároveň vykazuje menej ako 200 pomocných T-buniek na jeden mikroliter krvi (rovnako nešpecifický nález, aký sa vyskytuje aj pri iných zdravotných poruchách). U tejto definície už nie je podstatné, či vyšetrovaná osoba vôbec má príznaky ochorenia definujúceho AIDS, ako Kaposiho sarkóm, herpes zoster (pásový opar) atď. Tým sa počet prípadov AIDS v USA razom zdvojnásobil [91 (str. 134)]. Takto teda vznikli hororové počty údajnej nákazy AIDS, čo verejnosti – zjavne cielene – naháňa strach a dotknutí sú vo svojom strachu pred smrťou ochotní podrobiť sa trvalej liečbe virostatikami.

AIDS je tiež súhrnným pojmom pre každú získanú *nešpecifickú* imunopatiu, akú má množstvo ľudí. Príčinou získaného poškodenia imunity sú spravidla jedy a nedostatok výživných látok. Extrémne toxické vplyvy a deficit výživy sú typické predovšetkým pre tunajších homosexuálov, drogovo závislých a chudobné obyvateľstvo Tretieho sveta, čiže aj v Afrike. AIDS bol a je v prevažnej miere obmedzený na tieto tri skupiny – na západných homosexuálov a feťákov ako aj (chudobných) afrických černochov [91 (str. 108, 110 a nasl., 116, 122)]. Ak by AIDS bol infekčnou chorobou, museli by byť postihnutí zákonite všetci ľudia všetkých krajín, všetkých rás, ženy rovnako ako muži, homosexuáli i heterosexuáli. Prečo tomu tak nie je, vysvetľuje nasledujúci text.

V homosexuálne scéne sa už od rokov 1970 – okrem iných trendových drog – často konzumuje aj sexuálna droga *poppers*: inhalované nitrity, ktoré majú za následok predĺženie erekcie a orgazmu ako aj uvoľnenie análneho svalstva, pritom však majú imunosupresívny účinok a sú extrémne toxické (jedovaté) [114 (str. 94), 91 (str. 102, 106)]. Začiatkom rokov 1980 – čiže skoro po zavedení *poppers* – zaregistrovala medicína AIDS, ktorý vychádzal z oblastí New York, Los Angeles a San Francisco – troch bášt homosexuálnej komunity. V heterosexuálnom svete je *poppers* prakticky neznámy [91 (str. 108, 111)]. Vysokotoxické a imunsupresívne sú aj drogy ako kokaín, LSD, heroín, extáza, amfetamíny atď. Asi 80 percent detí s AIDS v Európe a v USA pochádzajú od matiek, ktorí si počas tehotenstva pichali drogy poškodzujúce imunitu [91 (str. 102)].

Do takzvaného fast-lane-lifestylu (život naplno v rýchlom pruhu) mnohých homosexuálov a feťákov patrí aj extrémne zlá výživa. Tá zasa vo všeobecnosti podporuje choroby ako také, ktoré, školskou medicínou často interpretované ako infekcie, sú liečené antibiotikami a virostatikami. Aj antibiotiká a virostatiká sú toxické a poškodzujú o. i. imunitný systém [91 (str. 103, 108)].

Takto je skoro nemožné uniknúť zo začarovaného kruhu otravy a nedostatku výživných látok a z toho vyplývajúcich chorôb, ktoré sa podieľajú na definícii AIDS, a imunologických nálezov. V poslednej dobe zabíjajú pacientov vysokotoxické antiretrovirálne lieky (ARV) nasadené na liečbu AIDS [91 (str. 133, 137 a nasl., 143-147, 196-198), 116]. Naproti tomu HIV pozitívni resp. AIDS pacienti, ktorí neberú žiadne ARV, dlho prežívajú a majú podstatne ľahšie alebo dokonca vôbec žiadne symptómy [91 (145, 148)]. V dôsledku agresívnej propagandy na lieky proti AIDS však sotva niekto z dotknutých unikne škodlivej, v konečnom dôsledku smrtiacej jedovatej kúre.

V roku 2000 celosvetový obrat ARV predstavoval asi 4 miliardy amerických dolárov, v roku

2004 to bolo už 6,6 miliárd a v roku 2010 má padnúť hranica 9 miliárd dolárov [91 (str. 133)]. To, že farmapriemyslom za účelom registrácie uskutočnené štúdie ARV nespĺňajú vedecké kritériá resp. sú jednoducho sfalšované [91 (str. 12, 12, 133-140, 193 a nasl., 196, 198)] a že zdravotnícke úrady v tomto horlivo spolupracujú, aby presadili dogmu že AIDS je vírusová nákaza [91 (str. 113 a nasl., 142)], pozorného čitateľa sotva prekvapí.

Späť k skutočným príčinám AIDS: Nedostatočná výživa a expozície jedov. Sú tým dotknutí – rovnako ako homosexuálni a drogovo závislí západného sveta – aj mnohí (chudobní) ľudia v Afrike, ktorí hladujú alebo majú jednostrannú výživu a skoro žiaden prístup k čistej pitnej vode, ktorá je často kontaminovaná fekáliami a ťažkými kovmi. Okrem toho sú ľuďom Tretieho sveta podávané ďaleko toxickejšie vakcíny, ako obyvateľstvu západného sveta [19 (str. 8)]. Namiesto potláčanie z toho vyplývajúcich mnohonásobných chorôb dodávaním primeraných potravín a čistej pitnej vody resp. namiesto klasifikácie škôd spôsobených očkovaním je tamojšie obyvateľstvo onálepkované etiketou AIDS a vnucuje sa im údajný liek: vysokotoxické antiretrovirálne lieky (ARV).

V Afrike sa podľa definície SZO diagnózy AIDS stanovujú dokonca aj bez testov na protilátky. Ak sa robia (nešpecifické) testy na protilátky, mnohí testovaní majú pozitívne výsledky, pretože malária, lepra a iné v Afrike časté ochorenia môžu mať za následok pozitívny výsledok testu. Afričania sú tak na základe starých známych chorôb a falošných pozitívnych laboratórnych nálezov mnohonásobne sužovaní vysokotoxickými virostatikami, čím sú im spôsobované ťažké choroby a smrť [91 (str. 153-157)]. Znalci scény hovoria o holokauste, genocíde, ktorá je Afrike uskutočňovaná už asi 20 rokov liekmi proti AIDS [105 (str. 92, 138 a nasl.), 119 (str. 8)].

V prípadoch, v ktorých pacienti AIDS nie sú liečení virostatikami, ale poskytla sa im dostatočná výživa [91 (str. 156)] resp. výživové doplnky (vitamíny a spol.) [116, 117 (str. 8 a nasl.)], nemocní vyzdraveli. (AIDS je pritom v školskej medicíne považovaný za neliečiteľný!) Vitamínový projekt, ktorý bol uskutočnený v niektorých juhoafrických mestách, však AIDS establishment zúrivo napadol [117 (str. 7)].

AIDS je ďalším perfekt nainštalovaným „perpetuum mobile“; uvedeným do chodu a udržiavaným, v ktorom ľudí najskôr poriadne vystrašia a potom im poskytnú trocha nádeje (pozri vyššie str. 30-33): Proti neexistujúcej vírusovej chorobe (strach) farmapriemysel zaplaví – pod pláštikom humanity – západný svet a predovšetkým Tretí svet škodlivými, dokonca smrteľnými „zázračnými pilulkami“ (nádej) a pritom lopatami zhŕňa peniaze, peniaze, peniaze… [105 (str. 92 a nasl., 138 a nasl.)]. S týmto cieľom farmapriemysel zvyčajným spôsobom infiltruje všetky relevantné spoločenské oblasti (politiku, medicínu, médiá).

V súvislosti s Afrikou farmapriemysel preukázateľne vplýva na SZO a iné zariadenia Spojených národov [119 (str. 17)]. Africké vlády tak západný svet (politika, medicína, médiá) stavia pod tlak, predovšetkým juhoafrického prezidenta Thabo Mbekiho, ktorý proti AIDS establishmentu zaujíma kritický postoj [91 (str. 158), 118 (str. 9 a nasl.)]. Farmapriemysel manipuluje aj africké zdravotnícke úrady [118 (S. 10] a lekárske organizácie [117 (str. 7)]. Korumpuje miestne médiá [117 (str. 7)] a necháva nimi propagovať lieky proti AIDS cez ňou financovanú organizáciu TAC (Treatment Action Campaign; akcia za antiretrovirálne lieky). TAC ako údajná dobročinná organizácia tlačí na africké vlády a ovplyvňuje obyvateľstvo v prospech záujmov farmapriemyslu [116, 118 (str. 10 a nasl.)].

Čo sa politicky skrýva za organizovanou katastrofou v Afrike? Zjavne má byť africké obyva-

teľstvo zdecimované chemickým kyjakom liekov proti AIDS. Čím viac rastie populácia v rozvojových krajinách, tým viac sa priemyselné národy cítia ohrozené, pretože chudobné národy rozvojových krajín stále viac vyžadujú svoje miesto pri stole bohatých národov. Pod pláštikom dobročinnosti sa teda v Afrike pomocou liekov proti AIDS organizuje „farmaceutická genocída“ a kontinent sa uvádza do novej koloniálnej závislosti, pretože mocní sa nechcú podeliť o svoje bohatstvo [161].

Záver: AIDS je spôsobovaný jedmi a nedostatočnou výživou. Dogma, podľa ktorej je AIDS vírusovou nákazou je obrovským podvodom, vražedným biznisom tak v západnom svete, ako aj v osobitnom rozsahu v Treťom svete [20, 21, 91 (str. 93-158), 98, 105 (str. 92, 138 a nasl.)]. Okrem toho je AIDS aj politický nástroj na vyrabovanie rozvojových krajín a ich zotročenie.

Antibiotiká

Aj antibiotika majú nesmierne škodlivý účinok. Predovšetkým poškodzujú – rovnako ako virostatiká – mitochondrie [91 (str. 108), 99 (str. 106), 115] (pozri vyššie str. 42). Poškodenie mitochondrií môže viesť k oslabeniu bunkovej imunity a k (podľa okolností smrteľným) poškodeniam orgánov [120].

Škodlivosť antibiotík je tu stručne objasnená na príklade antibiotika *Bactrim*, ktoré je každý rok predpisované viac ako 5 percentám obyvateľstva. *Bactrim* (sulfónamid v kombinácii so substanciou *trimethoprim*) je mimoriadne nebezpečný, pretože spôsobuje masívne poškodenie DNA v ľudských bunkách už po krátkom užívaní [114 (str. 95)]. V *Bactrime* obsiahnutý *trimethoprim* je tak silne imunosupresívny ako napríklad substancia *azathioprin*, ktorá sa používa u pacientov podrobených transplantácii na potlačenie imunitných reakcií!

Bactrim spôsobuje početné poruchy látkovej výmeny. o. i. blokuje kyselinu fólovú (vitamín), čo narušuje novú syntézu cysteínu z methionínu (aminokyseliny) v pečeni, výsledkom čoho je o. i. nedostatok glutatiónu. Glutatión (tripeptid z aminokyselín L-gama-glutamyl, cysteín, glycín) je o. i. najdôležitejším vo vode rozpustným antioxidantom (chráni iné látky pred škodlivou oxidáciou (reakciou s kyslíkom)). Glutatión je esenciálny pre detoxikáciu organizmu, čo má nesmierny význam predovšetkým dnes pri súčasnom civilizačnom zaťažení počtom asi 100 000 (!) chemikálií. Z nedostatku glutatiónu môžu vyplývať závažné ochorenia, o. i. aj rakovina [114 (str. 95)]. Z toho je zrejmé, že užívanie chemoantibiotík, predovšetkým opakované alebo dlhotrvajúce, môže mať nedobré následky.

Hodnovernosť

Priznávam: Táto lektúra je silný tabak. Od základu rozhádzala to, čo nám, bolo vtĺkané do hlavy celý život: dobrú vieru v dobroprajnú medicínu a v starostlivý štát. Pravdepodobne budú niektorí čitatelia trocha zmätení. Budú sa zmietať sem a tam medzi presvedčivými výkladmi a neuveriteľnosťou opisovaného sveta hororu. Položia si otázku, či je to skutočne možné, že sme takto nehorázne podvádzaní? Že práve lekári idú bez rozpakov cez mŕtvoly? Že sme štátom zrádzaní a predávaní? A hlavne: Komu sa teraz dá veriť?

Skutočne si iba ťažko môžeme overiť objektívnosť nám poskytnutého poznania. Pre nedostatok odborných vedomostí sme často nútení, tieto alebo iné tvrdenia jednoducho veriť. Aby sme ostali u témy medicíny: Zopár z nás sú molekulárni biológovia alebo chemici, ktorí, vy-

bavení potrebnými prírodovedeckým poznatkami, dokážu technicko-experimentálne, napríklad v laboratóriu, overiť pravdivosť tej či onej tézy. Ani lekári spravidla nevedia (primárne vedomosti = poznanie získané vlastným pozorovaním a vlastnými experimentmi), ale iba veria tomu, čomu boli naučení (sekundárne vedomosti = osvojenie si vyučovanej látky). Ako je hore vysvetlené, medicínske vzdelanie nie je bezpodmienečne vecné, pretože ho v rozhodujúcej miere formujú záujmové skupiny, ktorým leží na srdci niečo iné ako naše zdravie. V tejto veci sumarizuje „osvietený" profesor medicíny Peter Yoda: „Celé roky som učil na univerzite veci, ktoré už ani nemohli byť nesprávnejšie. A moji študenti sa aj tak stali sami profesormi a dnes celé to bláznovstvo vyučujú ďalej, ako ja pred mnohými rokmi. (.) Pretože sa však všetci lekári počas svojho štúdia zúčastnia na istom výplachu mozgu, skoro všetci lekári po štúdiu na všetky tie cielene naučené klamstvá veria (.) Za menej ako dve storočia takto zopár lekárov dokázalo oklamať celý svet a zároveň vytvoriť systém, že tí, ktoré v ňom pracujú, sú vždy víťazmi [105 (str. 70, 106, 74)]."

Väčšina lekárov je tak zajatcom, zneužitou osobou a – ako my všetci – obeťou tohto systému. Sú síce, aby ostali vernými lokajmi systému, finančne zvýhodnení, ale medicínsky sú ťahaní za nos rovnako ako zvyšok obyvateľstva. Získať vecné informácie od lekárov preto často nie je možné.

Moja dobrá viera v medicínu sa prvý raz masívne otriasla pred 14 rokmi a následne úplne zanikla. Pri príležitosti ťažkého ochorenia zo životného prostredia (otrava) som sa intenzívne zapracovala do odborných oblastí medicína životného prostredia a politika životného prostredia a s údivom a hrôzou som zistila, v akom nesmiernom rozsahu sú verejnosť ako aj medicínski odborníci klamaní a podvádzaní, čo sa týka rizík zo škodlivín zo životného prostredia a nimi spôsobených škôd. Aj keď som túto katastrofu intelektuálne dosť rýchlo zvládla, trvalo to ešte viac *rokov,* kým som aj emocionálne pochopila tú obludnosť a prijala ju ako skutočnosť: Pakt priemyslu, politiky a medicínskeho establishmentu vedome a súhlasne kalkuluje s utrpením a so smrťou množstva ľudí[33] – pre mocenské a obchodné záujmy.

Potom čo som spoznala priepasti medicíny a politiky životného prostredia, došlo mi: Ak je kriminalita v tejto oblasti úplne bežná, potom je iným spôsobom doma aj v medicíne a politike. Z tohto uhla pohľadu som si podrobne vzala na mušku zdravotníctvo a narazila som na hrôzostrašné veci; niečo z toho uvádzam v tomto článku.

Kto odloží slepú dôveru v oficiálnych expertov, štát a mienkotvorné médiá a namiesto toho sa informuje z nezávislých zdrojov, dokáže pomerne presne odlíšiť pravdu od propagandy, rozumej: priateľa a nepriateľa. Ide o to, overovať si hodnovernosť osôb, logickosť ich argumentov a ich postupy. K tomu zopár záchytných bodov.

- **KONTROLA OSÔB:** Čo sa týka odhadu zdravotných rizík najväčšiu dôveru nemôžu požívať experti ani parlamenty a úrady, ale vždy iba tie osoby/inštitúcie, ktorým je prisudzovaný najmenší osobný záujem. Rozhodujúca otázka znie: cui bono? (Komu to pomôže? Kto má z toho prospech?) T. z.: a) Kým je táto osoba financovaná, b) s kým je politicky/odborne zviazaná, c) kde publikuje? V nezávislých médiách alebo v mienkotvorných médiách závislých od priemyslu (čo sa dá poznať o. i. aj podľa inzercie

[33] Náš (nemecký) právny poriadok hovorí: Aj keď páchateľ so skutkovým úspechom, napr. s ublížením na zdraví alebo so smrťou človeka, iba kalkuluje, ak ho považuje za iba možné a nie isté, ak s ním však súhlasne kalkuluje, potom ide o úmyselné správanie (podmienený úmysel), čo je trestné [121 (str. 102)].

priemyslu)?

Spravidla platí: Rozhodujúcu pozíciu v establishmente dosiahne iba ten, kto kráča v súlade so systémom. Kritikom systému sú naopak spôsobované problémy (kariérne atď.), ich hodnovernosť preto treba posúdiť ako väčšiu.

- **KONTROLA OBSAHU:** U jednotlivých tém treba odhaliť nezmysly/rozpory.

  Príklad AIDS: a) Vírus, ktorý selektuje a útočí iba na teplošov, feťákov a čiernych? b) Sex, už tri miliardy rokov starý, má byť špecifický pre istú skupinu ľudí a logickým vysvetlením choroby *nového druhu*? c) Vysoký počet protilátok sa po očkovaní považuje za príznak imunity, čiže ochrany pred chorobou. Naproti tomu vysoký počet protilátok údajného HI vírusu má byť príznakom choroby. – Absurdné!

  Príklad vtáčej chrípky: Údajne v zime 2005/2006 choré sťahovavé vtáky infikovali našu domácu hydinu, ktorá v priebehu najkratšej doby masovo podochla. Choré, smrtonosné sťahovavé vtáky však veselo zdupkali a celé týždne leteli ďalšie tisíce kilometrov až do ďalekej Afriky. – Veď aj tie sliepky podochnú od smiechu!

  Príklad amalgám: Oficiálne je materiál na zubné plomby, amalgám, deklarovaný ako neškodný, aj keď na dobrých 50 percent pozostáva z ortuti, ktorá sa z plomb neustále uvoľňuje a organizmus ju adsorbuje. Ortuť je najjedovatejší nerádioaktívny prvok a tým oficiálne klasifikovaný ako „nebezpečná látka“. Kým amalgám nie je vložený do tela, je považovaný za jed (preparáty majú na obale symbol lebky). Aj amalgám sa považuje za jed, hneď po tom ako sa vyvŕta zo zubov; musí byť zneškodňovaný ako osobitný odpad. Iba v ústach pacientov a uložený v ich orgánoch má byť ortuť úplne neškodná? – Tým je okrem iného povedané aj to, že jediným bezpečným skladiskom ortuti je ľudský organizmus.

- **KONTROLA POSTUPOV**: Na dotvorenie názoru často pomôže aj kontrola postupov zodpovedných osôb v medicíne a politike. a) Šíria veľa strachu (napr. pred chorobou) a zároveň troška nádeje (napr. propagovanými liekmi)? Štandardná stratégia na manipulovanie verejnosti. b) Reaguje dotyčná osoba na otázky občanov chlácholivo, agresívne alebo vôbec nijako? Vedci a úrady so serióznym názorom by sa vlastne mali tešiť zo záujmu spoluobčanov o ich odborný piesoček a ochotne a priateľsky informovať. c) Sú medicínske metódy prezentované jednostranne (zamlčanie alternatív, ich znevažovanie), sú propagované agresívne alebo dokonca vnucované?

Takýmto kritickým pohľadom vo všeobecnosti aj laici dokážu odlíšiť pravdivé informácie od dezinformácií.

Aké nehorázne môže byť zavádzanie zdanlivo čestnými osobami a inštitúciami, sme videli napríklad v tvrdení americkej vlády o zbraniach hromadného ničenia Saddama Husseina. Táto nehanebná lož bola oficiálnym zdôvodnením vojenského prepadnutia Iraku v roku 2003. V skutočnosti mal byť Irak cielene zničený, aby následne súkromné, prevažne americké koncerny mohli vyrabovať ľudí, pôdu a suroviny (predovšetkým ropu) [91 (str. 235 s ďalšími

dôkazmi), 131][34].

Množstvo ľudí prišlo počas tohto autoritatívneho a kapitalistického husárskeho kúsku o majetok a o život.

Kto sa zaoberal pozadím 9/11, teda pozadím teroristických útokov v USA dňa 11. septembra 2001, a má čo i len trochu zdravý rozum, ten takisto nemá ďaleko k záveru, že ide o štátom vykonanú zastieraciu akciu [122, 123], v ktorej boli obetovaní domáci občania a oklamaní ľudia na celom svete.[35]

Ako to teda vyzerá s hodnovernosťou zdravotníckych orgánov? Ohľadom nákaz udávajú tón: SZO, americké CDC a nemecký RKI. Všetky sú v rozhodujúcej miere financované priemyslom a obsahovo ovplyvňované, ako bolo listinami dokázané vyššie. A: Úrady nepodliehajú žiadnej demokratickej kontrole. Dá sa ich údajom veriť?

Na pripomenutie: Americké úrady FDA a CDC ako aj medzinárodná SZO preukázateľne spoločne s farmapriemyslom za pomoci trikov zamlčali riziká vakcín obsahujúcich *tiomerzal*, tieto škodlivé preparáty v USA skúpili a umiestnili v rozvojových krajinách (pozri vyššie „FDA“, str. 9). Znak ich čestnosti? Frankfurtský prokurátor Dr. Erich Schöndorf, ktorý vyšetroval v rokoch 1970/1980 vo veci škandálu s prípravkami na impregnáciu dreva oznámil, že nemecké zdravotnícke úrady tajne paktujú s priemyslom a pritom šliapu na ústavné právo občanov na život a zdravie [121 (o. i. str. 124, 130)]. Novinári, vedci, lekári a právnici, ktorí šíria konšpiračné teórie? Sú konšpiračnými teoretikmi aj všetci tí odborne kompetentní kritici oficiálnej teórie o nákaze? Nie sú údajne konšpiračné teórie v skutočnosti bežnou praxou? Možno vám odpovie nasledujúci vtip:

Jedno prasa hovorí druhému: „Ty, vraj nás náš pán vykrmuje iba preto, aby nás potom zabil!“ Druhé prasa mu odpovedá: „Ty tiež dáš na všetky tie konšpiračné teórie!“

Záver

Jedno je isté: Zodpovední v medicíne i politike zatiaľ napriek konkrétnym otázkam nepredložili žiadne dôkazy v prospech nimi deklarovaných nákaz a úžitku súvisiacich liekov. Skutočnosťou je aj to, že sú nám v tejto súvislosti utajované informácie, ktoré by sme mali vedieť: presné zloženie vakcín a laboratórnych testov (na stanovenie protilátok) ako aj ohromný škodlivý potenciál vakcín, virostatík a antibiotík.

Namiesto nepriestrelných dôkazov a objektívnych informácií existuje iba „prevládajúci názor“, establishmentom „uznávaného štandardu“ v medicíne. Tisíce vedcov a lekárov na celom svete dokladajú, že oficiálna medicínska dogma infekcie/nákazy je podvod. Podľa nej establishment za dôsledky chudoby, hladu, chybnej výživy, otravy, zabitia a v neposlednom rade: za škody spôsobené farmakami viní mikróby. Obyvateľstvo je programované katastrofickými scenármi. Strach a psychologické ochrnutie miliónov ľudí slúži stratégom na etablovanie svojho mocenského aparátu na celom, svete a dosahovanie obrovských ziskov jedova-

[34] V Iraku americkým regulárnym vojenským jednotkám pomáhajú súkromné armády nadnárodných koncernov. Na desať regulárnych vojakov medzičasom pripadá jeden žoldnier koncernu [136].

[35] Veľmi odporúčaný článok o štátnom terorizme od Gerharda Wisnewskeho sa nachádza na adrese: http://www.gerhard-wisnewski.de/modules.php?name=News&file=article&sid=336

tými farmakami.

Výsledok je hrôzostrašný: Vakcínami, virostatikami, antibiotikami a neposkytnutím pomoci (odstránenie nedostatočnej výživy a zaťaženia jedmi) je ľuďom v gigantickom rozsahu poškodzované zdravie, často s následkom smrti. (Pozri vyššie „Perpetuum mobile“, str. 30-32)

Je najvyšší čas, odložiť slepú vieru v školskú medicínu a jej kolaborantov. Nedajte tým potkaniarom šancu ďalšiu šancu: Kladte nepohodlné otázky, informujte sa z nezávislých zdrojov, vysvetľujte ostatným, bojkotujte nehumánny medicínsky systém a donúťte konať poslancov, údajných zástupcov ľudu!

Kritické internetové stránky

Očkovanie

http://www.aerzte-ueber-impfen.org
http://www.klein-klein-verlag.de
http://impf-report.de
http://www.impfkritik.de
http://www.efi-online.de
http://impfnachrichten.de
http://www.impfschaden.de
http://www.wahrheitssuche.org/impfen.html dňa 27.01.2007
http://wunschfilme.net/vg.html dňa 30.09.09. (4 klipy o filme „Dneska dobytok, zajtra deti“; o povinnom očkovaní proti katarálnej horúčke u hovädzieho dobytka s paralelou s očkovaním proti prasacej chrípke u ľudí)

AIDS

http://www.rethinkingaids.com
http://www.torstenengelbrecht.com/artikel_wissenschaft/2_aids.pdf

Odporúčaná literatúra

- Adamek, S., Otto, K.: Der gekaufte Staat – Wie Konzernvertreter in deutschen Ministerien sich ihre Gesetze selbst schreiben, Kiepenheuer & Witsch, Köln 2008
- Blüchel, K. G.: Heilen verboten, töten erlaubt – Die organisierte Kriminalität im Gesundheitswesen, C. Bertelsmann Verlag, München 2003
- Engelbrecht, T., Köhnlein, C.: Virus-Wahn – Vogelgrippe (H5N1), SARS, BSE, Hepatitis C, AIDS, Polio: Wie die Industrie ständig Seuchen erfindet und auf Kosten der Allgemeinheit Milliarden-Profite macht, emu- Verlag, Lahnstein, 4. Auflage 2008
- Hackethal, J.: Der Meineid des Hippokrates – Von der Verschwörung der Ärzte zur Selbstbestimmung des Patienten, Gustav Lübbe Verlag, Bergisch Gladbach 1992
- Kremer, H.: Die stille Revolution der Krebs- und AIDS-Medizin, Ehlers Verlag, (odkaz: http://www.raum-und-zeit.com/
- Kuklinski, Bodo, Lunteren, Ina van: Neue Chancen zur natürlichen Vorbeugung und Behandlung von umweltbedingten Krankheiten, LebensBaum Verlag, Bielefeld 1998

- McTaggart, L.: Was Ärzte Ihnen nicht erzählen – Die Wahrheit über die Gefahren der modernen Medizin, SENSEI Verlag, Kernen 2000
- Ruesch, H.: Die Pharma-Story – Der grosse Schwindel, F. Hirthammer Verlag, München 1995
- Virapen, J.: Nebenwirkung Tod – Korruption in der Pharmaindustrie, Neuer Europa Verlag, Leipzig 2008 in 3. Auflage
- Vollborn, M., V. Georgescu: Die Gesundheitsmafia – Wie wir als Patienten betrogen werden, S. Fischer Verlag, Frankfurt/Main 2005
- Weiss, H.: Korrupte Medizin - Ärzte als Komplizen der Konzerne, Kiepenheuer & Witsch, Köln 2008
- Yoda, P.: Ein medizinischer Insider packt aus, SENSEI Verlag, Kernen 2008

Zdroje

1. Zeitschrift für die gesamte Experimentelle Medizin, Bd. 109/I, 1941
2. Presseaussendung des New Yorker „Institute on Medicine as a Profession“, 24.01.2006 und JAMA (Zeitschrift der amerikanischen ärztlichen Standesorganisation), 25.01.2006
3. Adamek, S. Otto, K.: Der gekaufte Staat – Wie Konzernvertreter in deutschen Ministerien sich ihre Gesetze selbst schreiben, Kiepenheuer & Witsch, Köln 2008, (čísla strán pozri vyššie v texte)
4. Raum & Zeit Nr. 142, Juli/August 2006, str. 67
5. Weiss, H.: Korrupte Medizin – Ärzte als Komplizen der Konzerne, Kiepenheuer & Witsch, Köln 2008 (čísla strán pozri vyššie v texte)
6. Lanka, S. et al.: Die Vogelgrippe – Der Krieg der USA gegen die Menschheit, klein-klein-verlag, Stuttgart 2006
7. Leben mit Zukunft (Magazin des klein-klein-Verlags) Nr. 6 Nov./Dez. 2007; čísla strán pozri vyššie v texte
8. Informácie na adrese: www.klein-klein-verlag.de; www.impf-report.de; www.impfkritik.de; www.efi-online.de; www.impfnachrichten.de
9. Widmer, V.: Das Kontrollsystem, in: klein-klein-verlag (Hrsg.): Info Nr. 8: Loyal und sicher? – Die etwas andere Besprechung der deutschen Gesundheitsreform, Stuttgart 2004, str. 23
10. Kick, U.: Gutachter Prof. Greim, TV-Magazin MONITOR (WDR), 20.01.1994
11. Vollborn, M., Georgescu, V.: Die Gesundheitsmafia – Wie wir als Patienten betrogen werden, S. Fischer, Frankfurt/Main 2004; čísla strán pozri vyššie v texte
12. TV-Magazin FRONTAL 21 (ZDF): Das Pharmakartell, vysielanie z 09.12.2008
13. Arnim, H.H. von: Die Deutschlandakte – Was Politiker und Wirtschaftsbosse unserem Land antun, C. Bertelsmann 2008, str. 203-206
14. Müller-Mohnssen, H.: Wem nutzen Falschaussagen „wissenschaftlicher“ Experten?, v: Bultmann, A., Schmithals, F. (Hrsg.): Käufliche Wissenschaft – Experten im Dienst von Industrie und Politik, Knaur, München 1994, str. 278, 282
15. Wassermann, O.: Fälschung und Korruption in der Wissenschaft, v: Bultmann, A., Schmithals, F. (Hrsg.): Käufliche Wissenschaft – Experten im Dienst von Industrie und Politik, Knaur, München 1994 (čísla strán pozri vyššie v texte)
16. klein-klein-verlag (Hrsg.): Info 4: 3 Jahre klein-klein-aktion; čísla strán pozri vyššie v texte; odkaz: www.kleinklein-verlag.de
17. Ruesch, H.: Die Pharmastory – Der große Schwindel, F. Hirthammer Verlag, München 1985 (čísla strán pozri vyššie v texte)
18. McTaggart, L.: Was Ärzte Ihnen nicht erzählen – Die Wahrheit über die Gefahren der modernen Medizin, SENSEI Verlag, Kernen 2000, str. 146 a nasl., s ďalšími dôkazmi
19. klein-klein-verlag (Hrsg.): Info 1: Macht Impfen Sinn?, odkaz: www.klein-klein-verlag.de; čísla strán pozri vyššie v texte
20. Sacher, J.: AIDS – Das Virus , das es nicht gibt, Raum & Zeit Nr. 142, Juli/August 2006; čísla strán pozri vyššie v texte
21. Kremer, H.: Die stille Revolution der Krebs- und AIDS-Medizin, Ehlers Verlag; odkaz: www.raum-undzeit.com
22. http://www.dr-rath-foundation.org/EU-basics/ dňa 11.01.09
23. www.profit-over-life.org dňa 11.01.09
24. Kammerer, C.: Das Macht-Monopol der EU, Raum & Zeit Nr. 129 Mai/Juni 2004, str. 90 a nasl.

25. Fischer, A.: Abschied von der Demokratie – Die geplante EU-Verfassung, Raum & Zeit Nr. 135 Mai/Juni 2005, str. 9
26. Lorch, A., Then, C.: Kontrolle oder Kollaboration? Agro-Gentechnik und die Rolle der Behörden, Bericht in Auftrag gegeben von Ulrike Höfken, Sprecherin für Ernährungspolitik und Verbraucherfragen, Bundestagsfraktion Bündnis 90/ Die Grünen, 2008, (čísla strán pozri vyššie v texte), http://www.ulrikehoefken.de/cms/default/dokbin/232/232887.kontrolle_oder_kollaboration_agrogentech.pdf dňa 25.01.2009
27. citované podľa Rath, M.: Ein Europa durch die Menschen und für die Menschen – Keine Diktatur des Chemie-Pharma-Kartells über uns und unsere Kinder! Rath international 4/2008, str. 6
28. Raum & Zeit 128/2004, str. 17
29. Lobbyismus – „U-Boote“ in der EU-Kommission, WAZ 06.03.2008
30. Werner, K., Weiss, H.: Schwarzbuch Markenfirmen – Die Machenschaften der Weltkonzerne, Franz Deuticke Verlagsgesellschaft, Wien – Frankfurt/Main 2001, str. 228
31. Suddeutsche online 28.10.2005 (Kritik an Pharmakonzernen – „Die Öffentlichkeit wird bewußt getäuscht“; intervium s Marcia Angell)
32. Ärzte für individuelle Impfentscheidung e.V., http://www.individuelleimpfentscheide.de/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=1 dňa 26.01.2009 s ďalšími dôkazmi
33. die tageszeitung online, http://www.taz.de/1/zukunft/wissen/artikel/1/impfkomission-iminteressenskonflikt/?src=MT&cHash=f77dc1c0d5 dňa 26.01.09
34. http://www.impfrisiko.eu/index.php?option=com_content&task=view&id=60&Itemid=1 dňa 25.06.08
35. http://www.radio-utopie.de/2008/06/19/vorsitzender-der-impfkommission-wechselt-zu-novartis/ dňa 25.06.08
36. Robert-Koch-Institut, http://www.rki.de/cln_011/nn_226618/DE/Content/Infekt/Impfen/impfen__node.html dňa 25.06.08
37. Ärzte Zeitung online, 02.10.2008; vgl. www.rki.de/geschichte
38. Die Welt online, www.welt.de/politik/article1059395/Garagen_Schnaps_und_Printen_alles_geschenkt.html dňa 27.07.2007
39. http://www.swr.de/report/-/id=233454/nid=233454/did=3563874/19x4qof/index.html dňa 13.07.08
40. Deutsches Krebsforschungszentrum, http://www.dkfz.de/de/index.html dňa 31.01.09
41. Mutter, J. et al.: Risikobewertung Amalgam: Antwort auf Halbachs Kommentar, Gesundheitswesen 2006; 68: 1 – 15 · DOI 10.1055/s-2006-926707, str. e11 s ďalšími dôkazmi
42. GSF-Forschungszentrum für Umwelt und Gesundheit, http://www.gsf.de/infostellehumanbiomonitoring/pdf/Definitionen-Entwicklung.pdf dňa 28.07.2008
43. Zeitschrift für Umweltmedizin 3/2000; str. 138 a nasl
44. Umwelt-Medizin-Gesellschaft 4/2008, Verlagsbeilage str. I-VIII
45. Röttgers, H.R.: Psychisch Kranke in der Umweltmedizin, Deutsches Ärzteblatt 97, číslo 13, 31. 03.2000, str. C-652-C-655
46. Herr, C., Otterbach, I., Nowak, D., Hornberg, C., Eikmann, T., Wiesmüller, G.A.: Klinische Umweltmedizin. Deutsches Ärzteblatt, Jg. 105, číslo 30, 25.07.2008
47. Nasterlack, M., Kraus, T., Wrbitzky, R.: Multiple Chemical Sensitivity, Deutsches Ärzteblatt, Jg. 99, číslo 38, 20.09.2002, str. C1981-C1986
48. Bergmann, W.: Offener Brief an die Präsidentin der Ärztekammer Niedersachsen, Frau Dr. med. Martina Wenker, 30.04.2007, str. 4 [u autorky R.N.]
49. Hirte, M. (Ärzte für individuelle Impfentscheidung e.V.): Die HPV-Impfung, http://www.individuelleimpfentscheide.de/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=1 dňa 26.01.09
50. Löning, M., Gissmann, L., Diedrich, K., Friese, K. et al.: Humanpathogene Papillomviren und Zervixkarzinom: Entwicklung und derzeitiger Stand der ersten Impfstoffe gegen humanpathogene Papillomviren, Deutsches Ärzteblatt 2007, 104(41): A2806
51. Deutsches Ärzteblatt 38/2002, str. A 2464, Sp. 3
52. citované podľa Eckert, P.: Gesundheit unter dem Profitdiktat des Pharmakartells, v: Institut für sozial-ökologische Wirtschaftsforschung e.V. (Hrsg.): Gesundheit – ein Mordsgeschäft, 9. isw-Report Nr. 48, September 2001, str. 22 (odkaz: www.isw-muenchen.de)
53. http://www.torstenengelbrecht.de/artikel_medien/message_Angell_deutsch.pdf dňa 01.02.09
54. Angell, M.: Der Pharma-Bluff – Wie innovativ die Pillenindustrie wirklich ist, KomPart Verlagsgesellschaft, Bonn/Bad Homburg 2005, str. 205
55. Münchner Medizinische Wochenschrift, 18.05.2000, 142. Jg., číslo 20, str. 58-60
56. Sieber, U., Wagner, M.: HPV-Impfung: Voreilige Entwarnung?, MONITOR (ARD) č. 574 z 21.02.2008

57. citované podľa Sieber, U., Wagener, M., Konopatzki, F.: Geschönte Zahlen? Streit um die Wirksamkeit der HPVImpfung, MONITOR Nr. 589 (ARD) z 19.02.2009
58. Spolkový úrad pre životné prostredie (vydavateľ): Späte Lehren aus frühen Warnungen: Das Vorsorgeprinzip 1896-2000, nemecké vydanie "Late lessons from early warnings: Environmental issue report No 22 01/2002", http://www.umweltbundesamt.de/uba-info-medien/dateien/2697.htm dňa 26.06.2008
59. modifikované podľa: Bürgerinitiative S-West (vydavateľ): Acht Behauptungen – die wir nicht mehr glauben, brožúra, 2007, http://www.der-mast-muss-weg.de/pdf/downloads/Leseprobe%208%20Behauptungen.pdf dňa 26.06.2008
60. Schuhler, C.: Verbrechen Wirtschaft – Moderner Kapitalismus als höchstes Stadium der organisierten Kriminalität, isw-Report Nr. 42, März 2000, str. 3 (odkaz: www.isw-muenchen.de); čísla strán pozri vyššie v texte
61. Blüchel, K. G.: Heilen verboten, töten erlaubt – Die organisierte Kriminalität im Gesundheitswesen, C. Bertelsmann Verlag, München 2003, s ďalšími dôkazmi; čísla strán pozri vyššie v texte
62. Ziegler, J.: Konzerne eignen sich die Welt an, Frankfurter Rundschau, 06.01.2005
63. Klipp und klar (RBB), 10.02.2009
64. Polikeit, G.: EU 2004 – Sozialabbau und Weltmachtkurs, isw-Report Nr. 57, (str. 20), (odkaz: www.iswmuenchen.de); čísla strán pozri vyššie v texte
65. Galbraith, J.K. et al.: Krise und Krieg – Weltwirtschaftskrise, Globaler Imperialismus, „Krieg gegen den Terror“, isw-Report Nr. 49, str. 22, (odkaz: www.isw-muenchen.de)
66. Provokant 01/2008, str. 23
67. Stiftung Warentest: Handbuch Medikamente, 2000
68. AOK-Magazin číslo 4/1998
69. Die Woche 31.08.2001, str. 25
70. die tageszeitung 10.08.2001, str. 3
71. ARD, Tagesschau 21.02.2002
72. Rath international, Sonder-Ausgabe 2001, str. 14
73. Dieckmann, H., Schmitz-Feuerhake, I.: Brustkrebsvorsorge und Früherkennung Ja, Reihenuntersuchung mit Mammographie Nein!, umwelt-medizin-gesellschaft 3/2002, str. 237, (Der Inhalt dieser Arbeit wurde beim Fachgespräch des Bundesamtes für Strahlenschutz: Brustkrebs Früherkennung dňa 23.04.02 in Berlin mitgeteilt)
74. Emma 3/2002; čísla strán pozri vyššie v texte
75. WDR-Sendung MONITOR Nr. 488 dňa 14.03.2002, http://www.wdr.de/tv/monitor/beitraege.phtml#4
76. www.gfstrahlenschutz.de/docs/mamscr.pdf
77. Rozhovor Prof. Dietricha Grönemeyera s Erikom Voß, ARD 16.02.2009
78. www.spiegel.de/wirtschaft/0,1518,416477,00.html dňa 18.05.2006
79. Wassermann, O.: Prostitution in der Wissenschaft, Vortrag beim Kongreß: Wissenschaftler am Tropf der Wirtschaft? – Die soziale und ökologische Verantwortung von Wirtschaft, Politik, Justiz, Medien und Wissenschaft, an der Fachhochschule Frankfurt/Main dňa 05.11.1999
80. Schöndorf, E.: ROOTS oder: Veränderungen beginnen in den Köpfen, v: Bultmann, A., Schmithals, F. (vydavateľ): Käufliche Wissenschaft, Knaur, München 1994, str. 376
81. Müller-Mohnssen, H.: Wem nutzen Falschaussagen „wissenschaftlicher“ Experten?, v: Bultmann, A., Schmithals, F. (vydavateľ): Käufliche Wissenschaft, Knaur, München 1994, str. 270
82. Hien, W., Helmert, U.: Der verdeckte Einfluß der Tabakindustrie auf Personen und Institutionen der deutschen Arbeitsmedizin, Umwelt-Medizin-Gesellschaft 1/2009
83. Umwelt-Medizin-Gesellschaft 1/2007, str. 6
84. Lanz, H.: Zweiklassenrecht durch Gutachterkauf, Zeitschrift für Rechtspolitik mit ZRP-Gesetzgebungs-Report 9/1998, str. 338 a nasl. s ďalšími dôkazmi
85. Der Spiegel 33/2000, „Betrug am Zuschauer“
86. ZDF-Magazin „Frontal 21“ vo svojom príspevku „Das Pharmakartell“ dňa 09.12.2008
87. Hachmeister, L., Rager, G.: Wer beherrscht die Medien? – Die 50 größten Medienkonzerne der Welt, ročník 2000, C.H. Beck, München 2000, str. 139
88. Lauterbach, K.: Der Zweiklassenstaat – Wie die Privilegierten Deutschland ruinieren, Rowohlt, Berlin 2007; čísla strán pozri vyššie v texte
89. SGB V, § 95 d (1)
90. Kuklinski, B.: Das HWS-Trauma – Ursachen, Diagnose und Therapie, Aurum Verlag, Zwickau 2006, str. 84
91. Engelbrecht, T., Köhnlein, C.: Virus-Wahn – Vogelgrippe (H5N1), SARS, BSE, Hepatitis C, AIDS, Polio: Wie die Industrie ständig Seuchen erfindet und auf Kosten der Allgemeinheit Milliarden-Profite macht,

emu- Verlag, Lahnstein, 4. Auflage 2008, s ďalšími dôkazmi; čísla strán pozri vyššie v texte; http://www.torstenengelbrecht.com/de/buch_viruswahn.html dňa 28.04.09
92. The Journal of the American Medical Association 2002; 287:612-617
93. Der Spiegel Nr. 12/2002
94. Die Woche 21.12.2001, str. 29
95. Berliner Morgenpost 18.12.2001, str. 9
96. Gesundheitsnetz Info September 2000, str. 3 (vydavateľ: MR Publishing b.v., www.drrath.de)
97. http://www.torstenengelbrecht.com/de/download/Kommentar_Nobelpreis_Montagnier_zur_Hausen_031108.pdf dňa 29.03.09
98. http://wwwrethinkingaids.com
99. Kuklinski, B.: Das HWS-Trauma – Ursachen, Diagnose und Therapie, Aurum Verlag in J. Kamphausen Verlag, 2006; čísla strán pozri vyššie v texte
100. Rath international, November 2004, str. 5
101. Rath international, 8/2005, str. 26
102. Video: http://www.youtube.com/watch?v=U23CwDvJeZQ dňa 07.04.2009
103. Staatssekretärin des Bundesgesundheitsministeriums Schaich-Walch, Bayerischer Rundfunk, „Münchener Runde“ 06.11.2001
104. Deutsches Ärzteblatt Nr. 38, 20. September 2002, strana A 2464, stĺpec 3, bod 11
105. 105. Yoda, P.: Ein medizinischer Insider packt aus, SENSEI Verlag, Kernen 2008; čísla strán pozri vyššie v texte
106. http://books.google.de/books?id=ucdlJ4zXXegC&pg=PA206&lpg=PA206&dq=staatliche+Krebsforschung&source=bl&ots=IgP2ANN4hO&sig=GxMpuLekoMBFiad7jp_BEPLpkKI&hl=de#PPA206,M1 dňa 23.04.09
107. Hackethal, J.: Der Meineid des Hippokrates – Von der Verschwörung der Ärzte zur Selbstbestimmung des Patienten, Gustav Lübbe Verlag, Bergisch Gladbach 1992; čísla strán pozri vyššie v texte
108. Schrot & Korn, Mai 2009, str. 72
109. Hirneise, L.: Chemotherapie heilt Krebs und die Erde ist eine Scheibe, SENSEI-Verlag
110. EhrhardtH.: Schulmedizinisch aufgegeben – Was nun?, SENSEI-Verlag
111. FAKTUELL: Intervium s Dr. Lanka dňa 27.10.2005: Keine Panik – Die Wahrheit über Vogelgrippe, H5N1, Impfen und AIDS, http://www.faktuell.de/Hintergrund/Background367.shtml dňa 15.03.2006
112. Engelbrecht, T., Crowe D.: Vormarsch der Killer-Enten, 09.11.2005, http://www.faktuell.deHintergrund/Background369.shtml dňa 15.03.2006
113. Leben mit Zukunft Nr. 5 September/Oktober 2008, str. 21
114. Intervium s Dr. Heinrich Kremer: „Die tödlichen Irrtümer der Krebs-/AIDS-Therapeuten“, Raum & Zeit, Thema Ganzheitliche Medizin, 1. ročník október 2008; čísla strán pozri vyššie v texte
115. Raum & Zeit Nr. 147 Mai/Juni 2007, str. 49
116. Rath international 5/2005, str. 9
117. Rath international 2/2006; čísla strán pozri vyššie v texte
118. Rath international 6/2005; čísla strán pozri vyššie v texte
119. Rath international 4/2005; čísla strán pozri vyššie v texte
120. 120. Kremer, H.: Die Natur der Krebszelle und die Logik der natürlichen Krebsheilung, Raum & Zeit 116/2002, str. 56
121. Schöndorf, E.: Von Menschen und Ratten – Über das Scheitern der Justiz im Holzschutzmittel-Skandal, Verlag Die Werkstatt, Göttingen 1998; čísla strán pozri vyššie v texte
122. www.loosechange911.com
123. http://www.videogold.de/911-blueprint-for-truth-with-richard-gage/ dňa 14.04.2009
124. www.vitamine-fuer-alle.de/german/maerz1302.html dňa 30.03.2002
125. TK-aktuell 1/2004 z 18.12.2003; www.tk-online.de dňa 26.12.2003
126. Stern 34/2007; čísla strán pozri vyššie v texte
127. ARD-Magazin Panorama Nr. 660 z 27.10.2005
128. Die Zeit 21/2005, str. 17-20 („Geben und Nehmen“)
129. Die Zeit z 08.01.2004
130. Berliner Tagesspiegel vom 11.12.1998
131. Huhnke, B.: Die „Schock-Strategie“ von Naomi Klein: Rezension der Rezensionen, http://www.labournet.de/diskussion/wipo/allg/schock.html dňa 23.05.09
132. ZDF Intervium s Horst Seehofer 2003, http://www.youtube.com/watch?gl=DE&hl=de&v=DCy1D1HGeeA dňa 24.05.09
133. Robert-Koch-Institut, Statistisches Bundesamt (vydavateľ): Gesundheitsberichterstattung des Bundes – Gesundheit in Deutschland, Berlin Juli 2006, str. 97 a nasl.

134. Kuklinski, Bodo, Lunteren, Ina van: Neue Chancen zur natürlichen Vorbeugung und Behandlung von umweltbedingten Krankheiten, LebensBaum Verlag, Bielefeld 1998
135. Raum & Zeit 158/2009; čísla strán pozri vyššie v texte
136. ethecon (Stiftung Ethik & Ökonomie): Begründung für den internationalen ethecon-Preis „Black Planet Award 2008“ an Manager des US-amerikanischen Killer-Konzerns XE; www.ethecon.org
137. Raum & Zeit 159/2009, str. 38 s ďalšími dôkazmi
138. Leben mit Zukunft (Magazin des klein-klein-Verlags) Nr. 4 Juli/August 2008; čísla strán pozri vyššie v texte
139. Ökologisch-Demokratische Partei, Würzburg: 12 Kritikpunkte am Vertrag von Lissabon
140. Budwig, J.: Krebs – Das Problem und die Lösung, SENSEI Verlag, Kernen 2008, str. 37
141. http://www.wahrheitssuche.org/obama.html s ďalšími dôkazmi, dňa 24.02.09
142. ARD-Magazin Kontraste dňa 01.10.2009
143. ARD-Magazin plusminus dňa 17.10.2009
144. xStrohm, H.: Wo EU draufsteht, ist die Mafia drin, Raum & Zeit 158/2009, str. 38-42 s ďalšími dôkazmi
145. modifikované podľa Max Newsletter č. 91 z 12.10.2009. (V týždenne vydávanom MaxNewsletter sú kriticky hodnotené mnohé spoločenské témy. Aj peňažný systém je znova a znova diskutovaný. Prihlášky na: subscribe@mailstar.net?subject=MaxNews_Deutsch&body=Anmelden)
146. citované podľa Provokant 1/2008, str. 23
147. Max Newsletter v. 15.03.2009. (V týždenne vydávanom MaxNewsletter sú kriticky hodnotené mnohé spoločenské témy. Aj peňažný systém je znova a znova diskutovaný. Prihlášky na: subscribe@mailstar.net?subject=MaxNews_Deutsch&body=Anmelden)
148. http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=40&sid=f00739aa045335d5d4c05d7bd24e5ada dňa 23.10.2009
149. Deutscher Berufsverband der Umweltmediziner: Správa pre tlač k vakcíne proti prasacej chrípke *Pandemrix*, zverejnená 11/2009 bez uvedenia dátumu, podpísaný: Dr. med. Hans-Peter Donate
150. Abel et al. Quecksilberexposition und ihre Folgen - Mögliche immunologische Folgen. Deutsches Ärzteblatt 1990; 87:C 2134-2135
151. Stejskal J, Stejskal VD: The role of metals in autoimmunity and the link to neuroendocrinology. Neuroendocrinol Lett 1999;20:351-364
152. World Health Organisation (WHO). Mercury in Health care. Policy Paper. August 2005. Available at URL: http://www.who.int/water_sanitation_health/medicalwaste/mercurypolpaper.pdf.
153. Kommission “Human-Biomonitoring” des Umweltbundesamtes: Stoffmonographie Quecksilber – Referenz und Human-Biomonitoring-Werte (HBM), Bundesgesundheitsbl – Gesundheitsforsch – Gesundheitsschutz 42, 1999, str. 522-532
154. http://www.faz.net/s/RubDDBDABB9457A437BAA85A49C26FB23A0/Doc~E0C8829F283694C419602FE4B3FC4DE88~ATpl~Ecommon~Scontent.html dňa 09.07.09
155. BUND: Nanopartikel in Lebensmittel, správa pre tlač z 11.03.2008
156. http://www.mmnews.de/index.php/200910274087/MM-News/Nano-Partikel-Giftzwerge-im-Impfstoff.html dňa 29.10.09
157. http://www.hiv-ist-tot.de/sbo/viewtopic.php?f=11&t=40&sid=f00739aa045335d5d4c05d7bd24e5ada dňa 23.10.2009
158. http://www.gesundheitlicheaufklaerung.de/die-wahrheit-hinter-den-pandemie-impfstoffen dňa 21.10.09
159. Tagesschau (ARD) 21.10.2009
160. Garms, A., Resenhoeft, T.: Interessenskonflikte, Zahnärztliche Mitteilungen 98, Nr. 7, 1.4.2008, str. 58-59 (946-947)
161. http://www4ger.dr-rath-foundation.org/DIE_FOUNDATION/rolduc09/rede_dr_rath.htm dňa 02.11.2009
162. http://info.kopp-verlag.de/news/SSschweinegrippe-who-plant-menschenversuche-im-gron-en-stil.html dňa 20.07.2009
163. http://www.spiegel.de/spiegel/vorab/0,1518,636856,00.html
164. http://www.tagesspiegel.de/zeitung/Die-Dritte-Seite-Schweinegrippe;art705,2938086 dňa 01.11.2009
165. blitz-a-t (arzneimittel-telegramm), „Impfung gegen Schweinegrippe: Alles im Griff?“, 25.09.2009 [EFI287]
166. Berliner Abendschau (rbb), 17.10.2009
167. heute-journal (ZDF), 18.10.2009